

Osman Balkıs

- Őirler -

Yayın Tarihi:

21.10.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Osman Balkıs

OSMAN BALKIS'IN HAYATI VE ŐAIRLİĐİ

23 Eylöl1967 Yılında Ağrı İlinin Eleşkirt İlçesine bağlı Köle (Hürıyyet) Köyü'nde doğdu. İlk Öğrenimini köy İlkokulunda okudu. Ortaokulu Ağrı İmam Hatip Lisesi orta bölümünde, lise eğitimini de Kars ve Giresun İmam Hatip Liselerinde yatılı olarak tamamladı.

İnönü Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümünden 1991 yılında mezun oldu. Vatani görevini Yedek Subay Öğretmen olarak Ankara-Polatlı Topçu ve Füze Okulunda 3 ay muvazzaf, kalan kısmını Rize Fındıklı İlçesi Fındıklı Lisesi'nde Felsefe Grubu Öğretmeni olarak yaptı.

1994 Yılında Van İli Erciş İlçesi TaŐevler Köyüne sınıf öğretmeni olarak ilk ataması yapıldı. Erciş İlçe merkezinde bir çok okulda görev yaptıktan sonra 2000 yılında İstanbul'a ataması yapıldı. Sultanbeyli ve Kartal İlçelerinde İlköğretim okullarında çalıştı. 2005-2010 Yılları arasında Sultanbeyli Halk Eğitimi Merkezinde müdür yardımcısı olarak görev yaptı. Nermin Ahmet Hasoğlu İlköğretim Okulu ve Sultanbeyli Toki Adil İlkokulunda müdürlük yaptı. Halen AtaŐehir Mustafa Zeki Demir İlkokulunda çalışıyor. Evli ve üç çocuk babasıdır.

Osman Balkıs, engin kültürü ve eğitimci kişiliği ile derin kelime hazinesine sahip bir Şair ve yazar. Necip Fazıl, Sezai Karakoç, Cahit Zarifoğlu ve M. Akif İnan ekolü Őairlerinden birisi. Bu tarzını Maveria ve Diriliş Őiirlerinde daha açık görmek mümkün. Kısaca Osman Balkıs'ı, edebiyata iz bırakan Şairler arasında göreceğiz. Őiirlerinde tefekkür ve hikmetin derin izlerini gördüğünüzde, uzun soluklu bir Şair olduğunu hemen anlayabilirsiniz. İmzalı bir kitabını alarak, usta Őairimize sahip çıkmanızı istiyorum.

Osman Balkıs, emperyalizme karşı savaş açmış, içinde bulunduğumuz durumu sorgulayan, insanları uyanıŐa ve diriliŐe davet eden büyük bir Őairdir.

ALİ GÜNDÜZ
Anayurt Gazetesi Yazarı

23 Nisan

23 Nisan 1920

Çelik erir, taş erir mi
Anlatsa, yüzünde hüznün vadileri açılan gazi dede
Giden şanlı tarihi zaman geri verir mi?

23 Nisan 1920

Fırtınalı dalgalarla boğuşan bir gemi
Sorsa Nene Hatun hani nerede
O vatan sevdası, o özgürlük yelkeni

23 Nisan 1920

Kağnı sesleri dağ taş senfoni
Ağlasa Elif Bacı kaç mevsim aktı pencerede
Geri gelmez hasret katarı, asker treni

23 Nisan 1920

Dantel işleyen ellerde kurşun kirleri
Of çekse bir genç kız hangi derede
Kaybolup giden gelinlik resimleri

23 Nisan 1920

Köy köy, kent kent duyulandır top sesleri
Yorsa bu vatan evlatları, hangi perdede
Şafak söker, işitilir kurtuluş nefesleri

23 Nisan 1920

Fırtınalı dalgalarla boğuşan bir gemi
23 Nisan 2010
Şahikalara kurulmuş yuvana
Şoylu bir kartal edasıyla süzül ve kon.

21/04/2010 Osman BALKİS

Osman Balkıs

Adın Eylül

Adını eylül koydum
Bakışların yaprak yaprak hüzün
Dudağının kıyısında acı bir çığlık
Gözlerin yağmur yağmur
Dokunaklı bir şarkı gibi durur yüzün

Bana geleceksen eylülde gel
Hazanla gel kendinle gel

Adın eylül olmalıydı
Göçmen mutluluklar kanatlandı
Hicran bir rüzgar ki soğuk esmede
Hangi tuvale sığar bu hüzün
Hangi fırça dokunur hislerine

Bana geleceksen eylülde gel
Hazanla gel kendinle gel
Osman BALKIS
28/07/2017-İstanbul

Osman Balkıs

Ağaçlar

Ağaçlar,ağaçlar,ah ağaçlar
Gecenin lacivertinde
Savrulur gümüş saçlar.
Dans ediyor esmer tenli kadınlar
Yakamoz cümbüşünde yıldızlar.
Bir rakkase şalında
Nota nota saz oluyor
Ve mehtap esmer kadının
Göbeğine peştemal doluyor.

Ne söz ne saz gerekli
Cırcır böceği aşka gelmiş
Çalıyor çalıyor evrensel bir melodi,
Esmer kadın raks ediyor;
Ay tepsisinde kıvrak kalçalar balesi
Loşluğun hüznünde açar,
Aşkın kızıl lalesi.

Ağaçlar,ağaçlar,ah ağaçlar
Bir secde huzuru verin bana.
Ay kutlu bir ışık,
Yıldızlar pırlanta,deseninde tabiatın.
Tutuştı alev alev ruhum,
İlk ve son arzum
Beni de dansınıza davet edin...

Ağaçlar,ağaçlar,ah ağaçlar
Erisin,yok olsun vücudum bütün
Coçkusuyla kutlu gecenin.
Gövdeleriniz olsun bin sütun
Bin kat yükselsin ruhum.
Yüzbin damla çiğiniz olayım.
Ve esmer kadının göbeğinden
Toprağın,rahmin ve tenin
Islak tadına varayım.

Ağaçlar, ağaçlar,ah ağaçlarım,
Yitik krallığım,altın taşlarım...
28.09.1993 /Fındıklı

Osman Balkıs

Ağrı

Yurdumun doğusunda bir garip Şehir,
Dağlar arasında yalnızdır Şimdi.
Tesbih tesbih kanaat ve tevekkül,
Bir Eyyüp sabrında ömür tüketmektedir.

Kanıt kanıt tarih yatar,toprağında taşında,
Büyük Osmanlı,muhteŐem İŐhakpaŐada yaşar.
Yontulmuş taşında heykel heykel Urartular.
Selam Alparslan ordusu,selam size kartal bakıŐlılar,
Çaldıran Ovasına doğru eserken Yavuz'un fırtınası,
Hünkarın bileğinde kas kas yağız atlılar.
Atlılar,atlılar
Ağrı'dan kanatlandılar.

Soğuk diyarlardan aç ayılar,
Mankör kediler,evimizde beslediğimiz,
Pençe pençe,salya salya,Ağrı'ya saldırdılar.
Kılıçgedükte Hacı İsa Beyler,Hüseyin PaŐalar
Sarp dağları,kayalıkları
Rus'a,Ermen'iyeye mezar yaptırdılar.

İlmin zirvesi Ağrıdağı gibi muhteŐem,
Kar beyazı timsali teslimiyetin,
Türbesinde nurdan bulutlar, Şeyh Ahmet Hani'nin.
Sakallarından damla damla,tel tel yağar,
Nurdan kitabeleri bu mübarek dinin,
Molla Ahmet,Molla Zahir,Molla Nadir'in.

Dağ eteklerine yayılır mor koyunlar.
Kaval seslerine karışır,yanık türküler,
Sinek yaylasından Eleşkirt ovasına,
Destan destan,masal masal,türkü türkü,
Siyabent Ahmet,Memo-Zinler.
Uzun örgülü saçlarını uçurumlara sarkıtan,
Elleri nasırlı köylü kızlar,
Kirman kirman yün örmekteler,
Yaşlı kadınlar,ilmek ilmek halılara,
Desen desen hayat dokumaktalar.

Bahar gelir,kara inat fıŐkırır kardelenler,
Uçsuz bucaksız lale bahçesi tarlalar.
Eser yamaçlardan tütsü tütsü,
Yaban çiçeklerden burcu burcu kokular.
Koyunlar kuzulara karışır
Berodan vakti,meleŐir çocuklar,
Gömlüksiz,donsuz,çıplak ayak çocuklar...
Aladağ eteklerinde,Taşlıçay kenarında,
Büyük büyük hayaller kurmaktalar.

Yaz kısa sürdü,Şimdi sonbahar.
KöŐedađ gibi yığılır tezekten koruganlar.
Tırpanlar bir dahaki yazı bilenmiŐ.

Merekler saman dolu,dağ dağ yığılmış otlar
Kar yağdı yükseklerle Ekim onbeş,
Bir derviş sessizliğinde geldi kış.

Ölüm geldi,hareketsizlik,durgunluk,
Bembeyaz örtülerin altında mezarlar,köyler,
Nevruzun diriliş saatini beklemektedir.
Burada yaşam mevsimler gibidir.
Doğumlar,ölümlerin kurdelaşını kesmektedir.
Gebe kadınlar,atlı kızaklarda doğum,
Karlı tepelerde can vermektedir.
Çocuklar yarı aç,yarı tok
Bir parça tandır ekmeğiyle yaşamaktadır.
Bir parça tandır ekmeği büyüklüğünde onlar için hayat,
Kıraç bir tarla,boz bir at,bir kaç koyun,
Tüm hayal ufkunu bunlar süslemektedir....

Yayıklar yayar yorgun analar,
Sağım sırasına dizili ak,mor,kara koyunlar.
Lor olur,peynir olur,ak ak emekler.
Un,bulgur,biraz yağ,biraz kanaat kilerler,
Bir kırık kılıçla Cmişkırana direnmektedir.

Çocuklar kod kod oynar,kap oynar,
Şenglo-menglo dinlenir bilge dillerden.
Aç kurtlar dağlardan köylere iner.
Tandır başında yaşlı adamlar,
Tütün tütün düşünce sarmaktadır.

Babalar üzgün,babalar umutsuz,teşli
Analar kısır tarlalara inat,doğurmaktadır.
Beş para uğruna beşer beşer hayat toprağa,
Aşiret rüzgarlarıyla savrulmaktadır.
Büyük adamlar,büyük büyük sözlerle,
Gelecek adına halkı kandırmaktadır.

Cahil cesur olur.
Silah değil,kalem ister solgun yüzlü çocuklar,
Her gün gencecik bedenler sokulur mezarlara,
İş gerek,aş gerek ölüm var namlularda,
Gündüzler geceye gebe kalmaktadır.

Kahvehane çay ve duman,sokakta avare insan seli,
Kitap taşıyacak omuzlarda,boyacı sandıkları
Sıcak bir yuva hayaliyle delikanlılar,
Göçmen kuşlar gibi diyardan diyara savrulmaktadır.

Tuğla tuğla yükselir hayali,harca karışır teri,
Karşısında lüks hayatlar,yaldızlı gökdelenler
Düzgün kıyafetliler arasında,tıraşı uzun esmer gençler,
Varoşların acılı çocuğu,arabesk dinlemektedir.
Dev iştahı kabaran kentin ortasında

Anadan,babadan,yardan vazgeçmektedir.

Yıllardır aylak aylak akar Murat.
Yalar durur,siler süpürür bereketli tarlaları
Hamur vadisindeki kayalıklar,
Bir barajın hayaliyle erimektedir.

Kanal kanal,bulut bulut yağmur bekler ovalar,
Yuva ister,kurtlar,kuşlar,insanlar
Dağlar kel,dağlar çıplak
Esen her soğuk rüzgarla ürpermektedir.

Ağrı duru,Ağrı berrak,Ağrı güzellik,
Meteor.Balıkliğöl,Ararat,
Bir de buna İshakpaşa Sarayını ka,
Yerli,yabancı turiste göz kırpmaktadır.

Oysa Ağrı acılı,Ağrı dertli,Ağrı ağrılı
Yakup'un Yusuf'u kuyuda yitirdiği gibi
Dağlar ardında unutulmuş yetim gibi
Dengbej Zahiro'da mısra mısra dillenmektedir.

Toprak çorak,hayvan kısır,halk sefil,
Bir tarafta pırıl pırıl kentleri ülkemin,
Öbür tarafta harabe şehir Ağrı,
Patnos,Taşlıçay,Tutak,Diyadin
Doğubeyazıt,Eleşkirt,Hamur
Ankara'dan uzanacak yardımcı bir el beklemektedir.

El elin nesine,bunu bil Ağrı'lı
Birlik ol,güç ol,dirlik ol.
Silkin,uyan bu tembellik uykusundan
Aydınlık ufuklar senindir.
İnatla sabırla koş,
Koş deli taylor gibi hiç yorulmadan,
Unutma,
Örs ile çekiç emek için birliktedir.
Hak bil,hukuk bil,paylaş,adil ol.
Güneş aydınlık yüzlerde bir başka güzelliktedir.

02.05.2002/İstanbul

Osman Balkıs

Ağyar

Bölböl gñle yar,
Göl bölbölle didar.
Elinde makas,
Gölstanda bahçevan
Aşka ağyar,maşuka ağyar.

Osman Balkıs

Aklımda Kalan

Yalnız bakışlar kalır aklında insanın,
Ürkek, kaçamak bakışlar.
Göğüs kafesinde bir kuş oynar,
Su içen sürme gözlü bir ceylanın.

Çeşme başında köylü kızlar,
Köylü, elleri toprak diriliğinde.
Dağlı bir anlatım göz bebeklerinde,
Göğüsleri ıssız bozkırlar.
Zülûflerinde boncuk boncuk,
Karlı dağ yamaçlarından inen terler.
Ürkek, yabansı gülüşler.
Yabani güllerin pembe kırılğanlığında,
Gizli, titrek öpüşler.

Yalnız köylü bir kız kaldı aklımda.
Zulamda kentli fotoğraflar:
O utanç resimleri,
O sahte, o boyalı afişler...
01.05.2005 /İstanbul

Osman Balkıs

Akşamcı Şehir

Bir baş ağrısı bende akşamlar,
Tatlı bir uyuşukluk şehrin üstünde.
Apartmanlar sigara içer,
Bahar hasretiyle.
Şişkin göbekleriyle püro,fabrikalar,
Kar hevesiyle.
Pencerelerden uyku süzülüyor
Ve şehir yorgun,
Yorgun şehir.

Çağların,yılların,saatlerin,
Kireçlenmesi eklemlerinde.
Romatizması tutuyor sonbaharları,
Güneş kaf dağlarının ardında saklanmaktadır.
Kurşuni sisler kaplar üstünü kentin.
Yayılr varoşlara bulvarlara,
Gökdelen yamaçlarında siren sesleri
Aç yarasa sürüsü uğulduyor beyninde.
Kalorifer peteklerine dolanmış damarları.
Ve şehir hasta,
Hasta şehir.

Kirli saçlarını hiç yıkamıyor,
Yüzünde kirden,isten,utançtan çizgiler.
Diri kızlar şampuan köpüklerinde,
Şelale,şelale afişler bilboartlarda.
Çeşmelerden çağlar ötesi ezgiler.
Lağamlardan yayılıyor ağır parfüm kokusu
Ve şehir kirli
Kirli şehir..

Her akşam bir meyhanede,
Loş sözlerine sızıyor arabeskin.
Gece olunca
Kaldırım taşlarına yatıyor.
Cılk yumurtadan çoğalır tinerci çocuklar,
Her duvarın dibinde kanlı kusmuklar..
Gün doğunca,umut doğar
Kirli serçeler,güvercinler,martılar,
Kravatlılar,işçiler,fahişeler
Meçhul ufuklara kanat çırpıyor.
Ve şehir dertli
Dertli şehir.

Beklentilerin,imajların,umutların
Heyecanıyla kravatını takıyor.
Bir resmi evrak ciddiyetinde yüzler.
Ürperir bir kez daha aynalar.
Suratında bin renkli insan çöplüğü,
Kalabalıklar dolaşiyor damarlarında.
Simit ve kalabalık,
Ve dolmuş ve vapur.

Bir karınca ordusu istilasında kent,
'Sessiz gemi'gibi yol almaktadır.
Ve şehir kurtlu
Kurtlu şehir..

Ey akşamcı şehir,
Sarhoşluğun şarabım,
Kirinde alınterimi görmüşüm.
Sen yalpalanırken modernizm depreminde,
Ağır gelir eski elbiselerim.
Şavurup sokaklara kirman kirman bükülü,
İlmek ilmek dantelalı el örgülerimi.
Gelinliğimin bakir dokumu pamuklu,
Pamuklu bakışlar, o beyazlık,o köylü
Atıp neonlu pavyonlarda,barlarda
Esnaf bakışlı kadınlar kadar ikna kabiliyetim,
Bir siyah beyaz fotoğrafta kalmak, ödenen diyetim...

Ey dertli şehir,
Ağır bir melankoli sersemliğinde,
Çok şeyler söylüyorsun bana.
Sokakların köşe başlarında,
Çözüyor dizlerinin,dizlerimin bağını takvimler.
Bak ölü yorganı gibi çöküyor üstümüze kışlar
Bir saat zembereğine kilitlendi bakışlar..

Ey sarhoş şehir,
Genizimden silindi yanıklığı eski türkülerin.
Bu kentin afyon tüten dumanıyla serkeşim,
Biraz doğu,biraz batı,arabeskim,keşmekeşim..

Hiç bir şey ters gelmiyor insana.
Şehir içindekilerle uyumludur.
Bir harita gibi insanların yüzlerinde,
Sokak sokak,cadde cadde,çağ çağ okunur..
27.01.1990 /İstanbul

Osman Balkıs

Ama (Kör)

Gözleri vardı hayatın
Çocuklara kurşun yağdıran
Gözlerim vardır
Aşkın okyanuslara savrululan
Savrulan saçlarım rüzgar
Bir sonbahar uğultusuyum şimdi
Hayata karşı
Dallarında insanların
Mahşerler koparan
Ufkumda canı akşamlar

Bir kuş
Göcebe gibi hür ve hoyrat
Ama
Kör kurşununa hayatın
Uçan benim
Sikılmış yumruklara
Kuş tüylü rüyalara
Vampir akşamlara
Savrulacak benim

Güneş sönüyor ışıltısından kalbimin
Ay ise melul ve تنها
Yıldızlara tapmıyorum
Yıkıldı çünkü kuleleri Babilin
O uçmaya varmış insanların
Yıkıldı
Yıkıldı iskeletim
Bir yığınım artık hayata karşı
Güney rüzgarlarıyla aşınan
Çölde bir derviş
Kum tepeleri yani

Ne bir vahayım kervanları serinleten
Ne bir çobanyıldızı yol gösteren
Sadece bir armoni sürekli
Sürekli çalan
Dinmeden uğuldayan bir mağara
Yarasaların efkarı yani

Canda O canan da O
Cansızım uluyorum derin derin
Bir kör gibi renksiz
Bir kurşun gibi hedefsiz
Savrulan savrulan zaman
Bir amayım
Dört kitap yaralı
Dört mevsim kan

01/09/1991/istanbul

Osman Balkıs

Anlam

Heybeme hayat adına kurutulmuş güller koydum
Kırık cam parçaları acıların hafızasını taze tutmak için
Dipsiz bir okyanus yutkunuşlara dair
Bir kaç şiir
Umudun bacısını ayartmak
Saflığında sarraflık pürdikkatliliği
Mısra mısra işlenen sepet

Lavanta toplamaktı derdim
Haralarım yoktu
En deli taylor ruhumda koşardı
Özenle semirirdim
Sütümle baldırlarından taşardı kasları
Yelelerinden kızıl akşamlar getirirlerdi
Kızıl kısrakları birlikte düşlerdik
Bir çayın demine kurutulmuş gül katardık
Kırık cam parçalarında karşılardık sabahı

Bir baktık ki Leyla leyl olmuş
Anlamını kaybetmiş mecnun
Yaşamak dedikleri mişli geçmiş zaman
Bir topal aygırın sırtında sırra kaybolmuş.

23/07/2018 ist Osman Balkis

Osman Balkis

Anne

Ben senin kırılğan çiçeğnim
Sen toprağım
Kökümle damar damar emdiğim
Yapraklarımdaki serin yağmur

Soluksuz kalınca hayat karşısında
Saçlarımda esen rüzgar
Bir inşirah huzuru kucağın
Dizlerin kuş tüylü yastıklar
Dizlerinde sukutun kedi mırıltısı

Anne,ilk gördüğüm yüz
Ruhumun nakşı ilk söz
Sığınağım barınağım
Ben çiçeğin sen toprağım.

13/05/2017

Osman Balkıs

Annem Kardelenim

Ey ruhumun bozkırında açan ilk kardelenim
Hangi dağların ardında oyalanıyor bahar
Çatısında kulbe-i ahzanımın bir telaş bir rüzgar var
Gelenim mi var gidenim mi var bilmeyenim
Kuduruk bulutlarla dolu dizgin bir nevruz bekleyenim

Bekleyen bilmez gaybı sadece bekler
Hangi sayfanın hangi satırında gizlidir kader.

Bu kış çok çetin ayrılık var ölüm var
Bir kefenin sükutu ruhumun ayazında çığlık olur
Usul usul yağarken kalbimin üstüne sıcakcık kar
Çakallar aya karşı kibirsiz içten ulur
Gidenim mi var gelenim mi var bilmeyenim
Bir acı denizinin dalgasında rotasız sersemleyenim

Dert makamı yüce olur bir çınarın gölgesinde susunca hayat
O makam bana ait gittikçe genişliyor avlusu
Uzun rutubetli ve kasvetli
Ucunda belirli belirsiz bir ışık huzmesi
Yetişir mi atlarımın nefesi onu bilmeyenim
Boynunda binlerce çelenk dua çiçeklerinden
O yafta ile hangi gönül şehriden geçerse alkışlanacak
Bakalım nasıl hesap verecek
Huve afuvvun gafuru bilir ötesini bilmeyenim
Ben affı seveni sever sevmeyeni sevmeyenim.

Evet suskunum suskunluğum rızam değildir
İkrar özgürlüğüme ihanet
Bentlerimi kopartarak taşmak istiyorum
Küllü nefsin zaiketul mevt
Sus diyor ruhumdaki iman sus diyorum
Sümme ileyna turceun
Ses geçirmez duvar sükut öteler
Savaşım kendimle sürececek
Kün feyekünu tanır gayrisini yok belleyenim
Can tende durdukça mısra mısra şiirinle dilleneyim

Yüce bir dağdın sana yağdım paylaştım yükümü
Sözüm toprağında kardelen binlerle bitecek
Yokluğun hüznümün zafer takı
Eritme o soğuk yükü bırak hep beyaz kalsın
Hep dumanı tüten bir ocak
Hoşça kalsın sol yanım acım sızım
Hoşça kal kalacak.

Ben selayı selam bilenim
Ölümü dost belleyenim

23/01/2018 İstanbul

Osman Balkıs

Asılı Düşler

Puslu bir gökyüzünde asılı kaldı düşlerimiz
Ne Nisan yağmurları ne de kar
Bir vahiy yumuşaklığında indirdi göğsümüze
Sis saklandı kaf dağının ardına kaygısız
Yabansı bir umuttur artık ilkbahar

Düşler düşer belki damla damla
Damlanın hayali göl olmaktır
Sabır telkari Eyyüp sanatkar
Ruh cevher cevher kor ateş
Damar damar suyla sevişmektir.

09/04/2014/İstanbul

Osman Balkıs

Aşk Med Ömür Cezir

Günümün güneşi oldun
Gecemin mehtabı
Ey yedi renk yedi iklim yağmuru
Kırk ikindiler serinliği
Usul usul çisil çisil
Gönlümün kadehine doldun
Biter lalenin nazeninde
Rüyalarımın serabı

Kana kana içtim
Kızıl dudaklarında
Saçlarından akan akşamın rengi
Aşk med
Ömür cezir
Sarhoşluğun metafizik duraklarında

Seninle gece gün gün gecedir
Bakışların aydınlık
Gülüşün zihnim açar
Yaşamak çok basit bir bilmecedir

04/05/2017 İstanbul

Osman Balkıs

Aşk ve Evlilik

Aşk yabani bir hayvandır dağlarda,
Kuralsız, hoyrat.
Çöker bütün ağırlığıyla gecenin karanlığı
Bir yürek isyana yelken açmıştır.
Boşalıp zincirlerinden yeleleri savurgun,
Dört nala bozkırda vahşi at,
Yırtıcı bin kanat,
Tozu dumana katmıştır.

Yalnızdır kimseler ortasında
Kimsesiz
Ulur uzun uzun mehtaplı gecelerde
Yıldızlar evrensel notalar
Lekesiz
Nabzında yalçın kayaların
Bir kartal kalbi
Gümbür gümbür nakarat.
Gök yapı penceresi altında,
O yüksek,son yükselinen yerin üstünde
Gazel gazel serenat.
Aşk uruca ramak kalmıştır...

O bir eşkiya,asi,firari
Töre dinlemez, kanun kaçağı
Eller tetikte,keskin uçurumlar kenarında
Yar, yar...!
Ağyara inat,
Boşlukta erimeye ant içmiştir.

Şon söz kurşundur.
Önce direniş vardır.
Direnmek,direnmek,direnmek
Yaşaya,kutsala,
Düğün şarkılarına
Son söz teslim olmaktır.
Bir kalenin VİP kapısından,
Bin alkış arasından
Şehre girmektir...

Aşk özgürlüktür,
Ben yabandan yanayım..

Evlilik kentlidir
Sadıktır, evin kapısına bağlıdır.
Traşlı,kravatlı,ütülüdür
Uysaldır, gardiyan düdüğüyle uyumludur.
Gün perdeyi çekerken ufuklara
Yaban sesler canlanınca dağlarda,
Kireç badanalı kulubesine çekilir.

Şehir yarım ağız uykusundan uyanmıştır.
Sirtında külçeler yüklü heybesi

Tutunarak burnundaki,parmağındaki halkalara
Gönlünde hayat fahişesi,
Evin,çoluk çocuğun iaşesi,
Hurilerle süslü irem bahçesi olmuştur.

Evlilik çok sesli bir korodur evlerde,
Ben dağdan,gazelden yanayım.
14.07.2003/İstanbul

Osman Balkıs

Aşka Dair

Her ne var alemde güzel.
Gök güleç,yeryüzü doğurgan.
Ve uzaklardan bizi serinleten yel,
Aşk için, aşka dair.

Emiyorsa çiçekler toprak anayı,yudum yudum,
Ötüyorsa kuşlar, sabah seherinde bin coşku,
Ve güzelliğin seyriyle başlamışsa sükutum,
Aşk için,aşka dair.

Vecd içinde dönüyorsa göğümüzde yıldızlar,
Çorak ülkeleri diriltiyor bengisular,
Ve göllerde nazlı nazlı kuğular yüzer,
Aşk için,aşka dair.

Her fecr vakti minarelerden Allahu ekber,
Kuşlar zikirde,bir çiğ damlası yüzünde yaprağın,
Arı taşır,yel savurur,tohum tutar çiçekler,
Aşk için,aşka dair.

Anneler gelecek taşır karınlarında,
Rahmet damlaları yüklü bulutlar.
Bir bebeğin gülümseyişi, gül yapraklarında,
Aşk için,aşka dair.

Serin bir sessizliktir gece, üstünde kentin,
Evler uykuda,böcekler uykuda,uykuda hayat.
Ve dalarız özgürlük okyanusuna rüyaların,
Aşk için,aşka dair.

Her ne var alemde güzeldir,güzel için.
Tüm varlık,oluş,kanıtıdır yokluğu için.
Ve aşk içindir mevcut,vücut aşka dair.
Katıl varlığa var ol, bu inkar için?

Aşk O'na. O aşktır,aşkın varlıktır.
Aşkın yürüyüşü tevhide,O mutlak birliktir...

22.06.2000/Erciş

Osman Balkıs

AşkTende Dokunuşta Saklıdır

Sen ilkimsin ilkbaharımsın
Sonumsun sonbaharımda
Adın nasıl çağırıyororsa serinliğini ilkyaz günlerini
Gül kızılığı tomurcuklanırken dudaklarında
Öyle huzur ve sükun
Sokulurken göğsüne
Binlerce kelebek rengarenk uçuşur yüreğimden
İçinde uçurtmalar o halaz çocuk
Çalığışu kıpır kıpır hayat
Gamzeli gülüşler ruhumun bebek kundaklarında

Sen dinginliğimsim kargaşalarımda
Kavganın en kanlı anı
Gümbür gümbür erkeklik
Savaş bitmek üzere zafer ufukta
Gözlerim gözlerine değince
Bağı çözülür dizlerimin kaslarım gevşer
Umurumdami ki olmak merdi meydan
Mızraklarım kırılır kılıcım elimden düşer

Sen merhametimsim gazabımda
Çağıldayan bir ırmak
Denize kavuşunca engin olur
Saçlarını okşamak
Aşk tende dokunuşta saklıdır
Sözü susmak lügatıyla anlamak
Aşıkların karidir

Ey baharım dinginliğim merhametim
Yanıma gel bak sokul sus
İlkyaz serinliğini teninden emsin etim
Bitsin bu sonbahar kargaşa gazap
Bu hazan bu kabus
Sevgilim sevgili hayaletim
27/05/2011 /istanbul

Osman Balkıs

Ata Senfoni

Ruhumun kanatları kim bilir
Hangi coşkun atın yelelerine asılı
Gül kurusu akşamlarda rüyasına daldığım
Bir imparatorluk genişliğinde gençliğimin kızıl elması

Ceylan derisi atlaslarda güneşin kurutmasına bırakılan
Cenknamelerde mahpus dalga dalga nal sesi
Buruşuk memelerinden taze hayatlar sağılan kısrakların
Asil ve safkan düşerlerle yatıp kalkan

Ekim sonrası güz yorgunluklarından
Perçemleri taranmamış taze tay ve tan düşleri
Uçsuz bucaksız bozkırların ıssızlığında yayılan
Rüzgarın kokusunda kardelen haberleri
Kukumav kuşların diline düşünce
Kutlu yüklerini toprağın yumuşaklığına bırakan

Oysa giden gitti
Rahvan atların ayak sesleri idi saatlerin tiktakları
Esatir ülkesinin prensiydi Pegasus
Kanatları ruhların rüzgarına aitti
Gitmesi gerekmeyen de gitti
Dolu dizgin atlarla hazinesi talan oldu tarihin
Silinmemeliydi ceylan derisi atlaslardan
Göç vakti kuş sürüleri
Ki onlar ki
Soluklarından coğrafyalar buharlaşır
Kızıl yelelerinde bayraklaşır dalga dalga zafer
Yay gerilir ok kıtalar dolaşırdı
Dolaşırdı yedi iklimde kutlu bir rüzgâr

Bana atlarımı getirin
Dolu dizgin boşalan ruhumun atlarını
Bir uygarlığın talanına uğramış
Soykırımına paslı vidaların iniltileri eşlik eden
Ardında kadim kehanet tohumları serpiştiren
Baykuş bakışlı harab/atlar
Barbar estetikten tutunamayan atlar
Onları getirin

Kırık kanatlarım vicdanımın mezar başında
Özrüm kabahatimin yanında cüce kalırken
Sen sırtında fetih sancakları kılıçların yalımında
Güneşin doğuş yerinden batış ülkesine gerilen
Bir mızrak çevikliğinde uçmaya ant içmiş atlar
Demir kanatlı kuşlarımızla
Böğüren paletlerimiz
Ve ayine-i İskender ilm-i gaybimiz
Minnet ve ihlas huşusunda
Biz sizden özür dileyeniz

Bekleyen bekleneni
İmkansızlığın olmazında bekler
Yılık atların rüzgariyle bu istasyonda
Son durak yazmadı daha
Bana atlarımı geri getirin sevgili atlar
Cenk kokusu havada buram buram
Hazırlanın siz ey nalbantlar
Nal hilal kıvılcım saçan şimşekler
Granit şehirleri fethetiyoruz

Osman BALKİS 30.01.2018 /İSTANBUL

Osman Balkıs

Ayrılık

Gül dalından ayrıldı
Bülbül yetim.
Ne menekşe morunda huzur var,
Ne kızılında lalenin yar.
Hasret söylüyor artık bütün şarkılar
Hangi mevsim dindirir, hangi bahar
Vuslat hayal, figanda bülbül,
Bülbül ahu zar.

Beden ruhtan ayrıldı,
Aşk firar.
Ne ışıltısında gökdelenlerin mutluluk var,
Ne çöl ruhumuza kar.
Yitik insan dolu sokaklar
Hangi bilgin doğru söyler, hangi dindar
Adem kayıp, Nuh terki diyar.
Gökyüzünde şaşkın, şaşkın ruh
Kapısı açık bir kalp arar.

Gül dalından ayrıldı
Bülbül yetim
Beden ruhtan ayrıldı
Aşk firar

11.12.2007/iSTANBUL

Osman Balkıs

Ayrılık Türküsü

Eftelya, simsiyah gözlerin elveda
Yollar karanlıktır, yolcuym elveda
Ucunda şafak ve sevgi isterim
Gözlerin gurbetim, gözlerine merhaba.

Resmin ellerimde, gözlerin alnında
Bir yol çiziyorum kaşların arasına
Ki orada güneşin doğuşu vardır
Öpmeye gidiyorum alnından elveda

Sen ki utangaçlığım gizli sevdamsın
Sen ki sakladığım deliliğimsin
Sen benim biricik özgürlüğüksün
Utandım, seni sevdim demeye, elveda

Korkuyorum incinir gücenirsin diye
Varsın ellerin uzak olsun ellerimden
Saçmaladım bilmem niçin ne diye
Sen orda kal,sevgin yeter elveda

Elveda Eftelya,güzel kız elveda
Elveda Eftelya güzel dost elveda
Yol uzar gün doğar dağlara elveda
Merhaba ey çocuk gelecek merhaba

25/08/1994/Bolu dağları Van'a yolculuk

Osman Balkıs

Azatlık İdeası

Aşk bir ayrıntı mıdır sadece
Renk okyanusunda bir desen hayatın.
Yıldızlarla şerh olunan gece
Bir derin nefes, açılım gök kafesinin.
Ölgün suları gönlün, titreşip vecde erince
Hayat aşta bir ayrıntı, bir dipnot
Gün dönümü, sonsuz dönüşümünde kainatın...

Tohum tutar, başaklanır gece.
Şafak atarken tarlasına serpilmek gökyüzünün.
Rüzgar döller gebe kalır toprak,
Bin kımıltı rahminde yer kabuğunun, bin bir hece
Aşk gonca gonca, ritim ritim
Kalp atışlarıdır yeryüzünün.

Zaman döner, mevsim döner, devinir mekan.
Bir sevda senfonisiyle semahta felekler.
Ve Kabe'de tavafta mü'minler.
Bir salyangoz kabuğundan çıkıyor tarih ve can,
Tüm oluş döngüsel helezonik hareketler.

Aşk nefesiyle sarhoş tüm varlık.
Çiçekler uçarı, çiçekler hovarda, içilmiş bengisular,
Bir saat zembereğinde dönüyor tarih.
Çokluğu çekip çevirir birlik,
Deniz fenerleri gibi uygarlıklar,
Yanar söner, söner yanar,
Ve gömülürken toprağa çağırır: Ey ilk,
Ey neden, ey niçin.
Aşka varmak, aşkın varlığa dalmak için.
İlk sperma, ilk rahim.
Ruh hafif, hedef mavera, yükseliş,
Şahikalarda zerreye şahince bakış...

Beden ruhun zindanıdır.
Firari bir kuş misali
Kırarak altın parmaklıklarını cesedin,
Özgürlüğün sonsuz maviliğine
Canhıraş bir şekilde kanat çırpılmaktadır.
Aşk azatlık ideasıdır.

Kalple aklı barıştırır.
Aşk gönül uygarlığıdır.
Kubbelerle yükselir göğe,
Gök yeri emzirir doyurur.
Bu kentin varoşları yoktur.
Her bilgi ortada, merkezde durur.
Ve ilim aşktan buharlaşır.
Aşk ilmi kilim kilim dokur.

Bir nurdur aşk.
Aralık kalan semavi kapılardan yayılan.

Gözleri kamaşmıştır Suhreverdi'nin
Nur Heykelleri canlanmıştır...

Bir ışık huzmesine doğru dalgalanan,
Yüzbin oluştur hayat.
Şimdi kalbimde binbir kanat
Artık vahiy ruhuma inmiştir.
Aşk oluş iksiri, kün emrinde saklanan.
11.02.2002/İstanbul

Osman Balkıs

Bana Bakma

Günü ağaçların dallarına mı assak?
Üzerimizde yorgunluğu uzun kışların.
Zerdali çiçeklerini desen mi yapsak?
İçimizde solgunluğu eski resimlerin.
Demlenen akşamları bahar günlerinin
Ergen çağılıtlarına mı kapılsak?

Acaba

Sen baharı getirebilir misin avuçlarında?
Ağır notaları çiçeklerin nabzında kımıldanan.
Rüzgarlı seherleri yelkenlerine doldurup
Uçarı, hovarda kelebek kanatlarından
Açılabilir misin senfonik okyanuslara
Çağlayanlarda gizli diriltici sulara...

Ben şairim,yazar dururum
Bana bakma.
Sevgi şiir pınarı
Beni sussuz bırakma.

12.03.2002/İstanbul

Osman Balkıs

Bekleyiş

Bekleyiş içinde geçiyor mr;
Hep bekleyiş,sonsuz bekleyiş.
Aşka mı vardık,ardında bekleyiş.
Acıkınca bekleyiş,doyunca bekleyiş.

Bir kum saati,ters-düz duruş,
Bitince bekleyiş,başlayınca bekleyiş.

Ey mutlak doyuş,mutlak bitiş,
Bir kum okyanusuna bu yariş.
Ömür bu,tkenişedir bu koşuş:
Hayat bekleniş,ölüm bekleniş.

Bekleniş içinde koşuş,koşuşta tükeniş,
Son nokta,son doyuş,maşşerde duruş.
28.05.2000/Erciş

Osman Balkıs

Ben

Ben esmer gecelerin yalnız sevgilisi
Ölü kentin perisi,kaldırımlar serserisi.
15.09.1989/Malatya

Osman Balkıs

Ben Her İlkbaharda

Ben her ilkbaharda aşık olurum.
Cemreler düşer kanıma.
Gün dönümüne kenetlenmiş,
Günebakan bakışlar.
Yağmur ayrık döl,
Her sperme hazır, kızıymış rahim toprak,
Yabani atlar çıldırır bulutlarda,
Kement tutmaz ehlileşmemiş memelerin.
Ben her ilkbaharda sana yeniden,
Yeniden aşık olurum ey hayat.

İri, kara gözlü kadınlar,
Çay deminde akşamlar gibi gelir.
Titrek öpücükleri çiçeklerin geceye sarkan.
Akşam ki çiçeğine sefa denir,
Gül nevruz tomurcuğu,
Erbain ardından kımıldar.
İri, kara gözlü kadınlar,
Erbaine üç kala,
Özenle fermuarlarlar aşklarına,
Koyunlarına alırlar.
Artık mevsimler hayal iklimine kanat çıkar.

Ben her ilkbaharda aşık olurum,
Cemreler düşer kanıma,
Zemheri düşlerle kalbim işve yapar,
Çapkın çapkın ölümlere göz kırpar.

24.04.2006/İstanbul

Osman Balkıs

Ben Sen O

İşte melankoli bir kızıl akşam ve yarın ayrılık (O)
Gönlümde sevginle, karanlığın esrarı iç içe (C)
Bir yerde değil kafayı bulmak, aslanan sabaha dek ağlamak. (M)
Hüzün saatleridir,yaprak hışırtısında yaşanan,gülmek yasak (O)
Derin düşüncelere daldım yine sensiz,yalnız ve hüznü (C)
Sen Ben O,ağlıyoruz işte bedenler hasta gönüller yasta...(M)
Kainat yasta,gecenin kara çarşafına sarılmış (O)
Ey yarınlar elveda,elveda ey kızıl akşamlar! (O)
Nice güneşleri batırdık ufuklarda bitmeyen, sönmeyen (C)
Yalnız senin hasretin.(C)

Bu gece yine seninle doldum seninle girdim karanlığa,(C)
Ve gün geceye ``rest''dedi.(M)
Değimliydi ki eli doper; kara gecenin,gün güneşin,(M)
Bekleyin bir müddet güneş restine doğacak (M)
Batıdan ...(M)
İşte gidiyoruz,bırakarak bütün kelimeleri küllenmeye,((O)
Gidiyoruz....gidiyoruz...! (O)

12 Temmuz 1991/Malatya
Mesut ARSLAN Osman BALKİS Cafer KARAAYTU

Osman Balkıs

Benlik

Hangi gül yaprağına dokunsam minesinde benlik
Benlik benlik içinde,hayat gülistan,ömür mü şenlik?
Kır zincirlerini ey ruhum,uç maviliklere
Yeryüzü azap kibir,mavera dingin, gök esenlik

18.12.2006 /İstanbul

Osman Balkıs

Beyinsiz

Beynimi çıkarıp seni düşünesim var
Kalbimle akletmem seni
Seni mantık labirentlerinden uzak
Bilinmezliğin sadeliğinde bilesim var

Zaman olabilirlik ve ahlaki buyruk zincirleri
Soyunup tüm örtülerinden çıplak
Şeksiz şüphesiz müphemliklerden beri
Ve bir mecnun kararlılığında
Kuralsız hoyrat serseri
Samimiyetinde seni sevesim var

Osman BALKİS 07.02.2019/İstanbul

Osman Balkıs

Bıkkınlık

Çıkmazdayım
Bütün yollar tıkanı,
Bütün perdeler örtük.
Ne gündüzüm umut,
Ne gecem huzur.
Bir defterdi kapandı.

Öyleye ey ben
Bütün geçmişi artık unut.
Yaşamak sırtında kambur,
Başın omuzlarında kütük.
At gitsin uçurumdan
Kurtul dünya bodrumundan...

Yaşamak güzelse,
Ben çirkinim.
Ben güzelsem
Yaşamak niye.
Denememeliyim....!

23.05.1992/İstanbul

Osman Balkıs

Bilim kilisesi

Ey bilim kilisesinin rahibesi;
Gün doğar,sevgi başaklanır,
Püfür püfür aşk eser dağlardan.
Sen hala o rutubetli mahzende misin?
O rutin,o soğuk duandan emin misin?
Ki gün döner,mevsim döner, farkında mısın?

Ey bilim kilisesinin kutsal bakiresi;
Ruhumun uçarı,hovarda elbisesi,
Gömölmek ister kirli sayfalar arasına.
Yuyabilir misin esvabımı ehlileşir mi bilmem?
Bakir toprakların kanı damlatılırken
Ahd-i moderndeki tanrıların ayaklarına
Ruhumu rüzgara savurabilir misin?
Temkinli dudaklarından,korkak nefesinle,
Ki beynin senin, sen bilimin esirisin,

O yürek varmı ki sende anarşist olurmusun?
Savurabilirmisin masandaki Weber anayasasını?
Soyunup bütün elbiselerini, mabedin ortasında,
Tanrımız öldü. O zaten yok idi.Diyebilir misin?
Ve Mesih gibi çarmıha gerilmeyi..
Afaroş belgesini alıp köyüne dönebilirmisin?

Bir ceviz kabuğunun içidir yaşadığınız dünya.
Kendi ördüğünüz kozalağınızda bir gün öleceksiniz.
Gök yüzünü fethederken gün begün,
Yeryüzünü moğol istilasından beter ettiniz.
Ve göklerin ötesine geçerken mantığınız,
Hikmeti yitirdiniz, o delişmen çocuğu.
O kalbinizin uçan özgür atını...

Ey İsa'yı ikonalarda,Meryemi psikanalizde bulanlar.
Örmeyin yolumuza kat kat duvar.
Bilimin buzdan soğuk,betondan sert heykellerini,
Kabemize sokmayın,kalbimize.
Gün doğar,İbrahim doğar,miraçtan döner Peygamber
Dalga dalga ordular iner dağlardan
Ruhumun bu aşkın nefesi,
Gök spermasını dölleyip akla,
Bir rivayet diye tarihe şerh edilir,
Makina homurtusu.bilgisayar tıkırtısı...

Ey kutsal ineğin sağıcısı kadın.
Bir kıymık gibi yüreğimde kalacak adın.
Seni aşkın özgürlüğe çağırıyorum,
Meryem gibi temiz,cebrail kanadı kanadın...
28.05.2000 /İstanbul

Osman Balkıs

Bir İhtimal Daha Var

Bir ihtimal daha var
Sıcak geçti bu yaz
Lavanta kokusunda
Zülûflerinden ter damlar

Bir ihtimal daha var
Eylül ruhuma tünedi
Şancıdı sol yanımda
İçimden esiyor rüzgâr

Bir ihtimal daha var
Kuzey rüzgârları yaklaştı
Vatansız bir ruh gibi
Yola düştü mülteci kar

Bir ihtimal daha var
Bitti deniz
Yelkenler sönük
Kıyılarda suskun martılar

Bir ihtimal daha var
Gök gürleri çöl uyanır
Oper salkım salkım bulutlar dudaklarımdan
Canlanır ölü canlar

Bir ihtimal daha var
Seni mevsimler ötesi seveceğim
Duvağında ilkbahar çiçekleri
Gelinliğin kristal kristal kar

Osman BALKİS 30/10/2018 /İst

Osman Balkıs

Bir Rüzgar Gibi

Bir rüzgar gibi geçtin buradan
Eteklerinde biraz nevruz tütsüsü
Biraz hüzn
Şaşkın bir yürek bırakarak ardından
Savruldun gittin

Bilmezdim rüzgarlardan atın olduğunu
Ve saatlerden taşan çabukluğun
Kaçırıldığın bakışların mevsimsiz
Kırılğan gülden arta kalan
Son kokuları yokluğunun

Neden kaçarsın benden
Ürkek çevik ceylanım
Kan revan dolsa da her yer
Her yer ıssız kimsesiz
Saplınsa da bağırma bakışların
Ben kaplan ben aslan
Dökülür tırnaklarım
Uysallaşır vahşi yanım
Ürkek çevik ceylanım

Neden bir rüzgar gibi geçtin buradan
Eteklerinde biraz nevruz tütsüsü
Biraz hüzn
Şaşkın bir yürek bırakarak ardından
Savruldun gittin
24/03/2009 İSTANBUL

Osman Balkıs

Birazdan

Birazdan yar gelecek,
Birazdan bahar,
Biraz gül,
Çisil,çisil yağmur yağacak.

Gül bak,
Yağmur gelecek
Rüzgar.
İçimdeki okyanus
Dalga dalga kabarmak.

Birazdan yar gelecek,
Göğsünde temmuz sicağı,
Bakışlarında seher yeli,
Bana gülecek.
Dudağının kıyısında
Kızıl güller açacak.

Haydi.
Tutup ellerimden
Usul usul sokul bana
Ölü ruhuma can gelecek
Kalbime heyecan gelecek.

Birazdan yar gelecek
Yaban güller açacak.
Öpeceğim dudaklarından
Saracağım İnce belinden
Bir beyaz kelebek
Kalbinden kanatlanacak
Seni seviyorum
Seni seviyorum
Seviyorum diyecek.

28.07.2007/İSTANBUL

Osman Balkıs

Boşluk

Mahzunduk gidişin hüznümüzü pekiştirdi
Boşluğun anlamına erdirdin bizi
Boş ver ucuzluğunu en pahalı bedelle öğrendik
Öğrendik anlamın anlamsızlığını

Boşalan göz yaşı durulaştırdı hayatın akan nehrini
Kıyısında tuzlu dudaklarımızla
Serin zemzemler düşledik
Yedi renk dört unsurla bezeli aynalarda
Dört nala koşan atların sırtında geçti ömür
Geride ruhumuzla sızım sızım soluduğumuz toz
Korku hiçlik ve keder

Teyemmüm öze dokunmak
Ademin harcına bulanmaktır
Havva bir ağıttır
Bir içli rüzgâr kavaklıklar arasından
Al gemini git buralardan
Bu ıssızlığa yağmur yağmaz artık
Kutsal kitaplarda kopar tufan
Tufan nehirlerin annesidir
Benim annem toprak altında yatan
Bekleyendir Cennet ırmaklarının kıyısında çocuklarını
Anne bir insanın kararan aynasıdır
Güneş battığı zaman

Osman Balkis 06/08/2018/İstanbul

Osman Balkis

Bu Mevsim Ne Çok Sana Benziyor

Bu mevsim ne çok sana benziyor
Gül sen menekşe sen yaprak sen
Güneşin yağmur damlasındaki raksı
Kumru ötüşlerinde aşk nağmeleri
Ne çok sana benziyor bir bilsen

Bu mevsim en çok sana benziyor
Gök sen güneş sen toprak sen
Meyveye duracak körpeçik dallar
İçimdeki kelebek kanatlanacak
Ah biraz da bana gülsen

Bu mevsim hep sana benziyor
Gece sen bulut sen yağmur sen
Başlar ruhumun kırkikindileri
Hüzün denizlerinde martı kahkahaları
Bir erguvanlı elbiseyle bana dönsen

22/04/2015/istanbul

Osman Balkıs

Buruk Bir Özlem

Ah gökyüzü,
Utanç, bunaltı
Sevdasız sözler.
Uçuşum yasaklandı.
Çünkü şarhoşum,
Şarhoşum geceye karşı.

Bizler yeryüzü lanetlileri,
Hasta,yorgun,lekeli.
Kusmuktan çadırlarda yaşarız.

Ah gökyüzü,
Umut,sevda
Bütün yollar kapalı..
03.10.1991/İstanbul

Osman Balkıs

Çağa Çağdaş Öneri

Yağmurlar yağmaz olmuşsa göğümüzden,
İkide bir bekaret kontrolünden geçiyorsa sular,
Beton barikatlar ufkumuzda, gökdelenler...
Annemizin ölümüne çok ağlamalıyız.

Asvalt örtmüşse üstünü toprağın,sokakların,
Bahçelerden karanfil kokuları yükselmiyorsa,
Bir karınca gibi demirin,betonun sonuzluğunda,
Modern bir metafizik uydurmalıyız.

Kara katran bir laciverte gökyüzümüz,
Sürmüşsek güneşi ıssız Gobiİ Çölüne,
Soluğumuz siğ,solgun ölü yüzü yüzümüz,
Sinemaları yas evleri yapmalıyız.

İçtiğimiz asit,soluduğumuz karbondioksit,
Yatağımız lastik,oyunçağımız plastik,
Meyvelerimiz uygarlığımız gibi tatsız,
Genlerimizi yeniden kurmalıyız.

Kurttan insanlar arasında yaşam savaşı veriyorsak,
Konuşmamız temkinli,adımlarımızda korkaksak,
Ve her sevgi sözcüğünün ardında bir hinlik varsa,
İnsana yeni bir tanım getirmeliyiz.

Dilleşiyorsak kaç a sorusuna ayarlanmış dillerle,
Hayatımız borsanın trendinde bir rakkam
Girtlak yırtıyor şarkılarımız,metal sesiyle
Hurdalıkları sanat merkezleri yapmalıyız.

Hep korku,hep ümitsizlik ufkumuzdalar,
Sağımızdan,solumuzdan uçuşuyorsa sıfırlar,
Dalmışsak mutfağımıza kadar evraklara.
İnsanlık öykümüzü gökyüzüne savurmalıyız...

Bir bilgisayar disketinde tüm evren
Kutu kutu evler, labirent şehirlerde birer fare...
İşıltılı çarşılarda zift bir yürek taşıyorsak,
Mezarlarımızı mühendilere yaptırtmalıyız...

15.02.2000/Erciş

Osman Balkıs

Çağrı

Ben damalaya damlaya oluşan göllerin sabrırım.
Tohumun gücüyüm kayaları çatlatan.
Ne yağmur öncesi doluluğu,
Ne yağmur sonrası hüznü,
Ne de gök gürlemesiyle irkilenim.

Kalbim iplik iplik örüyor hayatı.
Belki bir sanat eseri çıkacak,ömrümden arta kalan,
Belki silik bir gökyüzü,
Ne umut,ne heyecan,
Ben sabrı sihir belleyenim.

Ben yeryüzünü seyre dalanım.
Bir anka kuşuyum yukarılarda,
Metropoller,gökdelenler,fabrikalar
Kanatlarım gölgesindedir.

Bütün inançlarınız,putlarınız ve teknoloji,
Ve uygarlık,sibernetik,psikoloji,
En çok sosyoloji,
Ufalanan cam kırıkları gibi,
Ayaklarım altındadır..

İşte elmaslarınız,tanrılarınız,ruhunuz,
Lat-Menat akibetinde, toz buz.
Modern bir harabenin alt katındadır.

Şimdi taşkınım;
Ruhum taşkın,
Yırtarak gırtlığını kentlerin,
Parçalayarak toprağın damarlarından geçiyorum.
Hercümerçliğinde bir depremin,kıyametin,
Çıgıllıklarıyla geriliyorum..

Çok sesli bir konçerto tabiatın kalp atışlarından,
Çiçeklerin gümbürdeyen nabzıyla geliyorum.
Otların secdelerinin çokluğunda,
Kozmozun ahenginden bir sesle,
Ve ıslak toprağın harmonisinden sesleniyorum:

Ey insanlar....!
Gelin sonsuz yanılgılarınız kıyısından,
Merkezine dalalım hakikatın.
Zikrin ritmini,kalbin sesini,
Katarak en uzak iklimimize evrenin nefesini,
Aşkın güneşinde eriyelim.

18.02.2000/Erciş

Osman Balkıs

Çingen

Öyle cünübüm ki hayata karşı
Tüm ırmaklar beni yunamaz
Tüm çöller teyemmüme yetmez
Öyle haram
Öyle murdar

Kalbim
Kentın kıyısında Çingen Mahallesi
Ruhumun esmer kıvranışında
Biraz rock
Çok çok metal
Pusulatsız isyan

Bir dağın tepesine tırmanıyor içimdeki insan
Bir agnostik ikircikliğinde
Çağ mevsim dönüşümünde
Aylardan nisan
Turi Sina hangi caddede
Hangi sokağın sonunda Hira'ya varılır
Tanrısı ateist olan bu kentın
Hiçbir kelimesi kelimem içermez

Her şaklayışında milli şefin kamçısı
İçimdeki kin büyürdü kente karşı
Dilim zehir zemberek
Ruhum uzak okyanuslara yelken
Ateist tanrıların ülkesinden geçtim
Ellerinde adalet terazisi
Sol kefesini her zaman ağır basan
Yassı adada solgun
Romantik bir başbakan
Her ihtilal de sağ elde bir şapka
Çatık kaş görünce korkak
Şuluk benizli halka karşı şaklaban
Kırk yıl hep uzak hedefler gösterildi
Mülkü talan eyledi Süleyman

Yıllardır kan kusuyor mermiler
Hiç bir yerde hiçbir zaman
Gagasında zeytin dalı güvercin
Konmadı katil bir namlunun ucuna
Kızıl güllerinden sosyalizmin
Ne gül bahçesi ne gülistan
Sibiryaya buzullarında çekik gözlü
Buzdan heykeller
Şiraz da Sadi ve Hafız
Bostan çorak Gülistan tarumar
Devrimci imamlar türedi
Kır sakallarında Ayetullahların
Persin kara hırsı Kerbelâ hüznünün aklı
Ve onlarca zorba ukala kukla ahmak adam
Mübarek, Kaddafi, Esat, Suud ve Saddam

Halkına akbaba düşmana eşek ahmaklığı
Dicle Fırat ve Nil kan

Uzak coğrafyalardan kabadayılar
Racon keser oldu kenar mahallelerinde dünyanın
Demir kanatlı kuşlar tarumar etti Babilin asma bahçelerini
Kızıl akşamlar öğlen vakti Bağdat ufukları kan
Filistin kanıksanmış bir durum
Ve daha tan ağarmadan Afganistan
Somali, bosna belki yarın Suriye İran

Sömürdükçe semirdi kapitalizm
Tüm dünya geniş bir mera
Bilim kilisesinde kutsanan
Devasa bir parazit ama kutsal ve büyüleyici
Kan emen emek emen vantuzları kavi
Musellah ordularla dalga dalga yayılan
Her soluk alış borsada trendlerine yansıyan

Kıyıda melul mazlum ve تنها İslam
Öz evladın ihaneti çok ağırdır
Çok ağır çıkar evlatta ebeveyn ahı
Dağı sırtlayacak yiğitlerde olmuştur her zaman
İkinci milat yeni bir miat şafağı
Tan ağarmada damarlara yürüyor kan
Dört yüzyıllık sessizlik bir sabah ezanıyla bozuldu
Çün Segah makamıyla inlemişti uzun zaman
Kuşluk vakti zırhını kuşandı kahraman

Kıyıda melul mazlum ve تنها çocuklar
Canhıraş bir şekilde şehre koşmaktadırlar
Kimi şehri fethetti
Kimini şehir fethetti
Altın revaklı seccadede namaz
İpek Cübbeler giydirildi plazalara
Deve hürgüçlü kadınlar
BMW sırtında aruz gibi cezbedar
Vitrinleri yalayarak
Süzülüyor ışıltılı çarşılarda

Ben kentim kıyısında
Hala melul ve تنها
Dün değişti, gün değişti
Değişti dünya
Yirmi birinci yüzyılın kuşluk vaktinde
Ben hala esmer ve Çingen
Falların gizemli sokaklarında
Bir vahiy beklemekteyim.
21/06/2014/ İSTANBUL

Osman Balkıs

Denizin Bittiği Yerdeyiz

Kalıbımı basarım şu an beni düşünüyorsun
Adım gibi eminim şimdi sarhoş
Düşleri derbeder rüzgarlarla savrulan
Mum ışığı mahmurluğunda
Ederi karşılıksız tutarı boş
Lüzumuna kanıt gösterilemeyen
Yabani bir adamın ihtişamını düşünüyorsun
Ufuksuz amaçların delisi
Aynı adam meçhul sularda kürek çekmekte

Denizin bittiği yerdeyiz belki
Çöl ve bozkır
Evvelimiz kağrı gıcirtılarına karıştı köy yollarında
Varılmayan yerler hep uzaktır biliyorsun
Uzaklara hep sevdalıdır insan
Rüzgar inadına tandır ekmeği kokusu esmekte
İnsan sevildiği kalpte ağaç,kök saldığı toprakta güzeldir
Madem ki yollar kapalı düşünüyür kur siyah-beyaz veya renkli

Derin derin düşüncelere dalma vakti değildir
Emir yüce kapıdan La yüsel alattakdir
Yecüc mecüc aşmadı daha demirden setleri
Mum erir,mumya çörür baki kalır aşkın ışıltılı şiiri
İnsan kimi yaptıklarıyla kimi söyledikleriyle diridir
Söz ilktir varoluş sonradır ezelden beri
Avuçlarında ruhumun kurtuluşu ellerin özgürlük iksiri
Osman BALKİS
15/07/2012/İstanbul

Osman Balkıs

Dilek

Bir martı kapıverse götürse beni
Sonsuz maviliğini solusam denizlerin
Bir palmiye gölgesinde dizlerine yatsam
Yakamoz çağıltısı sükutun
Saçlarından kızıl akşamlar içsem

25.10.2017 İstanbul. Osman BALKİS

Osman Balkıs

Diriliş

Ben yağmurdan sonra gelenim.
Gökyüzünün güneş yüzlü çocuğu.
Güllerin kırmızısında ben varım,biliyor musun?
Ben yağmurlarla gelen,rüzgarlarla gidenim.

Bahar gelip karları eriyince yüce dağların,
Şoğuk suları olurum vadilerin.
Özgürlüğüm,kalbimin uçan yanları;
Yeşerince ovalar,kanat açan kartal olurum.

Rahmet gelip,sular yürüyünce dallarına ağaçların,
Renk renk,desen desen olurum.
Ey, beni yeniden dirilten hayat,
Sahibine kul olurum,ram olurum.

Ritim gelip taze uçlarına yemyeşil otların,
Dalgalarına yelken olurum.
Hey, beni yeni ufuklara koşturan vahşi at,
Yelelerinden savrulan rüzgar olurum.

Örtünmeden ölgün yüzüne bembeyaz örtülerin,
Koynuna sokulan balan olurum.
Nice mevsimlere istasyon olan hayat,
İklimden iklime kanat çırpın,
Yemyeşil esen rüzgar olurum.

Ey Rabbim! Yağmur sonrası dirilten,yeşertensin,
Rahmetin bahar kalbimde,ruhumda dirilen bir tek sensin...

09/01/1999/ Erciş

Osman Balkıs

Dua

Kuş olup uğsam,
Sonsuz maviliğine göklerin.
Yedi kat göğü aşıp
Yükselsem arşa;
Kana kana içsem
Özgürlüğünü aşkının.

Ruhum bütün sonsuzluğunu solusa,
Ve ıksam arşın penceresine konsam.
Rabbimden bir avuğ,
Bin okyanus çokluğunda,
Rahmetle rızıklansam.
Erise tüm vücudum bir Soluk olsa.

22.08.1995/Erciş

Osman Balkıs

Durgun

Suskunsun, başın öne eğik
Toprağın karasında gözlerin
Saçlarının kızılığı
Gün batımından artakalan
Bir mutluluk sandalı dudağının kıyısında gezinir
Dudaklarının kıyısında
Acı bir yalan

Durgunsun, kıpırtısız, ıssız
Çün durgun göller derin olur
Şancıyan sol yanını bir sen bilirsin
Bir ben bilirim
Kaybolurum kibirsiz riyasız
Geçmişin karanlık dehlizlerinde

24/03/2016-İstanbul

Osman Balkıs

Durum

Kuduruk bir böğürtü gibi uzaklaştı benden bir on yıl
Şimdi yeni bir kapının eşiğinde heyecanla beklemekteyim
Kart kız tülün ardında bir bulut denizinde müteheyyil
İlmek ilmek,takvim takvim seneleri saymaktayım

08/10/2014/ İSTANBUL

Osman Balkıs

Düş

Gel seninle hicret edelim bembeyaz düşler ülkesine
Tenimizde bir ürperti lapa lapa sıcak kar
Ruhumuzun kanadı değsin uçuşan har tanesine
Bir şehrin uğultusundan sersemleşen kuşlar
İnsan buzulunda üşüyen ellerini
Donuk düşlerini post modern yalnızlıkların
Bir serçenin sıcacık nefesine sığınılan

Gri yüzlü beton duvarlardan sarkan
Çarpık suratlı kentli resimleri
Picasso'nun ruh halleri Dali'nin cinnetinde mayalanan
Tüm renklerin asaletini gride kaybeden
Kaybedilen yaşam denen coşkun bir ırmak
Tarihsiz talihsiz insanlık kalıntıları
İşiltili bulvarlarda göğüs kafesinde yumruk yumruk büyüyen
Kabusun kaf dağı yüceliğinde erişilmez kafesine
Bozuk paralarla oluşturulan kartal çizimleri
Gökdelenlerin şahikaları arasında gidip gelen

İnsan öldü ağaç öldü öldü kuş
Şimdi kar yağmada belki bir umut
Umud olmalara kanatsız uçuş
Üşüyen bir ağacın ellerini kim ısıtır
Kim görür bembeyaz yeryüzünün donuk gözyaşını
Bir lambanın içli içli alevi
Hangi algoritmadâ bulur ifadesini

Kim yapar evsiz bırakılan bir serçenin evini yeni baştan
Yeni baştan toprağın doğurganlığına doğru doğrulan
Bir ceset imparatorluğu modern öykülerde yaşatılan
Uygarlık isimleri

Üşüyen ruhum mu kar mı?
Bir serçenin yuva düşününü
Bir kartalın pençesi kurar mı?

01/03/2019 Osman BALKİS/ İst

Osman Balkıs

Ene-I Hak Önergesi

Melankolik bir haldeyim irem bahçelerinde,
Yokumsanan bahçelerde.
Büyünün kuşatıcı haz dudaklarındayım.
Anlamaz beni kanılarını gerçek sayanlar,
Anlamaz öngürsüz insanlar.

İtikaf erbabını bilmez sürüler:
Çiçeklerin esrarengiz kafalarını,
Kaba bir baltanın kör ağızıyla koparınca.
Yalın kelimeler denizi yüklenmez,
Ehrimen'in hain gözleri gönülleri sarınca.

Eritici elemle uzlete çekilmişlerin,
Belleklerinde çingirak sesleri.
Sesler,sesler,
Estetik kokan nefesler.

Benim şu anki işlevim,
Bulanık şiirler okumak hayat hakkında.
Nevroz nöbetlerinde ter döke döke,
Yaşam dirilir gözyaşı kabında.
Biraz ferahlamak amacıyla,
Hırçın dalgalar gibi kayalara,
Başımı çarptıkça çarparım bulutlara.

Bulutlar bazılarının sanrıları kadar
Yumuşak ve ıslak,
Bazılarının tanrıları gibi
Kaypak ve korkak,
Olamaz hakikat anlayışında.

Bulutlar perdelerdir:
Dışarıya bakmamak için,
Dışarıdan bakılmamak için,
Yüzlerimizi tek yüz gösteren perdeler.
Kaçmak boşuna,
Güneş sızar aradan,varlığımızı irdeler.

İnsanlar kargaşaları içinde,
Gergin sınırlarından anlamıyorlar:
Kavramıyorlar her kitap okuyuşun ardından,
Ütopya belirir.
Anımsamıyorlar her ütopyanın sonrasından,
Hakikat çıkagelir.

Yine insanlar,ay bulutların ardındayken ümitsiz,
Çok ümitsiz,
Bir bekleyiş içindedirler.
Hayaller kuramazlar ay hakkında.
Oysa gözlemevinde heyecan içinde Babil'liler,
Yazgılarının nerede olduğunu bilirler.

İşte iç gözlem,işte hakikat bilgisi,
İşte astronomi,işte astroloji sevisi.
Halvet fırınında pişen,
Fizik ve fizik ötesi ilgisi.

Çıkagelir bulutları yararak ay,
Sevgililer mehtap altında,
Yeryüzünün üst katında,
Buluşur Leyla ile Mecnun.
Sevişir Ahuramazda,Ehrimen.
Birleşir artı ile eksi,
Matematik oluşur.

Varoluşun sırrına irem bahçesinde,
Nevroz nöbeti ertesinde,
Düşer kucağıma teskere belgesi.
Tabiatın yok etme genelgesi,
İptal edilir yargıçların yargıcı tarafından.
Bir ömürlük zaman sonrasından,
Kabul olur"Ene-l Hak"önergesi.

İşte sonsuzluk,işte hakikat,
İşte özlediğim bitmez şefkat...

16/06/1989/ Malatya

Osman Balkıs

Esmer Kadınım

Siyah saçlar çökmüş üstüne şehrin
Uyuyor köhne çatılı evler.
Uyuyor sıcak kucaklarda çocuklar,
Yüzerek sevgi okyanusunda derin derin.
İşçilerin kasları dingin,
Uyuyor dev fabrikalar.
Bekçilerin dudaklarındaki,
Karanlığı yırtan düdüklükler,
Ve kediler,
Ve trajediler,
Ve de ben
Uyumuyor gece nöbetçileri.

Kaynaşan ışıkların mahmur gözlerinde,
Yalnız ve davetkar bir kadın bakışı var.
Köpek havlamaları yırtıyor sır perdelerini
Yankılıyor duvar taşları yankılıyor
Kaldırımlarda yorgun topuk seslerimi.

Bir ben kaldım bu diyarda
Bir ben gömüldüm karanlığa
Yalnız gölgem süslüyor şu duvarları
Bir ben işitiyorum sessiz havarları.
Sararmış bir yanak gibi öpülmeyi isteyen
Beni bekliyor şehrin ışıkları
Ben adımlıyorum bu gece kaldırımları

Ben ve şehrin ışıkları.
Öldürdüm güneşi,boğdum ufuk denizinde
Yeni bir dünyaya varmak için,
Yürüyorum yarasaların izinde.
Bu gecenin tam ikisinde,
Kim bilir neden sönüyor perdeler?
Neden kahkahalar susuyor bu gece?
Kelimeler gırtlığımda düğüm düğüm.
Nasıl,nerede,neden bitermi bu şaşkınlık;
Çöp tenekelerinde hala kediler var.
Boş sokaklara meydan okuyor tabelalar.
Niçin en sessiz anlamlar yüreğime dokunuyor..

Bu gece benim ve tüm geceler.
Belkide gecenin tek sevgilisi benim.
Ben hep esmer kadınları sevdim.
Bir zenci görünce,
Çıplak vücuduna sürünmek isterim.
Mehtabı en derin ve coşkulu bir sevinçle
Esmer tende izlerim
Ve çözülür bir bir
Varoluşuma dair
Labirent labirent bilmeceler.

Sarışınları kovdum literatürümden

Onlar Alp dağlarının ardına sığındılar.
Hayatımın sararmış yapraklarını yırttım
Esmeri görünce bu gece.
Yüzleri hep kan kaybetmiş cürümden
İngilizi lanetlemiyorum sadece,
Çöl güneşi altın olmasaydı
Ölürmüydü esmerlerden
Keşke bir kaş tane daha kalsaydı.
Kaf dağından üstüme sağnak sağnak
İlkel esmerler, toprak esmerler yerine
Afro-Amerikalılar indiler...

Bu gece yalnız benim olmalıydı,
Ben yürümeliydim boş sokaklarda.
Gümüş yapraklı ağaçlara tırmanıp
Bu kan çanağı şakaktan
Arzunun yakıcı kızılığında,
Şu esmer kadının dudağını
Boyatmalıydım.
Duvağını,
Kaldırsa şu şehrin ışıkları,
Yıldızlardan gelinliğini giydirip
Evlenmeliydim
Her gece evlendiğim
Esmer kadınım...

Ben adımlıyorum bu gece kaldırımları,
O yorgun ve soğuk teniyle,
İnliyor ayaklarımın altında taşları.
Başları
İnsanlara tepeden bakan,
Anneleri, babaları, çocukları yutan
Dev binaların,
Gün doğuran göklerin
Gözlerine kezzap döktüm bu gece.

Bu gece benim gecem,
Sen, sen yine de sen
Şehrin ışıkları, esmer kadınım
Yürüyorum aşkından sokakları ben.

Esmer kadın, gece ve aşk
Bir sevda filmidir loş tende izlenen.
Loş ışıklar altında sarhoş duygular.
Aşk en aleni yerimizde gizlenen,
Sayfa sayfa sorular.

Geceler esmer, kadını geceler,
Bir bir cevap bulur, cevapsız bilmeceler...
23.03.1989/Malatya

Osman Balkıs

Ey Aşk

'Her ne var alemde şerh eder kalem,
Aşkı tefsir et dersen, çatlar kalem hem o dem'
Mevlana

Aşk,
Dur biraz ey şair,
Nokta koy şiirine.

Keşke ölseydim de bakmasaydım,
Aşkın tefsirine.
Dalmasaydım,
Varoluşun iksirine...
21.05.1988/ Malatya

Osman Balkıs

FahiŒe

Suların bekareti bozuldu
DüŒtü ar perdesi yüzünden güneŒin.
Kazıldı ormanlar örgülü saçlarını uzun,
Uzun bir modernleŒme sürecinde.

Örtülerinden soyunarak ovalar bozkırlar
Dağ tepe çıplak kadın heykelleri, çirkin
VaroŒ tuvallerinden yayılan biraz köylü
Kente öykülenen o geniş balkonlu
Köksüz sürrealist kadınlar
Asimetrik göğüslerini boğaza sarkıtan.

Rahmetsiz mezar taşları gökdelenler
Üzerinde hüvel fani yazılan
Evlerimiz konu kabirler

Yalpalanan
Sığınak,barınak,korunak
KarıŒabilmek kibar çevrelere
Kentin ve hayatın merkezinde durmak için
Anne fahiŒe oldu.

Ve sen ey doğurgan
Utangaç,Œefkatli, sıkılğan tabiat
Sende
Sende fahiŒe oldun sevgilim

19.05.1994/İstanbul

Osman Balkıs

Filistin Destanı 1

Giriş

Ah,Örtadoğu,Ademi doğuran toprak.
Ve Filistin,resullerin doğumevi, kutsanan ülke.
Senden kanatlandı güvercinler,rüzgarlar
O kutlu haberleri,tohumları yeryüzüne taşıyarak.

Süleyman kuşlarla konuştu asma bahçelerinde,
Kuşlar uçuştular,
Kanatlarında muştular,
Zulüm ellerine selamla ulaştılar.

Davut demir dövdü, zırh giydi,
Taş attı sapanla,mancılıkla cesareti.
Kasları kasıldı,gerdi,gerildi.
Golyat boylu boyunca yere serildi.

Yakup Yusufu yitirdi.
Yusuf kuyuda,
Salkın saçak diriliş için,
Ana rahmi, tohum,
Yusuf uykuda.
Gerilmiş bir yay gibi,
Namluda kurşun gibi,
Yusuf kuyuda,Ortadoğuda.

Lut İsraili gördü,Amerikayı,
Bir ucundan öbür ucuna Avrupayı,
Sapkınlığın ahlak,şehvetin servet,
Zulmün adalet,yalanın devlet,
Ceşetler üstünde yükselen gökdelenler gördü.
Göge baktı,kapısı açtı adliye binasının
Ordu ordu azap indi göklerden,
Tüm dilekçeler,defterler bir bir dürüldü.

Musa Tura çıktı.
Elinde emirler,levhalar
Oradan bugüne,Filistine baktı
O hain oğulları Tih Çölünde maidesiz bıraktı.

Meryem namusluydu,utangaçtı
Rabbî ona göklerin kapısını açtı
Beni İsrailin çamurundan,iftirasından
Yeryüzüne ilah olma ihtirasından
Karnı burnunda diyar diyar kaçtı.
İsa doğdu o kutlu güneş,
O binlerce güneşlere eş.
İlk kelime,ilk söz
Rahman ve rahim adıyla konuştu.
Düzen kuruldu,fitne tezgahta
Kalem kalem kan bulaştı tevrata.
Gök sarayı isa'ya kapılarını açtı.

Elinde balta, bir adam
Taşlaşan kalpleri,beyinleri
Taşlaştıran putları kırdı.
Daha dedi,an bu an
Sinagog duvarları,ikonaları
Bankaları, borsaları...
Sonra vardı o kutsal şehre,
İsmaili bıraktı.
İsmaili,atasını Muhammedin
Adem olan son Ademin,
O mübarek som madenin.

Mekke kayalıklarında bir çocuk,
Omuzunda onurlu,ağır bir yük.
Ve alnında ayetler,nurdan boncuk boncuk
Yeryüzünü fethe hazırlanıyor.
Yusufu hatırladı,Hiraya sığındı.
Musayı, dağa çıktı,
Ve İbrahimi:
Parçaladı Latı,Menatı,Uzzayı
Vardı Kudüse bir gece vakti.
Şerha şerha açmak için göğün defterlerini
Mavera merdiveni,Mescid-i Aksa'ya.
Orada yükseldi gökler ötesine,
Orada İsayi, Musayı bıraktı gerisine...

Ey Ortadoğu,beni ademe can veren kutsal nehir,
Ve sen beni israil,hain,çiban,fitne,soluğu zehir.

03.04.2002/İstanbul

Osman Balkıs

Filistin Destanı 2

(Kanla Kirlenen Kutsal)

İçimde kangrenleşmiş yara,Filistin,
Her gün deşildikçe deşilir durur.
Tenimde güvercinler,çocuklar vurulur,
Ve salyalı köpekler mecidime karşı ulur,
Kesilip atılması gerek bu habis kistin,
Filistin yalnız,savunmasız Filistin.

Şimdi Filistin kan,elem,zulüm,
Bir cinnet karmaşasında kördüğüm.
Deliyor gencecik bedenleri kurşunlar,
Analar feryat, analar figan,
Çocuk cesetleri kan içre yüzerken gördüğüm,
Biteviye süren modern resimleri.
Modernlerin gururla kadeh kaldırdıkları,
Zafer taklarıyla süslü kareler.
Dişlerimi kemirerek,mideme kramplar girerek,
Seyrettiğim ölümümün resimleri...

Her gün çocuk parçalar salyalı itler,
O kutlu yolcunun miraçgahında kilitler,
Fitnesine mürekkep yetirmez oldu divitler,
Dilim kopsun mu?
Çiçek bekler oldu, mezarında Adolf Hitler....

Sen ki peygamberlerine ihanet eden kavimsin,
İlencini kazanarak nebilerin,resullerin
Sürüldün diyarlardan diyarlara,
Her geçtiğin toprağa ayrık tohumları ektin.
Renk renk tapınaklar sürerek damarlara,
Şarjör,şarjör firak kurşunları sıktın.
Kapitalizm kumarhanesi,komünizm mahpushanesi,
Ve Freud sapkınlığı,totemini id'in,
İdol idol,bayrak bayrak,heykel heykel diktirdin..

Sen ki zulüm nedir görüp bilmişsin,
Bir ucundan dünyanın öbür ucuna sürülmüşsün.
Fitneyi geninde bellek,ihaneti hak,görmüşsün,
Sen ki kan ve irin sayhasında dirilmişsin.

Artık sökölüp mekandan ve zamandan atılman zamanı,
Elinden damlarken bunca çocuğun kanı,
Şimdi takvimleri,kontratları yakma anı
Ki binlerce ev sahibini evinden ettin.
Tarih ol,defol, düş yakamızdan
Soframızdan,ocağımızdan
Geldiğin yere:İspanyaya,Amerikaya,Avrupaya,
Damarına basmadan Hitlerin,yerleş Almanyaya
Biz kurtarıcınız değiliz artık.
Senki sefil,senki çakal,senki yırtık,
Aldattın,aldandık,

Kanımızla öğrendik...

10.04.2002/İstanbul

Osman Balkıs

Filistin Destanı 3

(Sapanla Atılan Canlar)

Ey İsrail,ey fitne,fesat tezgahı,
Göğün zarlarını yırtarken binlerce bebeğin ahı,
O rahat döşeklerinizde yatamıyacaksınız.

Her gün gencecik hayatlar düşer toprağa,
Toprak borçlu kalmıştır, bin bereketli tarlaya.
Analar bulut bulut,yağmur yağmur,
Az kalmıştır gökler, maide sunmağa.

Her bir Filistinli bir silahtir artık
Bir kaleşnikof çevikliği,bir topun gümbürtüsü yürekler,
Patlar Hayfada,Nablusta,Kudüste,Gazzede,
Tanklara,savaş uçaklarına direnmekteler.
Çelik büklüm, büklüm bükülüp
Barut kokusu tütsü,tütsü cenazede.
Şehadet saldırısı,atom,nükler,
Zaferlerin yağmur bulutlarını getirmekteler...

Bir çocuk sapanında canını atar,
Atarda hayata coşkunluk katar.
Tanklar,namlular,paletler katar katar
Tankların paletlerinde Firavun kini yatar.
Bir Davut olmuş balam, Golyata çatar...

Firavun Telaviv'de tahtında durur,
Musanın elinde asa,sapan,
Şaron kundakta bebekler vurur,
Bir ibret notu,tarihi tarih yapan.

Katliam,soykırım,kan içredir Cenin
Filistin,Filistin diye kımıldar,
Doğup doğup şehid olmak için,
Mübarek rahimlerde binlerce cenin.
Ey uzun uykularla aptallaşmış ümmet,
Aç akbabalar kanat kanat,
Göğünde bedenin.

Üç milyar müslüman,üç milyar kurşun demek,
Selam demek,güç demek,dalga dalga ordu demek
Ne kızıl kuduran rus ayısı,
Ne iskambil kağıtlarından bir dev,Amerikas
Sırbistanı,Hindistanı....

Ebrehe ordusunun tepesinde,
Eabil kuşları
Kutsal kenti savunmada.
Savunmada ağlamaklı gözlerden,
Teslim olmuş yüzlerden,
Ve abdestli ellerden yükselen dualar.
Savunmada, beline bomba bağlı şehadet goncaları.

Bir yiğit Musa rehber bulunsa,
Yırtılır denizler,okyanuslar.
Ne yerde kalır çelik paletler,
Ne gökte demir kanatlar.
Bir Muhammed metaneti edinilse,
Zaferlerle taçlanır hicretler.
Bu şaşkın şaşkın dolaşılan labirentlerde,
Bir bir açılır peredeler,
Perdeler, perdeler gözümüzde.

Görüyorum şimdi Kudüs arslanı Selahattini:
Başlar kuşların yüreğinde özgürlük şafakları,
Neonlu bulvarlara,gökdelenlere,çeliğin yalımına,
Çarpa çarpa kırılır kanatları.
Kırlar kızıl kızıl, gonca gonca seherler Filistin
Kuşlar şehadet iklimine uçtular,
Muhammed, Musa,Davut, Süleymanla buluştular..

Ey Filistin,ilk kıblem,merdiveni ruhumun,
Canım,inancım,boyun borcum
Sen namlunun ucunda bir serçe gibi titrerken,
Yükselmez yüce arşa, ne namazım, ne orucum.

Ben Filistinim,biz Filistiniz,Haydi tarih,artık böyle anlat,
Uyan ey gafil 'ben'uyan,tetiğe basmasan da,bari bir taş fırlat...

22.04.2002/İstanbul

Osman Balkıs

Gamze Gazeli

Bedel olmaz gamzelerine bütün bir cihan
Sağ gamze İstanbul, sol gamzede İsfahan

Gülüşlerin gülleridir bahçesinden acemin
Gündüzüme güneştir hem mehtabı gecemin

İçtim aşk şarabını kızıl dudaklarından
Emirgan kıskanmada ,lalezar yanaklarından

Gözlerinin karasında daldım derin bir uykuya
Bin kelebek kanadıyla dokundum yüce aya

Saçların acem halısı örgüsüdür, nevruz vakti baharın
Perçeminden beyit damlar ,mısralarca şiir söyler ruhsarın

Ey peri kerem eyle, al Osman'ın elinden bu nakkaş kalemi
Hicranına vuslat kıl, laleyi merhem, nalânına müsebbip elemi

01/11/2018 Osman BALKİS / İstanbul

Osman Balkıs

Gece ve Şair

Gün tavaşında kavrulan ruhum ve şehir,
Kızıl yastıklarına yaslanarak akşamların,
Fırtına sonrası dinginliğı yaprakların.
Derin bir iç çekiş..

Kara çarşafına bürünmüş mah yüzlü ay,
Esmer bir kadın gizeminde,
Hışirtısız,gizlice
Gümüş yapraklar arasında göz kırpar.
Şairi alır melankolik bir düşünce.
Saf saf, ordu ordu dizilir hece,

Geceleyin dirilir şair.
Yıldızlar takılır kaleminin ucuna.
Pıt pıt düşer sayfalara mısralar.
Bir devdir kalem, kainat cüce.
Aşk ekser-i kahir,Leyla,
Leyla, leyl (gece) olarak bilinir...

Gece görmezden gelmeler kolaydır.
Acıların üstünü balçık gibi örter karanlık.
Karanlık barınak,karanlık korunak, tesettür.
Diş diş bir harbin ertesinde,
Kavruk toprakta yaz yağmuru,
Her bitkin düşüşün ardından,
Serin ve münzevi kanatlarını gerer karanlık.
Gece küfürdür,saklar,gizler gizemini.
Akşam şirktir sevdalarım.

Şehir derin uykusuna hazırlanıyor.
Şehrin güzelliğı gecede.
İçi kof,aydın uygarlık
Çadde,sokak,bulvar ışıltılı körlük.
Amâ kent, hantal,debelendikçe debelenir,
Doğudan batıya bir bitiş çizgisinde sendelenir.
Bin projektör altında şaşkın kent ve insan.
Gece tefekkür,selama yolculuk.

Gece demlenir düşünceler.
Çayın ve kahvenin demi örter sesi.
Kabuğuna çekilir hareket.
Ses sarraf tezgahında suskun,
Bir zengin duruşunda mağrur.
Söz, yıldızname kapısında kilit,
Yaldız,yaldız mücevher,
Gök tende nakış.
Gök gerçek yakındır artık.
Söz hikmet eleğinde anahtar,
Şerha şerha açılır perdeler.
Yer çekimi,Newton fiziğı,
Kitaplarda kil-ü kal.
Yıldızlar arasında seyranda gövdeler..

Gece kör kuyudur,mazlumların yüreğinde.
Dibinden derin derin inilti ler duyulan.
Şair bu vakitte,zalime kılıç çekmiştir.
Hece hece kurşun,namlulara sürülen.
Her mısra bir cephe,her şiir harp alanı olmuştur.

Gece şaire yorgandır,yorgan.
Yumak yumak,dize dize şiire urgan.

30.08.2006/İstanbul

Osman Balkıs

Gel Kuşat Beni

Biz sevgiyi yalnızlıktan öğrendik
Masumiyeti çocuklardan
Hep bir gibiydik tek başına ve başı öne eğik
Bilmezdik toplamayı çarpmayı hele hele çıkarı
Hesaplanmamız kolaydı kendimiz kadar artar veya eksilirdik
Bize çarpanlar ayna karşısında bulurdu kendilerini
Yüzleri çarpardı kendi gerçekliklerine
İlkin bizi öğrenirdi ilkleriyle boğuşan çocuklar
Kaygı korku ve hinlik bilmeden dudaklardan dökülen
Sevgi sözcükleri veya içli bir bakış
Bembeyaz göz akından bulutlardan
Karşılık beklemeden
Serin serin çölleşen yüreğimize damlanış

Biz hasreti göçmen kuşlardan öğrendik
Uzakları turnalardan
Yaşlı gözleri yola kenetlenmiş bir ana gibi
Anıları sıra bilmişiz
Turnalar seslenir turnalar çağırır ey

Ey yar yalnızım
Ey yeşil bahar
Ey masumiyet
Çocuklardan artakalan
Şesin kucak soluğun sıcak
Gel kuşat beni
22/12/2014-istanbul

Osman Balkıs

Gelmediğin Gibi Git

Uzak düşler yorgunuyum
Yarım ağız uykulardan uyanmak
Tüm hayatını yalnızlıkla paylaşmak
Yarım yamalak bir ikindi sefasını
Uzayan gölgelere harcamak
Ağustos korunda
Beklemek Nisan yağmurlarını
Yorgunum
Uçarı düşler yorgunuyum
Ve git
Gelmediğin gibi git.

Kırk yıl baka durdum
Uzayan gölgelere
Her santiminde kalp çarpıntılarım
İlkyaz şimşekleri gibi şakırdadı.
Ne tenim ıslandı
Ne tuzlu dudaklarımda serinlik.

Gün batımları ney sesi huzur.
Birazdan gece başlayacak
Gölgeler bir hırsız edasında gürültüsüz
Pişmanlıkla gelen derin sükut
Koynuma yatacak
Çalınacaksa çalınısın tiz bir alarm sesi
Ve git
Gelmediğin gibi git.

Uykularım bölük pörçük
Rüyalarım kabus
Kırk yıldır bu daracık dünyada
Kederli mahsun ve mahpus
Yeter ümit verdiğin
Artık sus
Ve git
Gelmediğin gibi git.
04.06.2008/İstanbul

Osman Balkıs

Gerçekleşmez Bir Umut ve Vaatler

Bütün saatleri kırın
Fırlatıp atın yörüngelerdeki her şeyi.
Dinsin bu korkunç uğultu,
Bu çaresizlik,bu yıkılış,bu ölüm.
Yaşamak bende son umuttu,
Onu da saatler yuttu.

Kırın saatleri kırın
Sarıp durmasın ruhumun tellerini.
Bütün günler,geceler,
Cevapsız kalan bilmeceler,
Anlamlılık, anlamsızlık bir boğuntu.
Çaresizim,çok çaresiz,kimsesiz
Bütün kutsal O'lar beni unuttu.

Bütün saatleri kırın.
Vakit kıpkızıl akşam kalsın
İçine dalayım kavram hazinelerinin;
Tanrım sana bir karşılık bulacağım:
Ya isyan edip savaşıcağım
Ya teslim olup huzur deryasının,
Tik-takları durursa saatlerin,
İçine gömüleceğim.

Kim Galile,Kopernik,Einstein, hep izafiyet,
Biz zamanda,zaman bizde eziyyet...

01.09.1992/İstanbul

Osman Balkıs

Giderayak

Giderayak söylenmiş bir şiirdi
Silik bir gökyüzünde
Eylüle dair sana söylediklerim

Anlamsızdı anlayan olmadı
Giderayak sevdalara aitti
Sevdalar ki bir martı kanadında
Süzülüp gitti hayat
Hayat bir nehrin uykusuz yatağında

Eylül safran bir rüya
Giderayak dokunuşlarla dönüyor dünya
Bir ıslık sesi bırakarak geçiyor rüzgar
Kavaklıklar arasından
Savur kızıl saçlarını
Bir gülün goncasına yürüsün kan
Kan kızıl akşamlarına ruhumun

Osman BALKİS 06/02/2018 -İSTANBUL

Osman Balkıs

Gidesim Var

Gölgemi dahi bırakarak gidesim var buralardan
Sen beni dağa çağırıyorsun
Granit kayalıklara
Bir yanı pürüzsüz gün gibi parıldar
Bir yanı keskin bir uçurum
Bir yandan ince ince yağıyor kar
Bir yandan dalgalanmak ister saçlarım
Ah bir rüzgar bir rüzgar

Tüm yaşadıklarımı denize dökesim var güvertesinden
Kadıköy Eminönü şehir hatları vapurunun
Ruhumu lokma lokma martılara atasım
Sen heybesine kırık döküklerini doldurmuş derviş
Yanlış yoldasın git buralardan
Bu şehrin ceset kokan sokaklarında
Hangi sırrın sultanını ararsın

Gölgemi dahi bırakarak gidesim var buralardan
Dağ dağ gibi otursun yerinde mağrur
Şehrin şerhiyle şairler ilgilensin
Bir Mayıs gününün sabah seherinde
Azıksız heybesiz sicili tertemiz
Bir okyanusun maviliğine atlayasım var.

20/05/2016/İstanbul

Osman Balkıs

Gökyüzüne Bakın Ussuz

Onulmaz bir derdiniz
İşittiremediğiniz şikayetiniz mi var
Bakın gökyüzüne bir dakika sessiz
Yapabileceklerinizden umutsuz
Yapılabileceklerden ıssız ve ussuz
Kalpte kopan fırtına ahu zar
Hemen cevap alacaksınız

Gök yerin kirinden uzak
Yeri gözetler durmadan
Kurulan her bir tuzak
Bir mazlumun zehirli ahını zerk eder toprağa
Gökyüzüne kan sıçramıştır
Gök öfkeli gök gürlemede
Mevsimlerin değişmesi an meselesi
Söylenceler tarihine karışır
Büyük tuzakların kıssası
Gök altın cevaplar atlası

Osman BALKİS 01/08/2018

Osman Balkıs

Güvercin

Bir çift güvercin konmuş pencereme
Haydi katıl bize uçup gidelim
Sonsuz maviliği göklerin dolsun içine
Kadeh kadeh kızıl akşamları içelim

Kanatlarımız gölgesinde kalsın büsbütün dünya
Şehirler küçülsün insanlar silinsin
Değilmi ki yaşamak karabasan dolu bir rüya
Ruh kuştur beden zindanında özgürlük uçuş bilinsin

Osman BALKİS

14/07/2012/İSTANBUL

Osman Balkıs

Hayal

İçimde bir esinti senin hayalin
Eser serin serin yaz akşamlarında

Serin serin senin hayalin

Bir fesleğen yaprağı gibi nazenin elin
Kokar tiril tiril haz saçlarımda

Tiril tiril nazenin elin

Selvi boylum o incecik belin
Salınır salım salım naz rakslarında

Salım salım incecik belin

Gökte ayı kıskandırır mah cemalin
Işıldar ışıl ışıl göz pınarlarımda

Işıl ışıl mah cemalin

Gelinliği ilkbahar gibi körpe gelin
Koşar yılık yılık bozkırlarımda

Yılık yılık körpe gelin

Hoyrat gibi hasret türkü gibi tatlı dilin
Tınlar nağme nağme söz kulaklarımda

Nağme nağme tatlı dilin

Herkes uykuda bir ben bir hayalin
Yanar içim içim köz çığırlerimde

Osman BALKİS
14/07/2012/İstanbul

Osman Balkıs

Hayat

Aylar geçti
Günler,saatler.
Bazıları doğdu,
Öldü bazıları.
Bazıları doğmadan öldü.

İlk kez müzik dinliyorum şimdi.
İş,güç,
Çoluk,çocuk,öğrenci
Mühür,imza,idareci...

Kapalı gözlerim
Güneyden bir poyraz esti.
Dalgalandı duyglarım,
Tuhaf oldum.

Hayat dedikleri şey,
Bazen bir darbuka ritmimde
Bazen engin,
Derin derin inleyen ney.

05.05.2006/istanbul

Osman Balkıs

Her Ne Görsen Hoş Gör

Ne görsen ötesini gör.
Bir bir arala perdelerini hakikatın
Canı ten ötesi arzula ey aşık
Toprak hamur mavera üzre hilkatın
Mey neyle manadır ey gönül,
Yol yumak dolaşık,
Neylesin akıl
Zifiri labirentleri ruhumuzun
Ne cebir ne logaritma....

Ümrani irfan kıl.
Arif hikmet üzre hem hal
Aynasında hakikat pür beyan
Cebriyeyi iradi kıldı ehli kemal.

Ruh zindanda.
Çepeçevre et ve kemik
Şems'e hicran inleyişinde.
Demir külçeler ruhunda benlik
Yar yücelerde baki nur
Ayaklarından çeker durur toprak
El sallar şahikalarda sevgili İlk.

Her ne var alemde aşk.
Yardan yola
Yol yaradana
Yaradan Yar.
Cezbede felekler
Nurdan melekler
Müminler tavafta
Döner durur pervaneler
Hakk'a bende
Tevhide dönmekteler.
İşrak vakti Suhreverdi'nin
Nurdan heykeller dirilmekteler.

Her ne görsen hoş gör.
Her zerre bir alem-i asgar değilmi ki
Alemi ekber içre olan.
Halk Hakk'ın zuhuru
Hak halkın butunu
Fark görme.
Adem olanı son ademden
Çakıl taşı som madenden.

Ah
Bu ne ki, bu ne vahşet,
Gece boğmakta gündüzü.
Dağda zulüm, dağda kibir
Hor görmekte düzü.
Kavgada artı eksi.
Ying yang,

Tez antitez,
Anahtar kilit.
Oysa
Ziddıyla kaim olandır
Yaşatan bizi.

Bu çağ debdebe ifrat
İsa Muhammed'e düşman
Kan akıyor Dicle Fırat
Musa'nın namlusunda Müslüman.
İbrahim üzgün kederli,
Kardeşleri hor görüyor İsmail'i.
Gökdelenlerin gölgesinde
Kol geziyor sefalet.
Bilim teknik zirvede
Can çekişmekte adalet.

Bize Mevlana gerek,
Şems gerek.
Akıl kalp ile barışmalı.
Her mekan dergah
Her hale agah
Olmak gerek.
Uygarlığı Ümran,
Gönlü hükümrân
Kılmak gerek.

Haydi.
Tanrı öldü,
Başkası cehennemdir diyenler;
Tüm kadehlerinizi fırlatın sokaklara
Yollar şarapla yıkansın paklansın
Dönsün semazenler.
Yıllanan ruhlarınızı yoluna serin.
Yitirilen uzak iklimlerden
Sıcak ve dost
Şems-i Nevruz
Gül kokusu Gülistan-ı Şirazi'nin
Bin acem seccadesi post eyleyin.
Para pulu toz,
Kalemleri ney eyleyin,
Yoluna Mevlana'nın
Şems-i Tebrizi'nin.

Bir neyzen nefesinde bul iksiri
Azad ol,azat et
Tende mahkum esiri
Osman BALKIS
04.04.2008/İstanbul

Osman Balkıs

Hicran

Hicranın her dem kanayan gönlümün yarası
Sırrı dökülmüş aynalarda arar dururum

Aylardan Ağustos geceyarısı
Göz izlerin belki kalmıştır diye
Belki sıcak soluğundan bir meltem
Esiyordur buralarda
Bu şiir şehrinin girift sokaklarında
Ölü kuş kanatlarında özgürlük bulurum

Hicranın her dem kanayan gönlümün yarası
Sırrı dökülmüş aynalarda arar dururum

Kırk yılı aşkın bu ömrün darası
Ha leyl bitecek
Ha Leyla gelecek
Bu dünyaya pey akçesi
Bir ömrün diyeti
Leyde Leyla hayaleti

Hicranın vuslat gerekçesi
Serin serviler altında okunacak

07/08/2009/İstanbul

Osman Balkıs

Hicret Şairi'ne

M.Akif İNAN'a

Akif'im muhacirim.
Seni ilk kez Malatya'da görmüştüm.
Gözlerin dalgın,sesin uzakların yankısı,
Bakışların Harran gibi ucsuz bucaksız,
Sözlerin,yeşil ovaların muştulu sesi.

Akif'im muhacirim.
Nice İbrahimler gelip geçti o kavruk topraktan,
Bu gün yemyeşil bu yüreğim.
Senin ektiğim tohum,
Muhammedin, atası İbrahimin...

Akif'im muhacirim.
Şiirin İbrahimi yakmayan ateş,
Ve şehidir sözünün, o kutsal hicret yolcusunun.

Akif'im muhacirim.
Uzak bir iklimdesin şimdi.
Bütün güneşler hicretle doğar.
Her gönül bir Harran ve vakit ikindi,
Serinliğine yaslanıyoruz şiirinin.

Akif'im muhacirim.
Seni son kez gazetelerden okudum;
Gözlerin menzilin huzuruyla durgun,
Bakışların Rabbinin rahmetine kilitlenmiş,
Son sözün 'inna lillahi ve inna ileyhi raciun'

Akif'im muhacirim.
Tehcirin,ırgatların yanık sesinde türkülensin,
Münacatımız Maverada çiçeklensin.
Sen muhacir,İbrahim muhacir,muhacir rehber,
'Ölüm güzel olmasaydı,hiç ölür müydü Peygamber? '

18.02.2000/Erciş

Osman Balkıs

Hür Kuş

Serde aşk var
Serde hayal
Aha şuramda uçuşan
Bir hür kuş var

Herkeste ahlak var
Herkeste kural
Bende hürriyet diye
Bir duruş var

Sende kaş var
Sende göz
Bende şiir diye
Bir nakış var

Kalpte har var
Yürekte nar
Serde hoyratlık
Bende yanış var

Bir ipliğe bağlı hayat
Benlik bir yabani at
Vuslat uzayıp gider
Bende koşuş var

Sende yaşama sevinci var
Gülüşünde güneş
Toprak çeker durur beni
Bende kopuş var

Bende hür kuş var
Bende hürriyet
Kalpte har
Serde hoyratlık
Yar şiirde nakış
Sende ruhumu dokuyan
Bir güzel bakış var

Osman BALKİS
17/05/2017 İstanbul

Osman Balkıs

Hüzn-ü Hicran

Yazdır yağmurlar yağmaz olmuştur bulutlardan
Kuru kırışık yüzünde bir elemdir okunan
Avucundaki son çiçekler de ölü yüzü solgun
Soluğu kısık dua, hüznü hicran

Hüznü hal edinmişim,suskunluğum bundan
Limansız okyanuslara açılır gemilerim
Çok gerilerde elinde mendil,ağlamaklı salınışlarda yar kaldı
Aynalar üşüdü yüzümün donukluğundan
Hiçkırıklarda hayal,hüznü hicran.

Tanklar geçer beynimin damarlarından
Bir çift serçe titreyen ellerim.
Yabansı sesler böğrümde,cinnetler yalnızlık ertesinde
Şaksıdaki son akşam sefası da soldu softalığım
İniltelerde gece,hüznü hicran.

Yazdan kalma bir gülümseme dudağının kıyısından
Gri perdesülü kadın ile gelir eylül
Dağıniktır saçlarım karışmış uçarı uykulardan
Islık ıslığa yapışır tenime sararmış yapraklar
Eylül hazan,hüznü hicran.

Acılar okunur alın çizgilerimden
Her mevsim yutkunuşlar rüzgarıdır
Her gün doğumu ruhumda sancılanan
Ey ömür törpüsü avucumdan uçan zaman
Hayat zaman, hüzn-ü hicran.

18.01.2007/İstanbul

Osman Balkıs

Hüzün Kulübesi

(Kulbe-i Ahzan)

Çağ çağ büyüyor içimdeki yalnızlık,
Şaşkın,ürkek,yabansıyım.
Bir yerli çocuk,klanından koparılmış,
Bin yıl ötesinden zamanın.

Bir deli tay alıp kaçırsa beni,
Yararak caddeleri,kalabalıkları,
Nal sesleri tüm sesini bastırса kentin,
Bir bir geride kalsa ışıklı çarşılar,bulvarlar,
Şehir aşılın mesafeler ardında küçülsün,silinsin,
Bir solugunda deli tayımın,gölge gölge,resim resim geçilsin...

Saatler geçtikçe umudum azalıyor.
Her gün batımında çarpıntılarım gümrah,
Mideme kramplar giriyor tükenince yıllar,
Bir isteri nöbetinde çağ dönüşümleri..

Zorunlu ikamete tabiyim.
Oysa yitik bir gönül uygarlığı vatanım.
Tanrıları kızdırdım,
Kentın silüetinde bir kara leke,
Adabı muşerata uymaz,serseri,
Mü'min kullar arasında serkeş duruşum.
Put pazarında eli baltalı bir adam,
Gibi yabancı,anarşist,deli,dik kafalı biriyim.
Hallac-ı Mansur hırkasını kuşanmışım...

Sınırların ötesine taşmak istiyorum.
Tenimde kabuk bağlamış yaraları dikenli tellerin.
Ey özgürlük kazıdım iman gibi seni,
Paslı ve antik bir kılıçla kalbime.
Sen benim umudumsun,inancım kadar sağlam,
Sen benim hüznümsün, rüzgarla savrulan,
Savrulan sonbahar yaprakları gibi.
Bahara açılan tunç kapıları hazanın.
Ve yalnızlığım, yuhlanışım senden dolayı.

Yalnızım, ıssızım,kimsesizim.
Yitirdim Yusuf'u derin kuyularda.
Ki Yusuf ruhumun tunç kapısıydı.
Diri atları yeşil bozkırlara salan,
Gök yapıdan çöle açılan.

Şimdi gözümün altında mor halkalar.
Değilmiki mor menekşelerden arta kalan,
Natürmort donuşu baharın tablolarında.
Yusuf'u yitirdim, o altın çocuğu,
İmanın,ıffetin,sabırla gelen zafer tacını,
Altın çağı ruhumun,devri saadetini.
Gözlü yaşlı bir Yakub'um şimdi.

Hüznümden pembe panjurlar kapanır,
Sesimden kentli rahatsız,
Bir biri ardınca kilitlenir kapılar.
Kapanır metalik notalara alışık kulaklar.
Otomatik tıkırdar,
Mekanik homurdanır,
Halk sığınır beton kutucuklara.
Sesim yankısız bir inlemedir şimdi..

Bir ben kaldım bu diyarda.
Yüzünde çağlar ötesi bir ifade,
Garip,ürkütücü bir yabaniyim buralarda.
Taif halkı elinde taşlar,
Dilinde kelimeler,iftira namlusunda mermiler,
Kurşun kurşun,sövgü sövgü taşlayacaklar.
Meryem oğlu İsa gibi,
Bir borsa binasının kapısına çivileyecekler.

Bu kenti,bu uygarlığı terk etmeliyim.
Yusuf'a yakın olmalıyım,yani Allah'a.
Bir kulübe yapmalıyım.
Çöle hakim,arza yukarıdan bakan.
Mantiğından yükseğe İsevilerin,
Fitnesinden uzağa Musevilerin,
Bir çilehane yapmalıyım,
Orada,o çalılığın yanında.
O en yakın,o en uzak yere.
O'na yakın,onlardan uzak...

Evim,yuvam,aidiyetim.
Dua ve ağlayış,
Yakup'sam eğer,
Yitirdiysem Yusuf'u,
Budur ödüyecek diyetim..
09.07.2002/İstanbul

Osman Balkıs

İkibinonbir İlkbaharı

Sen ikibinonbir ilkbaharı gibisin
Ha geldin ha gelecek
Kül renkli bulutların ardında umut
Tohum vakti geçecek çiçeklerimin
İçim üşüdü beklemekteyim

Hiçbir tohum meyve vermeyecek
Çocuklar güneş sıcaklığı annelerle büyür
Ve başaklanır içimdeki aşk
Günebakan günle büyür
Güneşin seyrine ayarlı hayat
Yılıkı taylara gebe kısıraklar
Bozkırın ucsuz bucaksız baharlarına
Sancılarını bırakacaklar

Sancım büyüyor şiirine gebeyim
Ellerim sıcak ellerine hasret
Bak milat yaklaşıyor
Veya miat doluyor
Hüznün hasat mevsimi yaklaşmakta
Gel ey sevgili
Gel ilkbahar
Yağmur gün açınca güzeldir
Günüm gülüşünle güzeldir.
24/05/2011/İstanbul

Osman Balkıs

İstanbul'a Dair

Bu fecr vakti İstanbul mü'min!
Minarelerden ezan sesi, çağılması bu dinin.
Uzak iklimlerin meltemidir, Eyyüp Ensari,
Biraz Fatih, biraz Beyazıt, biraz Süleyman,
Yedi tepeden selamlamakta ufukları.

Bu sabah İstanbul aç!
Bir balık hayaliyle kanat çırpıyor martılar,
Varoşlardan benzi soluk insan taşır dolmuşlar,
Dev iştahı kabaran kentin,
Sofrasının kıyısına ilişmekte...

Bu gün İstanbul yorgun!
Fabrikalar kas işletir, beyin kemirir evraklar.
Bin telefon kablosu ucunda sinirler gergin,
Parlak ışıklar altında zoraki gülüşler,
Zenginliğe zenginlik, sıfırlara sıfır eklemekte...

Bu gün İstanbul yalan!
Tezgah tezgah harfler dizili sayfalarda.
Ekranlarda maskeli balolardan görüntüler,
Gülen gözler ardında bin hinliktir saklanan.
Bin ah üzre yükselen ışıltılı gökdelenler...

Bu gün İstanbul şehvet!
Sarışın, esmer, kızıl kıvraklar sokaklarda,
Vurup vurup kendilerini bulvarlara, vitrinlere,
Kanıma kızgın demirler saplamaktalar,
Bembeyaz örtüler saçılmış küpeştelere....

Bu gün İstanbul güzel!
Geçiyor boğazdan vapurlar,
Çamlıca'da şarap içer Yahya Kemal,
Şadabat'ta Nedim'den şarkılar.
Üsküdarı aldı bir yağmur,
Ruhumda bir diriliştir çiselenen...

Bu akşam İstanbul hüzün!
Taşıyor kalelerden, surlardan,
Kızıl akşamlardan arta kalan,
Eski zaman iç çekişleri...

Bu akşam İstanbul hayal!
Beton bloklar toprağa gömülmektedir.
Çil çil kubbelerle süslü kent resimleri,
Çınar ağaçları gibi, bir uçtan bir uca,
Bir ulu hünkar mührü gibi şehri süslemektedir....

Bu gece İstanbul cinnet!
Savrulur bulvarlara köylü bir rüzgar.
Hovarda, kuralsız itilmişleri,
Varoşların aç fareleri,

Kentin kokan ayaklarını kemirmektedir...

Bu gece İstanbul şenlik!
Yayılr Sulukule'den esmer nağmeler,
Karanlık mahzenlere savrulur körpe kızlar,
Karanlık dünyalara açılan kanlı perdeler,
Şarabın ve gecenin hüznünde buğulanmaktadır...

Bu gece İstanbul kabus!
Ağır demir külçeleri kalbinde yaşlıların.
Yitik rüyalarda deli taylardır koşuşturan,
Yitik hayatlar,beton duvarlar ardında debelenen...

Bu çağ İstanbul ayrılık!
Çelik dişliler emdi nal seslerini.
Bir kentin silüetindeki derinlik,
Kübik blokların buzlu yüzlerinde,
Ölü tenler gibi silinmektedir...

Bu çağ İstanbul köksüz!
Ana kucağında yetim,baba ocağında öksüz.
Bir kutsalın ilencine uğramış Nuh'un çocukları,
Ayrık otları gibi taş kentte çoğalmaktadır...

Ne han kubbelerinde gazelhanlar,
Ne sebillerden serinlik içimizde.
Yapay varlıklar dünyasında,
Yapay sevdalardır yaşadığımız.

Ey şehir-i şuara,ey yedi kandilli süreyya,
Hicranın hüznü,hüznünü mısra mısra ağladığımız,
Şiirin şehrini beklemekteyiz...

28.06.2002 /İstanbul

Osman Balkıs

İstanbul'da Ayin

Yine akşam oldu İstanbul'da.
Göz çukurlarımda batmak üzere güneş.
Uzakta gerdanlığı adaların,
Yanıyor ışıllı ışıllı,
Işıllı ışıllı lambalar
Kurşun yüklü bulutlarda
Kan lekeleri,
Saçlarım bin rüzgarlı sonbahar.

Dudakları titriyor genç kızların
Göğüslerinde geçmiş yazdan bir okyanus.
Bütün sırlarını mantolarında gizlemişler.
Üşümesin,üşümesin göz izlerim.

Sus ey rüzgar,ey hazan çığılı sus.
Adalardan nağmeler duyulsun.
Çözülmesin zamana karşı,
Çözülmesin dizlerim.
Bütüm bulutlu geceleri kaldırımlara kus,
Gök bir yakamoz harmonisi olsun,
Ben ise çırılçıplak bir ayin yapayım...

Kızıl dudaklar ney üflesin,
Dönsün alev alev çıplak vücudum.
Bir gökyüzü,bir ben
Tunç sularında İstanbul'un,
Işıllı ışıllı lambaların altında
Titrek sırların utangaç çıplaklığında,
Varoluşumun özüne ineyim..
28.11.1991/istanbul

Osman Balkıs

İz Bırakmak

Adamlar gördüm debdebesinde saltanatın
Saltanatlar, kuş konmaz kervan geçmez şimdi.
Tarihe ayak izini bırakmamış destansı atın
Esamesi boz eşekle aynı merada okunur.

Osman Balkıs

Kadının Ölümü

Kadın öldü.
Kadını kadınlar öldürdüler,
Uzun ojeli tırnaklarını batırdılar,
Tel tel kızıl saçlarını...
Kızıl bayrakları,
Kızıl karanfil masumiyetinde,
Göndere çekerek yaftasını mahremin,
Orada, o aleni yerde,
Asık suratlı politbüro üyelerinin,
Gergin, çatık kaş generallerin,
Çocuksu gülücükler takındığı,
Bir partizan şöleni esnasında,
Kadını öldürdüler.
Kahkahalara karıştı çığlıklar,
Zafer şarkılarına.
Basma basma, pazen pazen uçtu.
Bir modern rüzgara kapılıp gitti,
Döl salyalı kızıl dudaklarla buluştu.

Ah..o ne sevinç,o ne muştı,
Dalga dalga dalgalandı toprak,
Tandırdı ekmek,
Tarlada emek.
Eller yıkandı,
Aynalar çıkarıldı çeyiz sandıklarından.
Afrodizyak bir rüyanın kıyasız okyanusuna,
Gönüllü bir kurban gibi attı kendini kadın.
Kadın,o kutsal metin.
Kutsallığı toprakla anlamlanan,
Yani adem,yani insan,
Göbek bağını koparıp atmadan,
Rahmin rahmetinden kopmaz,
Cenin ölmez, o kutlu can....

Makina çağırıldı toprağın çocuklarını.
Öğütüp, öğütüp kaslarını, ruhlarını,
Namusun dikensizleşen beyaz gülü,
Kızıl şarap dolu kristal bir kadehte.
Afiş afiş, iştah iştah bilboardlarda.
Sokaklar cesetlerden geçilmiyor,
Ayağımıza bulaşıyor, kalbimize, kadın tortuları,
Betonda, kumda, ışılı bulvarlarda...

Kadın öldü:
İlkin çekindi, utandı,
Göğe baktı, vazgeçti,
Sonra bir düğün, büyük bir düğün,
Yüz yıl sürecek, belki yüz bin gün.
Havai fişekler göğe perdeyi çekti.
Damat yabancıydı, gelinimiz yerli,
Yeni kan taylor doğacak,
Güneşin battığı tarafa gidilecekti.

Kuruldu ortaya ulusal sofraya,
Ahalî karnını doyuracaktı.
Bağını bin bereket, evini onaracaktı.
Zılgıt çektirildi, toprak suskunluğundaki analara.
Muhtar konuştu,
Bir görevdi alkış tutmak azalara.
İmam, ortalıkta yoktu...

Dayanamadı, pencereden baktı.
Bu ışıltı, bu şaş'a hoşuna gidiyordu.
Soyunup tüm dantelalı elbiselerinden,
Sokağa fırladı, meydanlara.
Bir elmas fanusun ortasında yanan alev,
Titrek cazibesine kapılıp kadınlar,
Çılgın kelekler gibi dönüyordu.
Vecd içinde semaha başladı,
Yaklaştıkça yaklaştı, daha diyordu,
O kutlu cevherde erimek istiyordu.....

Ruhunu yaktı o ateş,
Buharlaştı beyazı, kömürleşti,
Ve düşerken betona,
Çağırıldı:
Ey el değmemiş bakir şafaklarım, güneşim,
Toprağım, dantelamın ilmeklerindeki aklığım,
Evim, analığım, doğurganlığım.....

Ben öldüm, bir sanrıya kurban oldum.
Özgürlüğümün güneş yüzlü çocuğunun kanını,
Tanrıların sofrasına şarap,
Sacayaklarından modern mabedin,
En çok kullanılanımdanım.
Bir tüketim ürün ederi gibi,
Finans finans kasalara doldum....

Kadın öldü,
Plan plan, tezgah tezgah
Bu haince bir tuzak,
Canice bir ölümdü....

30.08.2002/İstanbul

Osman Balkıs

Kandil

Ey bir uygarlığın ışıltısına pervane
Kirlenen bembeyaz güvercinler ki
Kurşuni kubbelerinde kadim camilerin
Masmavi atlas gökyüzleri müteheyyil

Afyonu ile sarhoş rutubetli dehlizlerinde
Küf kokusu uyku ile yayılan rehavet
Arabesk bir medeniyetten bozma kentin
Beyninde dönen paslı vidalardan yayılan cinnet
Öğrenilmiş çaresizliğin esareti
Kabullenmişlik prangalarını etinde haz
Ruhunda isyanın sabah ezanı meydan okuyuşunda
Dalga dalga büyüyen "yeter artık"ın
Özgürlüğüne tekbirin kanat çırpışı

Ey yeter artık diyebilen cihadi dirayet
Canhıraş kaçışımı sağla dünya zindanından
Dikenli tellerinde yırtılsın etim
Yuhalansın kravatlı resimlerim
Yakılsın kartvizitlerim
Haydi çöz boyun bağım bilekçelerini ruhumun

Şahlansın sonsuz göklerde dua kanatlı at
Güneşe göç başlat Allaha firar et
Bilmem gerek bilinmesi gerekli olanı
Yetişmem gerek takmam gerek kanat
Çün gök adliye her an hüküm vermede
Her an nakış nakış işlenir ferman
Bir kandilin mistik ışığında imzalanır beraat.
30. 04. 2018 Osman BALKİS/İstanbul

Osman Balkıs

Kanlı Şiir

Beyaz bir şiir için vakit çok erken
Şehrin ağır uykusu derin
Derin ve uğultulu
Gece ufkumuzu iplik iplik örerken
Artık perdeleriz,
Sokakları sırla saran
Elbiseleriz
Askılarda boğultulu

Gırtlığımızda bin küfürlü aşk şarkıları
Ki sevda vakti kızıl seherlerdir
Ey meyhaneci dök geceye
Dök dök rakıları
Artık göz yaşımız bin hayat veren
Milat öncesi ve sonrası nehirlerdir

Şimdi kanlı şiirin vaktidir
Şüngülerin ucunda beyaz bayraklar
'Aheste çek kürekleri' kızıl sularda
Yılgın uykusu şehrin bozulmasını
Bu ayine katılsın bakire topraklar
Vakit kanlı şiirin vaktidir

18.11.1991/İstanbul

Osman Balkıs

Kapat Gözlerini Ey Şehid..!

Tarihimin nabzı var taşlarında, ritimleri diri,
Mehmetçiğin kalp atışlarından artakalan.
Özgürlük sedalarıdır seher vakitleri,
Martıların derin soluğuyla kanatlanın.

Şimdi gökyüzümüz atlas, saten,
Toprağımız bin bereket, doğurgan.
Tutuşurken ufuklarında fecir alevleri,
Kan rengi bayrağında hürriyet imzaları.

Utandır mı bilmem, yeryüzü lanetlileri.
Kusmuktan uygarlıklarında huzurlu yaşamaktan.
Kül yüklü bulutlarla kaplı gökyüzleri,
Hatırlatır mı bilmem, vahşetlerinin senetlerini...

Karaderinin, kızılдерinin, çekik gözün ahı var,
Bilgisayar tıkırtısı, makinaların homurtusunda.
Zulmün, etin, kemiğin üstünde yükselen duvar,
Doğudan esecek güçlü bir rüzgar korkusunda.

Ey şehid..! Kapat gözlerini, artık bahar vakitleri.
Kanın ahdimiz, davan menzilimizdir.
Selam eker, sulh biçeriz bahçemizde.
Bilginin, çeliğin, namlunun, sözün güvenliğinde,
Bir değil, yüz Çanakkale dimdik ayakta..!

27.02.2001/İstanbul

Osman Balkıs

Kar Altında Titreyen Bir Gül'e

Üşüdü mü ellerin
Buzdan bir yogan altında sarıldın mı yüreğine
Yürek kardelen inadında
Meydan okuyuş zemherilerin sevdasızlığına
Üşüdü mü umudun

Bak
Damarlara kan yürüyor sıcak
Sımsıcak bir senfoni sığırcık kuşlarının
Gagalarından yayılan bahar muştusu
Toprakta kımıltı umudu kamçılar
Dolu dizgin heyecandır deli taylorlar
Ruhumuzun diriliş coşkusu

Şimdi
Eşti birden bir deli rüzgar
Yüzüme savruldu saçların
Kokunda şiir var
Kokunda ilkbahar
Ey gül güzeli güzel yar
Mesafeler kelepçe, hasret duvar

Ah
Uyanabilsem o bitkinlik uykusundan
Sana bir yanıt vereceğim ey bahar
Çün güller mevsimsiz açar buralarda
Gül yağmurla gelmelidir
Bir derviş sessizliğinde kar

Artık
Şiirin tunç kapılarını açın
Ardına kadar solusun mevsimler
Yeşersin dilek ağaçları
Umut yeşersin
Gülsün dudaklar
Gül kızılığını sunun renksiz dünyalara

Yürek kardelen inadında
Poyrazda nevrüz tütsüsü.
Titrek kor dudaklarda
Umudun bahar türküsü.
Aşılır mesafeler
Yıkılır duvar

06.03.2007/İstanbul

Osman Balkıs

Karşı Taraf Özgürlük

Şarap şişesine düşercesine
İçindeyim şimdi gecenin.
Gök koyu lacivert,gök kurşuni,
Karşı tepelerden ılık bir rüzgar,
İğde ağaçlarından kokular tütsülenir.
Bir mehtap senfonisinde hışırdıyor yapraklar..

Kapıldım sana delicesine
Kapıldım gözlerin bilmeceine.

Ben asker, karşı taraf Polatlı
Karşı taraf özgürlük.
Aha şurada nizamiye kapısı,
Emirlerin,kuralların bitiş çizgisi.
Bu kapıdan sana gelinir sevgilim.

Sen İstanbuldasın,ben burada.
Gün yüzün,akşam bakışın,
Saçların bir rüya, gecelerime
Uykularım gözün derinliğinde bir gezinti,
Dilim sevda şarkısı,notası ellerin
Gün gibi doğarsın her sabah koğuşun
Demir tel örgülü pencerelerine.
Seni seviyorum ey özgürlük,ey gece
Seviyorum seni delice

Dibinde oturduğum akasya ağacı
Kaç duygu yumağı çözüldü burada
Kaç bin göz yaşı kökünü suladı
Bilirmisin koca ağaç
Sen aşkı bilirmisin
Ve sen sigaram,
Kaç nefes çektim hesapladın mı

Trenler geçiyor buradan.
İçinde çocuklar, sevgililer
Her el sallayıpta içimden bir şeyler kopar
Her geçişte gözlerim seni arar.
Biliyorum rayların batı ucunda sen varsın
Katar katar göçmen kuşların kanatlarındasın..

Peri yüzlü.....
Efkar bastı bu akşam.
Dağlardan kokun esiyor,
Ufuklar gözlerin
Sağ elimde mektubun,
Sol elimde sigaram.
Mehtaba üflüyorum sevdanı
Biliyormusun
Seni çok özledim
Anlıyormusun

04.05.1993/Polatlı

Osman Balkıs

Kemancıya

Bir notalar harmanıym kemanınin tellerinde
Egzotik,gizli,lirik bir şarkı.
Göğsün nota defteri,aşk haritası
Hissedebildin mi kalbimin titreşimlerini
İçinde ılık nehirlerin akışını
Göğsümden buharlaşan o erarengiz ezgi bulutuna
Karışabildin mi sevgilim.

Ki tüm vücudum opera.
Yaban çığlıklar arenası
Hücrelerim ritim sayhası

Elin yanmazsa çalabilirsin
Bırak kemani çıldırabilirsin...

14.04.2002/İstanbul

Osman Balkıs

Kitaplar

Tozlurafların bilgesidir,kitaplar.
Dehlizlerinden pencereler açan,
Küf kokan beyinlerimizin...

Kimimiz korkarız güneşlerden.
Yarasalar mağaralarında uyurlar,
Gecedir onları hayata bağlayan.
Kimimiz çöle koşmak isteriz,berrak,
Berrak gökyüzü için çırpınan.
Ben buyum,gemlenmez bir çağlayan.

Camdan rafların pırıltısıdır kitaplar.
Dudaklarından güller dökülen,
Nur saçan yüzlerimizin...

05.03.2000/Erciş

Osman Balkıs

Konargöçer Hikayemiz

Konargöçer mevsimlerdir tüm hikâyemiz
Gâh ilkbahar
Bulutların karnında guruldayan kelebek kanatları
Turna sesleri gelincik tarlalarında
Gâh kış
Sükûtun beyaz rengi
Evlerin bacalarından yayılan efkarla kirlenen
Gâhî sonbahar hüznü
Rüzgârın şarkısı sararmış yapraklarla gelen

Bozkırın karasallığında koynuna sokulduğum
Anne sıcaklığı çocukluğum
Nerdesin şimdi
Hangi mevsimde yitirdim seni

Osman BALKİS 25/04/2019 İstanbul

Osman Balkıs

Kuş Adası

Bu güzel Kuşadası gecesinde
Yanımda olsan
Uzatıversek ellerimizi
Gökyüzünü tutsak
Deniz mavi mavi avuçlarımızda
Yıldızlar kımıl kımıl işlemede gök tenin

Gecenin sessizliğini bozsa
Kahkahalarımız özgürlüğün şenliğinde
Gözbebeklerinde raksı yıldızların
Saçların yelkeni olsa uzak yolculuklarımın
Dudakların kızıl akşam üstülerinin
Atlas tülleri müzeyyen ufuklarda
Kırk ikindi sonrası toprakta kımıldanan can

Usul usul sokulsam
Kenetlense gövdelerimiz
Can kanat çırparak tenden yükseklere
En yükseklere uruc eylese

Bu geceye bir ünlem bir varoluş penceresi açarak
Bakir sabahlara varsam

Nasıl kanmadan kumsalı yalıyorsa dalgalar
Öyle mükerrer ve mutlu
Öpsem okşasam ruhundan
Sen ruhumun çölünde soğuk tuzlu suyumsun
Sensiz olamam
Sen çarkı feleğim
Başladığım yere geri döndürenimsin
04/06/2011Kuşadası

Osman Balkıs

KuŖ Öldü

Hayat bir cümledir çoğu kez yarım kalır
Yarım kalır sevdaya dair tüm türküler
Kırılır kanatlar kuŖ ölüş
KuŖ kızıl akŖama varmadan ölüş
İçimde bir kuŖ ölüş
Bir kuŖ kabristanı ruhum uçsuz bucaksız
Sükutu kalbimde nabız nabız duyulur

Osman BALKİS 23/02/2017 /İstanbul

Osman Balkıs

Kllenmekte Yürekte Har

Mevsim sonbahar,
Kllenmekte yürekte har.

Yazındayım mrmn
Bir bulut,simsiyah bir bulut
Parlak fecirleri örten pencerelerde
Tüm horozlar kenti terk etti
Tüm Şehir iki boyut
İs,is duman duman
Ufuklar, yalnız gecelerde
Ufuklar karanlık
Ufuklar kaos
Ufuklar labirentlerde.

Ben yağmuru sevenlerdenim
Toprağa tutkunum,doğurganlığına
Dokunur Őehvetle gln kızılığına güneş
Dokunurum guruba,o atlas tene
Yaban atlar göğün kızılığına
Sıcak soluklarını bırakarak
Gri yüzlü duvarlarında kentin
Bir antik ŐeŐmenin susuzluğunda kayboldular.

Yirminci yüzyılın hengamesinde
Nice baharları yitirdim
KoŐtum,yırtındım fakat yetiŐemedim
Gün uĉtu avuĉlarımdan
Kf kokan yorganına sarıldım gecenin.
Yağmur alınımdaki ter
Gl rüya.
Zihninde kırk yıllık bilmecenin
Yorgunluğuyla
"Atlas sedirinde mavera dedenin"
Kalp atıŐlarını dinledim.

Mevsim sonbahar
Kllenmekte yürekte har

Ne fark eder
Yedi iklime kanat gırpmadıkĉa
Her mekan zindan
Azap her zaman
Gl gönülde aĉmadıkĉa
Neylesin bahĉevan
Ha kar ha nevbahar
17/10/2004/İstanbul

Osman Balkıs

Mavera'dan Sesleniş

Helezonik yürüyüştür Maverada,
Göğün bahçelerine tırmanış.
Mistiğin iğde çiçeklerinde,
Ağır ve temkinli ve derin ve uyanış.
Şerha şerha açılan pembe tüller
Gonca güllerden geçerek,
Gök yapının o cennet,o gerçek
Serin avlusunda soluklanış.

Hikmeti yitirdik aklın dar labirentlerinde,
Şimdi kuru,şimdi çorak iklimlerinde ruhumuzun,
Sanal uygarlıklar içre debelenen.
Yitirilen delişmen çocuklardır
Beton duvarların gri yüzlerinde,
Çeliğin ve demirin esnemez kırılğanlığında,
Neonlu ışılıtların derin karanlığında,
Yaşama ülküsüyle ülkülenen....

Mavera yakındır,
Yakındır döl yüklü rüzgar,
Atlas mavi gök,
Yemyeşil bir döşek yeryüzü,
Bin bereket yüklü bulutlarla
Ötelerden haberlerle bilgeleşen toprak,
Yakındır,yakin içredir mavera

Oradan sesleniyorum!
Pembe tüller ardından,
Buradan çığırıyorum!
Üzerinde yemyeşil yeryüzünün,
Altında atlas gökyüzünün.
Sesim bir tohum, sahifelerin rüzgarıyla savrulan.
Yüzüm toprak,bilgeliğin derin çizgileriyle vadileşen.

Maverdan sesleniyorum,
O en uzak,o en yakın yerden,
Şiirin yürek ikliminden,
Moderniteyi sorguluyorum.....
15.06.2002/İstanbul

Osman Balkıs

Mavi Özgürlükte Yeşil Karar

Yüzkırk mevsimi geçmişim bir solukta.
Ruhum solgun takvimler arşivi.
Ne yağmur olup bozkırları diriltmişim.
Ne de yağmurlarla dirilen bozkırlar olmuşum.
Gök her zaman gri bir renk almıştır gözbebeğimde,
Sigara dumanı gibi acı, bahçelerden yayılan kokular.
Asfalt katranlığında sokaklar,
Metal hurdalığı uygarlığında yitirilmiş dağlar.
Ufuklar,ufuklar,
Ufuklar is,ufuklar duman
Denizler, göller, madeni yağlar...

Otuz beş yıl boşuna direnmişim bu olukta.
Bu olukta dağlı bir serinlik gibi kalmamışım.
Sabun köpükleri dolu küvetlere akıp akıp yok olmuşum.
Ağır makyajlı gözlerden inen
Bir ar damlası,okyanusta kaybolan,
Yitik hayatlar arşiviyim,
Yitirilmiş sevdalarla kıvranan...

Farkına bu gün vardım;
Gökyüzü maviymiş,göl mavi,
Rüzgar rüzgar kekik kokusu dağlarda.
Kıvım kıvım toprak,
Usul usul nazenin yaprak.
Yeşil ipeksi tüllerin ardında kızlar,
Gibi tarlalar bana göz kırpmaktalar.
Ufuk kızıl,saten ufuklar
Berrak bir mavilikte
Kıvrım kıvrım balıklar.
Sonra riyasız gülüşü Mağmut'un
Bir bıldırcın kanat sesi, Önder'den patlayan kahkahalar,
Önce sabır,biraz tevekkül,çok çok temkin
Oltasının ucunda umut var Necmi'nin...

Bu gün yaşadığımın farkına varmışım.
Dört mevsim,yedi iklim
Bir genç kızın elindeki dantela gibi
Desen desen,kilim kilim,Y
Yaşama arzusunu ruhuma nakşetmişim....

Yaşamak güzeldir,güzel ile bulur manasını
Ham topraktan yükselen buğular,
Katre katre can taşımaktalar.
Toprak rahim, tabiat döller mayasını.
Artık yağmurlardan kaçmayacağım.
Mavi, yeşil, berrak damlalarla,
Bin bereket hayat için,
Tüm arşivlerimi yakacağım.
Seni kıracağım ey geçmişim,
Tükenişin paslı aynasını...

20.05.2002/İstanbul

Osman Balkıs

Mektup

Sevgilim,terli duygular gönderdim sana,
Aldın mı?
Terli gecelerini yolla bana,
Kaldı mı?
12.01.1990/malatya

Osman Balkıs

Memleketim

Yükselen minareleri vardı,memleketimin.
Yıldızlarla kucak kucağa.
Gökyüzüne değen başlarımız.
Sarıklarımızda dört mevsim, yedi iklim,
Maverayla kilitlenmiş bakışlarımız.

Ruhlarımız ney kıvrımında; uçan bir melodi,
Secdelerimizde dalardık sonsuz okyanusuna rahmetin.
Kanlı şafaklardan biçilmişti,pelerinimiz,
Ve saçlarımız gür çayırlar gibi bereketliydi.

Ve nasırlı ellerimiz;
Tutam tutam,başak başak,
Sadi gül toplardı,
Leyli İale bahçesinde koşardı...

Çölü dinlerdik geceleri,
Toprağın nabzı kalbimizle bir atardı.

Gizli hazineler sözlerimiz;
Kelimeler bir defalık,
Taşlar taşır heceleri.

Allah göğün ve yerin nuru,
Biz kozmozun hayati unsuru.

Yükselen putları var,şimdi memleketimin.
Beton kentlerle içiçe.
Banka-borsa,tahvil-çekler,
Ulusal-global holdingler,
Et pazarı,can pazarı bulvarlar.
Sayılara hakim,mahkum sultanlar.
Gresli toprak altında çıyan gibiyiz,
Devrik sarayların ahmak sürgünüyüz.

Vah benim şuuru yitik,şjardan yoksun milletim,
Putperest bir toplumda İbrahim'siz memleketim...

21/01/1994/ Fındıklı

Osman Balkıs

Mesnevi-i Bikes

Men bi maşukam,sitemkarem
Hem barânem,hem rûzigârem,
Aşıkam,zelûlem,bi yarem,
Garibem,bi kesem,bi diyarem.

Men mahsunem,iksirkarem,
Hak batın,men aşıkarem,
Suretine nazardarem,
Nakkaş-ı beyt,güftekarem.

Leyl-i nehar ahuzarem,
Gah şitayem,gah nevbaharem,
Rab yolunda bende,karkarem.
Şems karib,eger candarem,
Şuh bülbül,men gül-i zarem.
İşk-ı beşer; sitemkarem,
Ez o vezan bizarem...

11/04/1995/ Erciş

Osman Balkıs

Mevlid

Doğdun;
Sen doğarken,nabzı vurdukça vurdu yer kabuğunun.
Gök derin bir ilk soluk gibi genişledi,ferah,
Ferah son şafağı için insanlığın.
Yapraklarında gizemli bin alkış ağaçların.

Doğdun;
Sen doğarken kurtlar,kuşlar,kulak kesmis ritmine toprağın.
Çiçekler bir başka emiyor yer anayı yudum yudum.
Gelen kutlu misafire sunulmak için,
Gonca gonca gülüş,bin tevazu yüzünde yaprağın.

Doğdun;
Sen doğarken gök ve arz selama durmuştu,
Bütün meleklerde tatlı bir telaş,
Bilge bakışlarda bir kanıt,bir muştı,
Evren varlık sebebine kavuşmuştu.

Doğdun;
Sen doğarken bin yıllık direkleri sarsıldı sarayların.
Çarpık suratlardaki kibir,ürkek,durgun,
Kopacak bir kıyametin uğultusuyla tedirgin.
Yaprak yaprak takvimlerden söküldü.Ve Kisra sürgün.

Doğdun;
Sen doğarken bin yıllık ateşi söndü mecusilerin.
Meteor yağmuru gökten yere,yağmuru havai fişeklerin,
Korkuyla fırlar yatağından,dehşetinden rüyasının,
Kahinleri kaygılı,yüzü gergin,Medayin meliki Nuşirevan'ın.

Doğdun;
Sen doğarken kıyısında saraylar yükselen Fırat,
Kıyısında vahşet,kıyısında zulüm,debdebe,ifrat,
Suları çekildi nehrin,suları Seva Gölü'nün.
Onayladı Zebur,onayladı İncil ve Tevrat.

Doğdun;
Kutup yıldızı oldun,pusulası insanlığın.
Nurdan son halkası,peygamberler halkasının.
Artık gök sakin,yer dingin,nabzı rutin toprağın...

Ey mevcuda vücut veren,vücudu vacip Allah,
Bizi kabul et,al gölgesi altına mübarek hırkasının...

28/04/2000/ Erciş

Osman Balkıs

Mitoloji, Rüya, Hayal ve Arkaplan

Sıcak bir okşayıştır mitoloji,
Zihnın gökyüzüne asılmış lambasında.
Esin damlar kafdağının eteklerinden,
Damlar beynimin sıcak külleri üstüne.
Çağrışım;
Kırkbin gün,kırkbin gece,
Peri masallarından.
Hayal aleminde kanatlanır düşünce,
Parçalanır determine demir çerçeveler,
Kıyısız denizlerden yakamoz,
Öper Buda'nın tel tel sakallarından.
Kır atlar üstünde kahramanlar,
Miğfer miğfer kubbelerden,
Yükselirken ince ince dumanlar,
Geçiyorlar beğenilerin gölgelerinden...

Periler okşuyor en katı,en pürüzlü yerimi,
Buhurdan,tütsüden,sihirden elleriyle.
Hayal ötesi denilen yerde,
Özgürlüğüm yoğruluyor.
Kafatasından bir çanak içinde.

Kızılderililer büyülü şarap içerler,
Totem ruhu kadehinde.
Ve ateşler etrafında dönülür,
Dansın en ilkel,en saf ritmiyle,
Ata ruhları alev alev öpülür.

Anka kuşu kanatlarından,
Bir toz bulutu silkiyor,
Savuruyor ruhumu gökyüzüne.
Santa Maria kilisesinin kubbesine,
İnsanla gökyüzünün gizli buluşmalarını
Resimliyor bir cisimsiz ressam.
O kubbeden melekler iniyor yeryüzüne.
Elinde kanlı kılıcı,göğsünde zafer takları,
Zaloğlu Rüstem muzaffer bir edayla tükürüyor,
Cinlerin padişahının yüzüne.

Her insan, ayağı yerde,
Gövdesi gökyüzünde,
Zamanın çemberi içinde döner.
Bulutlar şalkım salkım saçlarına iner.
Gökkuşağı gözlerine siner,
Yanar yedi kandilli süreyya ufuklarında.
Sonra;
Alaaddin lambasından bir buhur yükselir,
Çöker en gizli,en saklı yerine.
İnsanlar gömülürken umutsuz bir karanlığa,
Kahramanlar,şefkat yüzlü periler belirir,
Kızgın ateş yaslanmıştı artık serine..

Sıcak bir gülümseyiştir rüya,
Ruhun zindandan kurtuluş aynasında.
Periler ülkesinden geçerken,
Sıcak bir dudağın lezzeti var alnımda.
Periler o mavi gözleriyle beni okşadılar,
Beni 'benlik'ülkesine taşıdılar.
Bembeyaz dağlardan,vadilerden,
Beyaz tenli gelinler,beyaz atlarla gelerek,
Ağaran sakallarımı tel tel kaşıdılar.

Uçtu beyaz güvercinler,kelebekler,
Doğdu zamanla tanışacak bebekler.
Çocuklar,güzel çocuklar,
Yazılmamış sayfalar.
Renk çümbüşü duygu yumağı,
Açılmamış kapılar.
İçi ayna yapılar.
Çocuklar,bakir rüyaların kaynağı!

Rüya gerçeğe giden yolun ilk kapısı.
Saf duyguların sahnelendiği sahne.
Bir el sallayıştan sonra kopup gelen gözyaşı,
Vardır orda,
Bir mezar taşına yazılan son kelimeler,
Hatırlanır da,
Sığınılır rüyalara.
Açar kanatlarını sonsuza susuz gönüller,
Girilir hiç kapısı açılmamış dünyalara.
Ney sesiyle beraber sevgililer,
Katılır,cana can katan sulara..

Peygamberler bile bu kaynaktan içtiler.
Rüya sadıktı,sırrı sıdk ile bilenmişlere.
Melekler rüya ve rüya ötesinde göründüler,
Gah nura,gah mahluk-i dünyeviye büründüler.
Halka halka gelen o zirveler,o nebiler,
Çağlarını altınla süsleyerek sonsuzluğa geçtiler..

Sıcak bir bekleyiştir hayal.
Kalbin özlem çarpıntılarında güneş,
Beynin kılcal sokaklarından,
Açılırız geniş ve güzel dünyalara.
Güneş batarken denizde,
Akşam yaslanırken serine,
Bir alevdir kozlaşmış göğüsler üzerinde.
Kendilerini satarken geceye yarasalar,
Damlarken zaman saatlerden yavaş yavaş,
Hayaletler belirir duvarların yüzlerinde.

Gece lambalarının o donuk o mahmur gözlerinde,
Belirir beyaz atlılar,ekmek,güvercinler.

Çıkıverir mazgallardan yayılan buharda,
E mre hazır mimar cinler.
Bitirilmesi istenmeyen bu senaryoda,
Artı eksi ile birleşir,
Sıfırsayı sehpasında asılır.
Seven sevilenle,
El ele tutuşur.
Bebek annesiyle,
Toprağa gömülü canan, toprak üstü canla,
O efsunlu dünyada konuşur.
Altın kaplamalı bir saray avlusunda,
İnsanlar deli taşlar gibi coşarlar,
Bir bitişe doğru dört nalla koşarlar....

Neden hepimiz bakar dururuz
Dudaklarına bir falcı kadının.
Bazen çekingen, bazen heyecanlı,
O esrarengiz, o çirkin kadının,
Kirli dişleri arasına,
Niçin sığınırız.
Orada neden yaprağı çevrilmemiş takvimler,
Açılmamış aşk mektupları ararız.
Nasıl da dilinde oluşan rüzgar,
Savurur bizi,
Etkiler, kaygılandırır hepimizi.

Alnımıza tuhaf semboller kazar.
Her kıvrımı kalbimize batan.
Belirsizliğin silik sayfalarına,
Kehanet, kehanet harfler yazar.
Oysa bütün bu umutlar,
Kısır kadınların töbelerini bozar..

Nasıl olur da,
Gökdelenlerin gölgesinde,
Kuantum kuramını mırıldarken
Geometrik dudaklar,
Sibernetik beyinlere kazılırken,
Elektronik kavramlar,
Psikanalizi bırakıp,
Modern zamanların tik-takından sarkıp,
Bakarız anti scienceitik yüzlere.
Çirkin kavramlarla dahada çirkinleşen,
Rönesanssız bir açlıkla miskinleşen,
Esrarengiz tekniklerle tiskinleşen,
Bu yüzlere, bu mırıldanışlara,
Kravatımıza yakıştırıp ta,
Takıp hassas gözlüklerimizi
Nasıl, nasıl bakar, inanırız.....!

Bu atom örgülü beynimizle,
Uğurlu sayılar, burçlar,

Hangi ihtiyacımızı karşılamak için?
Sıcak bir yorgunluk kahvesinde,
Beyaz atlılar görürüz,
Fincanların zemini kaygan duvarlarında(!)
Fihristleri yoklarız,
Astroloji aleminde.
Ve
Ufkun ateş göletlerinde,
Zaman ötesi yolculuklar yaparız.

İnsan,
Bütün bilinmeyen denklemlerin toplanışı.
İnsan,
Buharlaşan canın,canana yükselişi.
İnsan,
Uzaktardan kopulmuşluğun anımsanışı.
İnsan,
Var içinde yok bilmenin sersemleşi.
İnsan,
Yar,yaren arama seslenişi,
Beton kutucukllara sığmayan okyanus cırpınışı...

İnsan eşittir zan.!

12.01.1990/Malatya

Osman Balkıs

Naftalinli Bohçalarda Sakla

Sana gönderdiğim şiirleri
Naftalinli bohçalarda sakla
Bir aziz hatıra
Aşkın saflığına dair
Senden kızına kızından kızına
Meryem masumiyeti taşıyanlara

Kırk efsunlu düğüm attım
Bu aşk acısı bitmez
Fuzuli ye ihanet edemem
Şiirin gül uygarlığından geliyorum
Aşk derdiyle hoşem
El çek tabip yaremden
Bir gerdek büyüsü ki
Bembeyaz çarşaf lar
Bir ceylan kalbi titrek
Bir serçe kanı bozar büyüyü
Ne olur
Naftalinli bohçanda hep sakla beni

Bir genç kızın hayalleri gibi
Sakla beni
Şiirim diri tutar ruhunu
Davullar zurnalar çalınmasın
Kurtların ulumalarına ayarla kulaklarını
Kukumav haber verir baharın geleceğini
Kimse bilmesin en gizli yerinde ne sakladığını
Bir filmin senaryosunda seni
Dağa kaldırdığımda
Al bohçanı
Kayalıklara vur vur kanat kendini
Kekik kokusu naftalin kokusuyla damar damar sevişsin
Bir kartalın kanatlarına mısra mısra nakş et
Nakş et aşkın en saf halini
Savur şiirlerimi dağ rüzgarlarına
Osman BALKIS
23/07/2017 -İstanbul

Osman Balkıs

Nerdesin

İki ay geçti iki yıl iki asır gibi
Sızısı yüreğimde nasır gibi
Evlat hasreti çeken kısır gibi
Bekledim seni nerdesin

Yollara bakar dururum pencerelerde
Yıldızların ardına mı saklandın gecelerde
Siluetin gölge gölge tül perdelerde
Hangi duvar ardında nerdesin

Önümüze örülmüş bir yasak duvar
Aramızda bir avazlık mesafe var
Rotasını kaybetmiş göçmen kuşlar
Gibi tedirginim nerdesin.

21/11/2012/İstanbul

Osman Balkıs

Nevruz Gazeli

Nevruz geldi.
Geldi aktı ebr-i nevbahar.
Her yerde Şenlik,burda hüzün var.

Uzadı,uzadı sonsuzluk özlemim,
Buğulu gözlerimde silindi yollar.

Ağaçların dallarında bin secde,
Bin kuşun kanadı ruhumda ambar.

Çatımda özgürlük şarkısı,coşkun rüzgar,
Ne aşkından kaçabildim,ne Allaha ettim firar.

Duygularım soldu artık,çöktü üstüne kar,
Ne yollardan geçmişim,ne çok aştığım dağlar.

Güneşe hasretim,sana hasretim,
Şems'im olumusun,olabilir misin yar?

Ben günahkarım,suç işledim,
Yapabilir misin cehennemle arama duvar?

Bir yitik anıdır,kalbimde buhar:
Çocuk sesleri,kuş civıltısı,kanlı akşamlar.

Gez,dolaş,eğlen,senin olsun sokaklar.
Sonsuz gök kubbe altındayım,evren ruhuma dar.

Varsın yüz nevruz daha gelsin,
Girmez kalbimin kapısından bahar.

Ben dervişim.Sen Leyla mısın?
Sevdan ki gönlümde kırılmaz, zünnar...
21.03.1995/Erciş

Osman Balkıs

Nisanda Ölüm Korkusu

Nisan yağmuru değil,
Kar fırtınası, bu ilkbaharda.
Onaltı yaşındaki yeşilliği örtüyor.
Kefen giyiyor genç bir kız çocuk,
Yeni çıkan daha yeni tomurcuk.
Patlamak üzere göğüs uçlarını tabiatın,
Soğuk ölüm ürpertisi sarıyor.

Daha onaltı gün geçmek üzere nisandan,
Bir münzevi musikidir, gökle yeri dolduran.
Uçuşuyor havada notalar birer birer.
Bir ilahi ritimdir ağaçların dallarından,
Toprağın seccadesine yayılan.

Daha yirmi sekiz yıl geçmeden ömrümden,
Bir genç kızı göğsüme alıp ısıtmadan,
Islatmadan kirli duygularımı yağmur,
Bir ölüm korkusudur;
Yüreğimde kanat kanat uçuşan.
Tek sesli bir ölüm.
Geçmiş yutkunuş, gelecek kusmukludur,
Ruhuma yayılan.

Ne dağlardan çekincem var,
Ne dağlılardan.
Bir kentin homurtusundan
Ürken yabancı gibiyim.
Yaşamaktan korkum var,
Yaşayamamaktan...

16.04.1995/Erciş

Osman Balkıs

No Problem

Tatlı bir okşayışmı ki zaman,
Sığınır hatıralara herkes.
Ne bir esinti kaldı çocukluğumdan
Ne coşku yarına yönelen
Ne de rüya.

Herşey, her umut ve sevda
Bir ses
Çiğlik gibi kopacak ömür kubbemizden
Sonra mermer taşlara yaşlanıp ağlayacağız
Biraz yutkunuş, çok çok ağlayış
Ve son bir nefes
Ulu çınarların dibinde oturup
Tozlu bir roman gizeminde
Hayatımızı okuyacağız.

Varsın lacivert gökyüzü altında
Bütün kaygılardan uzak öpüşsünler
Ilık bir rüzgar okşasın saçlarını
Dudağa sinmiş yalan dudağa geçsin.

Her sabahın gecesini
Her gecenin sabahını
Ölümlere sormaya lütfen gelsinler.

Benim için herşey no problem(?)

15.04.1992/İstanbul

Osman Balkıs

Nuri

Sen yaban tavşanların oynadığı dağların çocuğusun
İssız ve تنها ve de özgür ruh
Bir şehre giriyorsun ki
Kimsenin gündemi değilsin
Küçümseyici bir bakış bile esirgeniyor senden
Ha varsın metro duraklarında ha yoksun
Bir derviş yalnızlığı kalabalık caddelerde

Tanrı ile şehir kanlı bir kavgada yüreğinde
Şehrin önünde secdeye varmalısın
Yada elinde balta bir adam
İbrahim yürekliliğinde
Anne sevgisi
Rahminin hatırı toprağın
Ciğerlerinde Anadolu rüzgar rüzgar
Çağırmasaydı seni
Şehrin mümin kulları arasına katılırdın
Bir AVM kiblegahında

Bilim seni sen bensin bir miktar
Tiksiç geldi gerildim
Asfalt ve ışıklı bulvarlar
Ruhumun nurunu bir sünger gibi emip durdu
Bilboartlarda güleç yüzlü insanlar

Sen gülünce katıla katıla gülersin
Kahkahandan kanat çırpardı kuşlar
Sanal varlar uğruna vecd içinde debelenen
Zeka sürülerinden ayrıldım
Bekliyorum bir kurt kapsın beni
Celladım kurtuluşum
Celladıma gülümserim
Ben gülünce çizz demem mesela
Gülünen şeye sen gülmedin asla

Sen yaban tavşanların oynadığı dağların çocuğusun
Ben yaban keçilerinin tırmandığı granit kayalıklarda

Osman BALKİS
29.07.2017-İstanbul

Osman Balkıs

Olur Ya

Olur ya bir bana gelsen
Sana fesleğenli akşamlar sunacağım
Lavanta kokacak gündüzlerin
Ellerinde ayın saçları
Gümüş yeleli rahvan atların olacak
Uçsuz bucaksız bozkırların ilkbaharları
Gül gamzelerinde açacak
Dudaklarında kıızıcık lekeleri

Olur ya bir benden gitsen
Sızı girer sol böğrüme
Ruhumdaki mahrem yerine yarasalar üşüşür
Yırtar devedikenleri damarlarımı
Çatımda baykuş sesi coşkun rüzgar
Lale nalan nergis ahuzar
Bir çocuk ölür her akşamüstleri

10/08/2018 Osman BALKİS /İst

Osman Balkıs

On Dört Şubat

Gül versem üşür bu soğuk günde
Pırlanta tek taş yüzük
Kar kıristalleri karşısında ezik
Şu Şubatın ondördüncü gününde
İçini belki ısıtacak
Gül kızılı
Ayın ondördü parıltısında
Doğal yürekten
Ne yazılı ne kazılı
Sade bir söz söylemek ister dilim
Seni seviyorum sevgilim
11/02/2012
Osman BALKİS

Osman Balkıs

O'na

Kelepçeleyip ikimizin ellerini birbirine,
Salsınlar aşkın özgürlük okyanusuna.
Gözlerin yosunumsu ilkbaharlar
Gözlerin önümde bin bir çarkıfelek
Ve ellerinde binlerce çiçek
Dağlardan,dağlılardan kalma son gülümseme,
Son esintisi bahar rüzgarlarının
Şu kocayan gönlümde.

Nereden gelipte girdin şu küf kokan hayatıma
Ki kusmuk gibi kalmıştım aşkın karşısında.

Şimdi deli taylar hoyratlığında
Koşmak,coşmak,taşmak istiyorum
Aşmak istiyorum ölümün dağ gibi korkularını
Yaşamak istiyorum seninle kelebek kanatlarından
Süzülmek gökyüzüne.

Sen beni diriltiyorsun
Sen duamla gelensin
Sen rabbimin son lütfu
Sen benim umudumsun

Sen ki saçları gökyüzü kadar yumuşak bir çocuksun
Sen istersen denizleri dalga dalga taşır kağnılar
Ve taşırım omuzlarımda hayatın demir külçelerini..

Sen anlamsın beni yeniden yorumlayan
Kırık bir kılıçla kalmışken hayatın karşısında
Ufuklarıma zafer güneşleri doğuran..

Sensin ıslak dudaklarımı yeniden kurutan
Haziran güneşinin alnımdaki hararetini durduran
Bir çığ damlasısın seher vaktiyle gelen
İşaretler taşıyorsun alnında; kanıtlar,ifadeler
Sonsuzluğuma kapılar aralayan.

Kelepçeleyip ikimizin ellerini birbirine
Uçursunlar beyaz gelinliğinin rahmet bulutlarına
Doğum döşekleri serilsin bütün yeryüzüne
Rabbimin yağmur çocukları bizden yağacak
Ve bir karanlık ülke olan kalbime
Güneş yeniden daha parlak doğacak....

08.06.1995/Erciş

Osman Balkıs

Ölüler Suskun Tanık

Kanın damardan çekildiği andır
Sözün telaşı kelimeleri birbirine dolanan
Yıllar önceydi kuruyan dudaklardan o sözcük çıkamamıştı
Şimdi kurak,şimdi bozkır bir yürekten
Hangi çağlayan çağıldayabilir
Hangi ırmak dağlara doğru akar
Ve zaman közün üstünde sıcacık bir yorgan

Yıllar sonra deşilen bir yara kabristanda
Ölüler suskun tanık
Sıcak bir gülümseme yüzünde yârin
Hüznün sarı gül olduğu
Beyaz tülbentler ardında
Kaç mevsimlik hayaller saklanır
Ölüm aşka gebe midir?
Takvimin ilk sayfaları kopartıldığında

Aşk sonsuz ateştir sönmez, üstü kül kaplasa da
Eser bir deli rüzgâr bulutlar arasından
Coşar coşar alevlenir
Yağmur olur,boran olur dalga dalga nehir
Varır engin okyanuslara
Bir damla hikmet olur

Ölüler suskun tanık
Kim ne yaşadı heybelerinde götürdüler
Şimdi çakışan iki yolun ortasında
Diriler coşkun, sanık
Yılların üstünde biriken külü süpürdüler

Osman BALKİS

Osman Balkıs

Ölüm Dirim

Gölü göl yapan damlaların sabrıdır
Bir kehribar taneleri gökteki yıldızlar
Şaşmaz hiçbir mevsim rotasından
Vennecmu veşşeceru yescudan

Yaşamak acıdan kaçış hedef ebedi tat
Bir koşudur zaman terleyen güneşlerde
Gün ve gece ikiz kardeş barışık kavgasız
Aynı ormanın rahminde yaşar su ve ateş
Ölüm ve dirim aynı yastıkta eş
Sılayı ruhunda taşır firkat
Çiçekler rayiha işçisi
Nabızı ritim katar hayata taşlar
Can tenden ötesinin vuslatına meczup
Canhıraş cezbelere cinnetinde
Küllü nefsin zaiketül mevt

Hayat hatırlayıştan ibarettir
Hafıza pusulası bilginin
Bir tohumun atomunda saklıdır cennet bahçeler
Bir kır çiçeğinin duasını işitir bulut
Emzirir rahmanın rahmet sütüyle
Soyutun emriyle var olur somut
Yakine hikmet basamakları ile çıkılır
Ve nahnu akrabu ileyhi min hablil erid

Gün döner mevsim döner
Her son başlangıcına varır
Bir kuzu meler annesinin ardından
Anne yaylasıdır ruhumuzun
Özgürlüğümüz gökyüzüne en yakın olan
Annemize yürüyüştür varlık sebebimiz
Toprağa yürümüştür annemiz
Yani annesine
Sümme ileyna turceun

Yaşamak annesizliği sabra dönüştürmektir
Ağit yakmaktır göçmen kuşların ardından
Hatıralar albümünde belleğini kaybetmektir
Bir bir sararan resimlerde yüzlerimiz
Yüzlerimiz haki balçıklara bulanık
Ruhumuz rutubetli kasvetli bir mağara
Kananlığında yitirdiğimiz renklerimiz
Topraktan uzak kalma kokusuyla çırpınarak
Kıyısız denizlerde pusulasız kalmaktır
Bilirim bir daha bahar gelmez bu karlı dağlara
Ve kul rebbirhem huma kema rebbeyani sağira

09/08/2018 /Osman BALKİS /İst

Osman Balkıs

Ölüm Ölür

Ölümün öldüğü ülkeye varmak için ölmek gerek
Kaçınılmazlığın hazzına var
Celladına gülümse ve hatta kahkaha at
Kuş kafesten uçacak
Kuş uçarken sonsuz maviliğine göklerin
Kahkahaların gök kubbede hoş bir sada
Kalmasın dudağının kıyısında kırıntısı hasretin
Yaz yağmuruna koşan çocuklar gibi güleç
Uçmağa kanmak için kır zincirlerini kasvetin
Usul usul sokul koynuna vazgeçilmez gerçeğin

Çün ırmaklar okyanuslara koşarlar
Çün okyanuslar emzirir ırmakları
Şırları dökülür aynaların esrar berrak
Berrak görüngüler sarhoşluğun mahmur ertesinde
Ölüm, bir kitabın son cümlesinin hafifliği
Tüm cümleleri noktlayan son cümle
Hezimetin hüznü biter
Zafer, bir marşın sözleri kadar sürer
Ölüm ölür
Ses donar
Bir kuş kaybolur yıldızlar arasında

Ölümün öldüğü ülkeye varmak için ölmek gerek
Ölmek güzeldir
Toparla valizlerini ey ruhum
Gülümse ama haydi gülümse

25/05/2017 /İstanbul

Osman Balkıs

Ömer Hayam'a Cevap

Geçmiş gün beyhude değil Ey Hayyam
Ruhunun pusulaları ıssızlığında kalbinin
Ufkunu kapatmışsa bir isli cam
Rakkase şalında savrulur Ömer Hocam

Masallar akşam sefası olur açar kalbimizde
Şiirin gül kokulu bahçelerine gireriz
Figanımız meşkimizdir her dem kadehimizde
Gün batımı kızıl akaşamları seyreyleriz
22/12/2010/İstanbul

Osman Balkıs

Özet

Mayısın ilk gününün heyecanıydı gençliğim
Mazot kokardı nefesim
Sokaklar haki üniformalar giyinirdi
Sevişmek için savaşırdı içindeki çocuk
Alnıma çarparak parçalanırdı kılıçlar
Saçlarımda kasırgalar geçirdi
Bir melodi tınısına dönerdi palet sesleri
Ben türkümü söylemeye devam ederdim.

Haziranın son gecesinin serinliğıydi gözlerin
Kekik kokardı sözlerin
Sen gülünce fesleğenler soyunurdu
Tenimden güvercinler kanatlanırdı
Dağlar yürürdü okyanus içlerine
Irmaklar doldururdum ceplerime
Bir şair balkonda şiir okurdu
Ben türkümü söylemeye devam ederdim.

Şimdi sivil ve suskunum
Farzları geçtim soluk soluğa
Nafile dualar peşindeyim
Anladım
Gökyüzü herkesindir
Yeryüzü herkesin
Senin yüzün yer ve gök
Sadece benimsin benim
Gök yüzün dür yer yüzün
Bir şair her daim türkü söylerdi
Ben şiirimi okumaya devam ederdim.

Osman BALKİS 30/06/2017 İstanbul

Osman Balkıs

Özgürlüğe Dair

“Sorumsuz özgürlük arayan, gittiği her yere kendi hapisanesini götürür

Yorgunum
Sırtımda demir kafesim
Bir ömrü sığdıracak kadar büyük
Pürsünmüş aşınmış paslı bu yük
Ben sana cehennemimle geliyorum
Sen dudaklarında cennete dair dualarla
Kimseyi suçlayamam
Her açtığım kapı bir başka kapının kildiği
Büyük özgürlüklere dair kördüğüm kiltlediğim
Artık atlarım yorgun kılıcım kör balta
Verasetimi ahmak oğullarıma bırakıyorum

Uçsuz bucaksız okyanuslara açılmak üzere hazırlıklıydım
Donanmam tam tekmil emre hazırды tayfalarım
Ruhun en masalımsı ülkelerine varacaktım
Dudaklarının kıyısındaki yabansı cennetler
Kara kavruk yerliler değil elbet
Kara kavruk ruhumu selamlayacaktı
Ham Sam Yafes’in bakire kızları
Şimdi idrar göleğinde çöp üstünde karınca gibi
Ben kaptanıderya yedi iklimin fatihi
Habbeden kubbe sayılıtlar içindeyim.

Eric From mürdüm eriği ağacında murdar
Genliğin sulu ekşimsi tatlılığında kahraman
Yada çelimsiz Nietsch den Zeredüşt gibi üstün insan
Sartre’in karanlık atölyesinde yeniden var olan dar
Çıkamaz sokak Özgürlük anıtında biten
Ötesi uçsuz bucaksız okyanuslara
Bilinmeze açılan
Her insanın ideali kendinde eksik olandır.
Yaydan fırlayan okun özgürlüğü
Yayın gerginliği orantısındadır o kadar

Önümde kırkaltı yıllık bir dava dosyası
Her satırı kalbimin ritminden artakalan
Kafesteki kuş hala çırpınmada
Canhıraş ermek için felaha
LDC ekranda uçsuz bucaksız gökyüzü belgeseli
Ömrüm demirin ömrü ile eşit galiba
Cürür demir dükülen parmaklıklardan
Sarkar ölü kuş cesetleri
Dava düştü
Zaman aşımı yeni bir zamana açtı kilitlerini
Dosya naaşın yanına gömüldü
Ama her şeye rağmen
Yeniden yeniden dirildim
Hey Freedom!
18/01/2013/istanbul

Osman Balkıs

Papatya

Adını papatya koydum laleye inat
Sarı bir sır saklar sandıklarda saklanan
Naif utangaç beyaz gelinlikler
Naftalinli düş ve lal

Tomurcuklanan ilkbaharlara ait bir sır
Tek tek koparılan yapraklardan sere serpe
Yemyeşil örtülü yataklarda gülümseyen
Bembeyaz diş ve fal

Kurutulmuş papatyalar saklıyorum sol cebimde yıllarca
Belki kıtlık olur seferberlik çıkar
Kirli dökük dişleriyle bir esmer kadın falım bakar
Bir takvim yaprağı uçuşur bulutlar arasından
Sopsoğuk kış ve hal

Tomurcuklanan adını naftalinli bohçalarda sakladım
Lale lal kaldı sözlerime, sağır laleazar
Düşlerimin zemherisinde papatya kokusu hep kokladım
Ölüm değimli ki düşmek aşkın darasından
Değil mi ki papatya ile güzelleşir mezar
Osman BALKIS 24/04/2018 /ist

Osman Balkıs

Paylaşım

Bakır tenli akşamlarla paylaştım yalnızlığımı
Hep ismin geçti bunca sükutun kalabalığında

06/02/2019 Osman BALKİS -İst

Osman Balkıs

Protesto

Kirli saçları yalıyor rüzgar,
Kuru dallarında kızılığı akşamların,
Uğulduyor ağaçlar.
Uğulduyor bahara alternatif kışlar.
Baykuş konçertosuyla,
Yayıyor o veba,o yıkılış..

Saatler zamanı kemiredursun,
Asit yağmurlarıyla uygarlığın,
Kefenli dağlar yıkansın.
Tabuta konulmak üzere tarih,
Yıkansın o da,
Yıkaniyorda...

Manzaralar kurşun kalemlerle çiziliyor.
Yanardursun mor genizleri bebeklerin,
Çökerken üstüne,
Kelimeler karanlığı çocukların,
Bir çağ aynasının karşısında
Kravatımı çıkarıp atıyorum.
Kravatım olmadı zaten,
Prangadan başka...

Yeşil seccadeler kanla kirlenedursun,
Martı kanatlarında zift geceleri.
Sayılar yürüyor kaldırımlarda:
Birler, ikiler,üçler....
Sayıdan sayıya kelimeler.
Şehvetler vitrinleri yalayadursun,
Yalayadursun kutsal beyinleri zaman,
Bu çağ kitaplığının karşısında
Beynimi çıkarıp çiğniyorum.
Beynim olmadı zaten,
Bilgisayar disketinden başka.

Parmaklarda uzay çılgınlık şifreleri,
Daireler çizerek dönüyor tarih.
Homurdanadursun makina kulaklarda,
Makinalar bağlasın elini kolunu insanların,
Bir çağ ekranının karşısında,
Siyah bir çizgi çekiyorum hayallerime
Hayalim olmadı zaten
Dijital kıyametten başka..

Protesto diyorum,mutlak protesto.
Evrensel iddasına baş kaldırış.
Çöküşe,çürümüşe
Bitişine insanlığın
Aşka dönüş,kurtularak rasyodan
Bir isyan ki insani diriliş
Tarihi ritmik bir dans ediş.
Toplum, bir mabedin cemaati coşkununluğunda,

Nehir nehir, dalga dalga insani alana akış...!

1990/Malatya

Osman Balkıs

Rivayet

Duydum ki gamzelerin gülüşlerine küsmüş
Kıskanmış güzelliğini
Dokunurken bir gülün goncasına

Gül önce bende açar dedi oysa
Söz sana yakışır anlam bana
Sen dizesin ben şiir

Sırları dökük bir aynaya baktın
Mahmur ve yorgunsun
Hatırla bu gün nisan bir

Duydum ki gamzelerin gülüşlerine küsmüş
Gülüşün gamzelerinle bir daha buluşmuş

Osman BALKİS 13.08.2017/İstanbul

Osman Balkıs

Senfoni

Bütün yıldızları yandı gecelerimin,
Rüzgarsız bir yel değirmeniyim.
Yüksekte çok yüksekte
Ulvi makamlardayım.

Bir dervişin abasına sığar mı dünya?
Bak,ney sesi geliyor göklerden.
Toprak 'hu' çekiyor,
Ağaçlar iki büklüm rükuda,
Ağırlığından sıyrılıyor...

Ben ruhumu soyarak cesedimden,
Hafif,çok hafif,
Bir ilk nefesim şimdi.
Bir kalp atışı, bir tef sesi.

Kurbağalar,
O en yakın komşularım,dostlarım,
Gecenin ağır senfonisi.
Yıldızları aşka davet eden.
İnsana mavera tınısı veren.

Yemyeşil bir evrenin ortasında,
İlahi güce boyun eğiyorum.
Kendi öz enerjimle kavisler çizerek,
Biraz serkreş,biraz ürkek
Süzülüyorum gökyüzüne.
Eteklerinden beyaz abamın,
Kızıl güller fırlatarak,
Ve toprağa can katarak,
Küfürle küflü yürekleri
Soğuk akşamlarla örtüyorum.

Artık dünyanız size kalsın,
İnançlarınız,kahve fallarınız.
Bir lokma,bir hırka,bir ney
Gök tavanım,yer tabanım,
Bir yakamoz harmanıyım.

İnsana ait her şeyi bırakarak,
İnsan dışında her varlık
Dostum bilerek,
Derin bir huşuda Rabbimin
Güzelliğini seyrediyorum..

O'nun dışında hiçbir şey var,
O'nunla hiç bir şey yok değildir.
Bir huzur denizi ruhumda ambar.
Bir zikir senfonisi,
Yıldızların,evrenin sesi.

'Ela bizikrillahi tetmeinnel kulub'

25.04.1995/Erciş

Osman Balkıs

Seni Dolaşmak

Bugün biraz seni dolaştım
Yamaçlarında çiçek topladım yanaklarının
Dudağının kıyısında kızıl güller
Bir ara kayboldum gözlerinde
Gözlerin derin denizlere davet eder
Bir lavanta kokusudur yayılan
Sokakların sükun kuş civıltısı caddeler
Ellerini karış karış yağmur sonrası
Soluğunla titreşir tül perdeler

Ürpermesin tenin diye
Ayak uçlarıma basarak geçtim
Geçtim ve uzandım gölgeğine
Saçlarının kızılığında geçti akşam
Geceyi belini sararak karşıladım
Ne hüzün var ne keder

Kırpiklerin ardında doğmada tan
Ölüm işve yapar
Göz kırpar uzaktan

Bir ses uyandırır beni
Bir tokat gerçeklik şiddetinde
Yarım ağız uyku kadarsın
Sen ey sürgün edildiğim vatan

Osman BALKİS 27.06.2018 ist.

Osman Balkıs

Sensizliğe Söylenmiş Birkaç Söz

Şarkılar duyulur şehrin bir ucundan
Notası sen güftesi sen
Akşamın kızılığı damıtılmış dudaklarından
Bir kadehlik buse versen

Kokun yayılır çiçekli bahçelerden
Gülde sen karanfilde sen
Her güzel şey senden almış güzelliğini
Penceremde sen göz bebeğimde sen

Yatağım huzursuz odam ıssız
Yalnızlık ne kötüdür bir düşünsen
Varlıkta yokluk kalabalıkta kimsesiz
Aniden karşıma bir çıkıversen

Şehir sen cadde sen sokak sen
Seni ne çok özledim bir bilebilsen
Dikenli bir gül bağrımda bir bulut gözlerimde
Bu kanayan yaraya bir merhem sürsen

Sen zindanıma açılan perceresin kuşluk vakti
Haydi parlak güneşlere yolculuk var desen
Avuçlarında bir pusula bir muştı özgürlüğe dair
Ruhumu kanatlarında taşıyan güvercin olsan

03/06/2011/Kuşadası

Osman Balkıs

Serenat

Bütün notalarını aşk şarkılarının
Kaydederek ses tellerime bir bir,
Gıtlağıma kadar yağmur yüklü,
Bir nisan bulutu doluluğunda,
Bir bağıın salkım salkım sarhoşluğunda
Karşında duruyorum.

Yıldırımlarım çiçeklerin sesi gibi,
Okşayıcı,yumuşak,parlak
Göz yaşım masumiyetinde bir bebeğın.
Çölün teninde notalar sağnak sağnak,
Şimdi vakit kırkikindi,
Ve şarkı gibi duru,berrak
Bir sesle sesleniyorum:
Ey sevgili,ey yar
Dirilmek istiyorsan başak,başak
Yağmurum var.
Damarlarında senfonisi sevda ritmi
Şarkılarımdalar.
Bir kedinin uykusundaki huzur; mırıl mırıl,
Ve coşkunluğu bir çağlayanın; şırıl şırıl
Göğsümden buharlaaşan şiirde var...

Ey sevgili,
Bütün örtülerimi,maskelerimi soyunarak,
Tacımdan,tahtımdan,fermanımdan uzak,
Dalsız,yapraksız,kabuksuz bir ağaç gibi çırılçıplak,
Ay yüzeyi,o ışıltı,o çorak
Yalnızlığımla sana soruyorum:
Varmısın diriltmeğe yeşillendirmeğe,
Issız bir bozkır olan yüreğimi.
Aşkın sarhoşluk bengisularında.
Ruhumu hakinin renk harmonisi yapıp
Denizin ve göğün maviliğine katmaya,
Ve birlikte uçmaya.
Kelebek kanatlarından yelkenler takıp
Açılmağa esrarlı okyanuslara.
Bin zevk gel-gitinde boğulmağa.

Ey sevgili,en sevgili,
Sözlerime kulak,
Şarkılarıma yürek
Yağmuruma ten olur musun?
Şiirimi yoğurur musun?
Sevgilim olur musun?
07.01.2002 /İstanbul

Osman Balkıs

Sessiz Sokak

Yolu ot kaplamış bir sokak gibidir yüreğim
Çocuk cıvıltıları yankılamıyor hiçbir duvar
Hiçbir topuk sesi titretmiyor arnavut kaldırımlarını
Antik bir kanıksanmış yorgunlukla bekler durur ziyaretçisini
Vefalı gizemli bir kadını
Her yıl en çok üç kez
Üç kez iskana açılırdı bu kalp

Otları yoldum süpürdüm sokakları
Yalnız papatyalar kaldı ve akşam sefaları
Gün doğarken gel
Daha kurumadan çiğ damlaları
Akşam geç vakite kadar kal
Gamzelerinde açsın akşam sefaları.

Osman BALKİS 25/09/2015/İstanbul

Osman Balkıs

Sevgililer Gününe

Sanma ki kam-ı dil-i şeyda içündür
Aşkımız cism-i canan hiç değıldür
Bir hikmet-i haldır tutuşur kalbimizde
Lezzet-i ruh büryan iden har-ı nardadır

Nakkaş-ı kelamdır erbab-ı şiiir
Her dilber sureti dilde bedi-i esir
Kevn kün olur alem-i zarif ruhumuzda
Gülistan bülbülün meşk meyhanesidir

13/02/3019 Osman BALKİS

Osman Balkıs

Sevgiliye Çağrı

Korkunç bir yağmur yağıyor dışarıda
Yaprakların son çirpinişim bahardan kalan.
Ürkünç biçimde yalnızım şimdi.
Yalnızım Fındıklı'da,senden uzakta.

Herkes sarılmak için bir şey arıyor
Dışarıda rüzgar,dışarıda yağmur,kar
İçeride köhne sobam,çigaram
Ve karşımda terk edilmiş kitapalar.
Ve nefesin,ve tenin,ve kokun
Bir hayalet gibi başucumdalar...

Herkes sarılmak için bir şeyler bulmuş
Sen sessiz,sen soğuk,sen ıssız odam
Bir haber yolla yare de gelsin
Yetiş ey sevgili,deli oldu bu adam..

Öldürecek beni bu soğuk,yalnızlık ve özlemin,
Ölüm mutlak şey,elimi ısıtsa iki elin.

13.11.1993/Fındıklı

Osman Balkıs

Sevişelim

İçimdeki deniz kabarıyor
Martı çığıllıklarıyla çınlıyor başım.
Uğultulu bir ses kilise kubbesinde
Fırtınalar koparıyor, fırtınalar
Özgürlük hasretim.

Dudaklarım o esrarlı duyguyu ararken dudaklarında,
Koşmak yetişmek istiyor, içimdeki çocuk.
Fırtınalı dalgalarına kapılmak bir denizin
Bir dervişin hırıltılı duasında kasırga,
Çepeçevre kuşatıldım rüzgarınla...

Ey diriliş, ey nisan yağmuru,
Ey rüzgar, ey döl hasadı sonbahar
Beni yeniden, yeniden dirilt...

Üstümü saçlarınla ört sevgilim
Ellerin bir tirpan gibi göğsümde dolaşsın.
Yabani atlar çıldırırsın
Hoyrat bağırtilar duyulsun.
Deli taylar diriliğinde,
Mevsimlere koşalım
Sevişelim, sevişelim, sevişelim.
24.05.1993/Polatlı

Osman Balkıs

Sezai Karakoç'a

Gülle başlayalım şiire
Eskimeyenlere uyararak.
Gülistanda gül kokulu Sadi,
Hafız'ın meşk meclisi aşk saatleridir.
Gülistan'dan yayılan o bilge koku,
Çağ çağ,burcu burcu ruhumuzu dolduran.
Lale Nedin'le solsun pörsüsün Haliç'in ,modernzede,lağamında
Gül soyludur şeceresi bin yıllar ötesine uzanan.
Gönül uygarlığına gülle girilir,
Şiirin yürek iklimine.

İçinden çeşmeler akmayan şehir ve şiir
Ruhunu yitirmiş adam gibidir.
Şairler çeşmelerdir,
Duyulur çağiltısı mısra mısra şiirlerin
Şehrin kılcal damarlarında.
Ey şair bin vecd haliyle çağıda
Modernizmin gri sussuzluğunu
Bengisularınla kana kana...

Çölde akar çeşmeler çöl sussuzluk değil
Mavera sağnak sağnak gök yapıdan serinlik içimizde
Çöl kurak değil,kuraklık ruhumuzda
"Çeşmeler geçmiş zaman kartvizitleri
Çeşmeler ruhumuzun hiyeroglifleri"

Ayin başlıyor
Başlıyor ruhun özgürlük kasırgası.
Dağlı yanım ağır bassın şimdi
Ütülü,şehirli duygularıma.
Ey döl saçan yeşil rüzgar bu ayın sonrası
Küllerimi yedi iklime savur.....

09.12.2005 /İSTANBUL

Osman Balkıs

Sin

İnsan yabana aşık olur
Ehlini sever belki
Belki orada cennet vardır
Ki bakirdir yaban
Altlarından ırmaklar akan
Berrak gök yüzleri
Zorunlu ehlimizdir kentli yaşam
Aşk ehlileşmeyen hayvan

Sezgilerin şeytanı olmaz derler
En duru bilgi çeşmeleridir
Susunluğumuzda akar uzun zaman
Sen benim yaban yanımsın
Yitik yanım çoktan beridir
Uzaklara ve aykırılığa tutkum
Ah ne çok olmak isterdim
Tutkunun tutsağı bir kahraman

Bir mezarlık sükûtuyla mı geçmeliydi yaşam
Soğuk bir terleyiş korku ve hüzzam
Hâlbuki bak kımıl kımıl toprak
Dağda rüzgar özgür esmede
Özgürlük ruhuma saplanmış bir Çıdam

Mor menekşeler yakışır saçlarına
Kızıl saçlarına rüzgâr
Yaban gülleri kokusu tenin
Kalbimde kor ateş
Alev alev nar
Dağlardan bir tutam kekik getirdi bu adam
Yabana çağrı kokusu
Ölülerin sinde o derin uykusu
Göz kırpan bir aşüfte gibi cezbedar
Bana şöyle dedirtir:
Gök ve yer
Ateş ve su
Damar damar sevişmeyecekse
Gamzelerine göm beni
Kızıl saçların kızıl akşamlar
Kırpiklerin meşe gölgelikleri
Bozkırların yalnız serinlikleri
Dudaklarına yakın olmalıyım
Söze yakın
İçten içe hissedeyim hıçkırıklarını
Düne dair
Yarının korkularına

Yarın ben ölürsen yabana gömün beni
Bir meşe gölgeğine
Kızıl bin akşamları örtün örtün beni

11/03/2015/ İstanbul

Osman Balkıs

Sis

Sus...
Dinle kalbimin çarpıntılarını.
Tülleri arala ey sevgili.
Kaldır tülleri,sır perdelerini,
Mekanı yık aramızdan.

Evren oluşumunun ilk devresinde;
Bak kalbimde sisli bir akşam.
Sisli,soğuk ürpertiler her keresinde,
Bir aşk serüveni,buğulu,bulanık,
Melankoli,karabasan ve cüzzam,
Bir bütün;
Soru işaretleri yüklü,
Bilinmez,kavranmaz,çözülmez yaşam.

Kalbimde sisli bir akşam,
Kaldırımlar boş ve tenha,
İssiz bir çöl gibi şimdi yüreğim,
Ve dolu birer bulut gözlerim.

Yürüyorum saçlarımda bin fırtına,
Bin kavramın uğultusu beynimde.
Kuru birer ağaç,yutuyor başımı ellerim,
Sen yok,yalnızlık var diye yanımda.
Kanımda kainatın ritmi dolaşıyor.
Bu alemin sensiz rüzgarını neylerim...

Kalbimde sisli bir akşam.
Evren bulutlar giyinmiş bir derviş,
Ben ayyaş,ben serseri mürid.
Kavisler çizerek düşüyor,mevsimler takvimlerden,
Ağaçların dallarından dökülen benim.
Ruhum sisli bir süreç ve zaman mürşid.

Kalbimde sisli bir akşam.
Bulanık seherler içimde gurbet.
Ben yabaniyim bu düzenliliklerde,
Ben hoyrat bir çığlık gecelerde.
Nasırlı kalbim erir mi?
Çözülür mü buzlu beynim?
İlık ılık aşk esen hecelerden,
Sır yüklü bilmecelelerden.

Kalbimde sisli bir akşam.
Evren dumanlar arasında,
Ben rüyalar,ütopyalar diyarında.
Ey sevgili,en sevgili,
Sen tüller,sır perdeleri ardında.
Ben soğuk mantık duvarları,
Zifiri duyular zindanında.
Sen'i arıyorum,
Çile sarıyorum..

Sus ve dinle!
Bak kalbimde sisli her akşam.
Ey tüllerin ardındaki gerçek,
Ey sisli alemde bulanık yüzlü sevgili.
Kırmızı kırmızı çizgiler çek,
Zaman ambarı, sararmış takvimlere.
Kavramsız,mücerret,ümit dolu elini,
Sislerin sihrini bozarak uzat.
Kalbime bin nurlu akşamlar kat...

12.12.1990/Malatya

Osman Balkıs

Sise Sesleniş

Sis sır saklarmış naftalin kokan sandıklarında zamanın
Her tohum bir ormanın rüyasına gebe

Sırrı dökülmüş aynalarda gizlidir
Kağnı izlerinin yüzlerimizde gittikçe kaybolan
Yaşamak adına tüm bildiklerimiz
Geçti Karun'un katarları Tih çölünde
Sarı külçe sarı külde silik iz
Bir ehramın mütevazı ihramıdır
Kum örtüsüdür zamanın
Tufan sonrası
Sonrası yeni baştan ilk
Nil sandukası yitik uygarlığın

Sislerin ardına saklanan kader
Elma dersem çıkma
Havva utanır kadınlığından
Âdemin sol kaburgası sızıldar
Nuh un gemisinde paslı çiviler
Ahşaba tutkuları bitmeden
Bir yılan soyunur elbiselerinden
Kadın adam ateş
Zeytin dersem çık
Son kez göğe mi bakılmalı zeytin dağından
Çık ki çıkışın merdi meydan
Bir semender yalasin güneşin gözlerinden

Sis sır saklarmış naftalin kokan sandıklarında zamanın
Her tohum bir ormanın rüyasına gebe

19/06/2018 OsmanBALKİS

Osman Balkıs

Sitemkar

Sen böyle değildin
Sitemkâr değilim

Sen ki mutlu bir anın Őiri gibiydin
Dizeler dökülürdü güleç dudaklarından
Bakışların yarınlara kararlı
Yılık atlar boşalırdı dizginlerinden
Sen gülerken susuz bir ceylan
İnerdi serin ırmaklara
Orada aşk
Şefkatle sarmaş dolaş
Ki aşk sızardı kayalıklar arasından
Ulaşırdı engin okyanuslara
Hayat çözülmüş bir bulmaca sayfasıydı ellerinde

Sen böyle değildin
Sitemkâr değilim

Şimdi ıssız bir bozkırda
Yalnız yapayalnız yaban gülüsün
Dudağının kıyısında
Akşam kızılığ, korkunun uçukluğunda
Bakır tenli dudaklar öpsündü dudaklarından
Zaman istiridye kabuğunda
İnci taneleri
İmamesi kopuk her incisi bir dağda
Ah dağ,
Ruhunun çok uzağında.
Yalpalanarak geçen mevsimler
Kırık testiler mezarlığında
Eli tırpanlı zaman
Taze başakların boynunda bıçaktır.

Ben böyle değildim
Sitemkâr değilim

Ben ki kendi elimle gömdüm içimdeki çocuğu
Bir cahiliye pervasızlığıyla
Dağları devirebilirim sandım
Dağlar yüklendim
Dağ dağladı beni yufka yüreğimden
"Bir şey koptu benden her şeyi tutan bir şey"
İçim acıdı sancılandım birden
Sancımı bir ben duydum
Yankıları ruhumun kayalıklarında
Bu ırmakta 16 yıl yıkandım
Hala cünüp ve murdar
Sefil ve isyankâr dikilmişim
Aşkın kapısında

Ben böyle değildim

Sitemkâr değilim

Ben bakır tenli çağlardan gelen adam
Elimde soğuk pınarlardan dolu bir testi
Kerbela'ya yetişmeliyim
İçimdeki Kerbela'yı kim dindirecek
Mızraklarını bana doğrultan hayat
Boynumda demir halka dört zincir dört tarafa çeken
Ve hayatıma tutunmuş hayatlar
Ve toplum
Ve tanrı
Ve içimde tufandır hoyratlar
Heybemde toz buz bir sırça aşk
Ruhumun çölünü aşacak
Hangi kısrak
Karanlık mahzenlerden geçerek

Sen şiiirimin tunç kapısının
Ardında bir acem bahçesi saklanan
Gül kokusu gün doğarken güzeldir
Veya
Akşamüstleri ömrümüzden arta kalan

Osman BALKİS
01/04/2011 /İstanbul

Osman Balkıs

Siyah -Beyaz

Siyah beyaz fotoğraflar gibiyim, solgun.
İşte mevsimlerden yaslı sonbahardayım.
Son bir gülümseyiş var bahardan arta kalan.
Temkinli bir gülümseyiş: Zoraki, yalan.

Bütün renklerimi sildi dışarıdaki rüzgar.
Kışa, kefene doğru dolu dizgin.
Yüksekleri ağarttı takvimlerden yağın kar,
Ruhum yıllar mahzeni, rutubetli bir ambar.

Bir ceviz içidir yaşadığım dünya.
Kat kat yılların içine büzülmüşüm.
Silik aynalar karşısındayım ey hülya,
Silik aynalarda, çarpıntı, kabustur rüya...

Bin çınar gölgesine gebe kalmışım.
Rahmimde bülbül konakları; yapraklar, dallar.
Renkli günlerin özlemiyle dolmuşum.
Güneşi süzgeçleyip getirin, ey fotoğraflar.

Dışarıda renk var, gencecik diri hayatlar;
Yeleleri sarı, kızıl, siyah kızlardan atlar.
Ey hiç semtine uğramadığım gurur,
Yokluğunda varlığım, benliğimde uçurumlar var.

Siyah beyaz fotoğraflar gibiyim.
Ne çıkar.
Yaşayacağım kadar güzel yaşamışım.
Ne de olsa,
Çiçek diriliğinde baharlar var.
Tuvallere bin bir renk katarak,
Geliyor yağmurlar...

28.09.1999/Erciş

Osman Balkıs

Şair Ölür

Bir şair göçer bu dünyadan
Ne bir yaprak titreşir
Ne toprak ürperir
Günün hicreti saatlerin tiktaklarındadır
Kötü söz uyanır gümrah uykularından
Merdi meydan
Kamusun namusu beş paralık
Beton duvarların gri yüzlerinde
Ham ahlat sanal uygarlık
Terminoloji kurgusalından
Gül kurur
Nergiz boyun büker
Bir türkü ağıt yakar zeytinlikler arasından

26/01/2018 İstanbul

Osman Balkıs

Şairlere Çağrı

Yeter artık,
Ey şairler...!
Tünemiş kuru dallarına apartmanların,
Şehrin şiirini mütefekkir
Karanlık kuşlar.
Harabelerin hüznünden
Şarkılar çığırın
Efkarlı bayan ve baykuşlar
Gece üçü buçuk geçe,
Uykum var.

Ey gece kuşları
Ey gün yorgunu
Yırtık elbiseleri hayatın
Yamalı bohçaları sevdaların
Esmer yutkunuşlar yüklü bohçacı kadın
Duvarlar sağır
Kulaklar sağır
Göz kapaklarım aşklarımdan daha ağır
Ağır uykum var

İstersen tüm şuarayı şehre çağır
Kımıltı yoksa nabzında toprağın, hayatın
Mısralar mızrabı titretmiyorsa tellerini
Dörtlükler dört duvar ardında mahpus
Artık sus
Uykum var.

Kapatın lambaları tan ağarmakta,
Tül tül şafak
Bir ömür sürükleniyor yükü gam, yükü keder
Bulanık bir ırmakta.

24.05.2006/İstanbul

Osman Balkıs

Şarkı

Gözlerinde bahar var,dudaklarında yaz,
Gel baygın bakışlım,gel etme naz.
Çalarken şarkımızı bir kırık saz,
Leylak açtı,leylek geldi gelmelisin.

Mahşeri çoklukta yalnızlıktır yaşıyorum,
Biliyorum kipriklerinde benim,taşıyorum.
Sensiz yaşadığıma inan şaşıyorum
Sabrım taşı,elin bana vermelisin.

Gel başlın gönlümde bahar.
Yağıyor saçlarıma ince ince kar.
Örülmeden üstüme bir mermer duvar.
Baykuş uçtu,gönlüme sen konmalısın...

Seviyorum ey yar,sen de beni sevmelisin.
Mehtaplı gecelerde hep yanımda olmalısın.
Hayat kısa bunu sen de bilmelisin.
Gönlüm gülistan,gülüne sen konmalısın..

15.09.1989/Malatya

Osman Balkıs

Şiir Diriliş Saatidir

Geceyi çağır imdada
Çalsın cırcır böcekleri
Derin ve uzak notalardan
Sessizliğin şarkısı
Karanlığın uykulu sesi
Hala ayaktasın
Yudumlamakta sigaranı

Gece geldi
Gece koynunda
Göster marifetini
Kelimeleri kristal
Mısraları ay parıltısında
Gökyüzünde yıldızlar kıskansın
İnci inci raksını hecelerini

O simsiyah saçlarını okşa
Sokul serin kollarına
Lacivert tende
Gümüş dudaklarını
Yaz günü susuzluğun hararetini
O serin avlulu rahminde
Beşikte ikinci uykularını devşir

Hala huzurun şiiri yazamadın mı
Bunca gelgitlerden afalladığın
Engin bir liman
Ruhunun poyrazları hangi mevsimi zorlar
Hala sarhoş başı duman
Hayat çizgisinde zik zaklar çizen
Ne geçmişe tutunan
Ne geleceğe uzanan
Yarı yamalak
Saçma sapan
Bir hazine sandığı üzerinde
İğrenç paspal bir edayla dilenen
Tüm gücünün el açmaya yeteceğini düşünen
El uzatan
Dil uzatan
Hangi gece ruhuna yorgan olur
Hangi şafak hangi tan
Utan

Şiir dirlik sanatıdır
Şiir diriliş saatidir
Huzura gerilmiş bir ok
Eşine hasret kısrak atıdır
Dört nala zincirlerinden boşalan
Kasları baldırlarından koparcasına
Koşturduğumuz yokluk
Anne ve çocuk
Ve ötesi

İniltili burukluk

10/07/2009/istanbul

Osman Balkıs

Şiir Sen

Sen şiiirimin kadınısın
Mısra gibi nazlı
Kafiye kadar güzel
Dudakların berceste
Bir ceylan sıçrar yüreğimden
Kızıl akşama damlayınca gazel
Bakışlarına meftundur
Bakışların ney sesi hüzzam
Bir turna gibi aheste aheste
Aruzun seher serinliğı
Ruhumda gezinir durur
18/04/2017 İstanbul

Osman Balkıs

Şiirim Ürperen Serçe Yüreğim

Saçlarım çalı çırpı
Sakallarım bir vaha çöl yüzümde
Orada ne kuşlar
Ne uzun bacaklı ceylanlar gezinir
Yalnızlık
Hüznün karanlığı çökünce
Yaban düşünceler su içmeğe inerler
Gelişip boy atarlar gözlerimde

Gittikçe büyür gözlerim
Gittikçe büyür gece
Kaplur ceylanların kalplerini bir korku
Bir keder
Bir tiz yılan sesi duyulur çalılıklardan
Serçeler ürpermekte
Sanki kıyamet saatidir yaklaşan
Giyotin hazır
Cellatlar son seremonileri yerine getirmekte

Cebrail ağır bir sayfayla inecek
Mezmura şerh düşülecek
Yıkılacak ağılama duvarı
Tüm insanlık gülecek
Vaha çöle gömülecek
Gözler uyanacak
Dağa kaçacak uzun bacaklı ceylanlar
Su inecek yüreğine kuşların
Giyotinin kestiği yerden
Kızıl güller fıskırarak

Saçlarım çalı çırpı
Bu karasal ikliminde aklımın
Hangi ormana yakınlaşsam
Bir alay parmağıdır bana uzatılan
Çöl yüzümde bir vaha sakallarım
Şerap vakitleri susuz ruhumun
Şiirim ürperen serçe yüreğim
Uçan yanım
Ademi adem olandan farklı kılan
13/07/2009/İstanbul

Osman Balkıs

Tamara

Sen gülünce bahar gelir
Kekik kokusu eser rüzgar dağlarda
Saçların gür başaklar gibi dalgalanır
Sen baharsın gelişin bahar bulutlarda

Esen bir meltemdir ılık ılık nefesin
Bülbül cıvıltısı gül dalında sesin
Altında olsa kırılmalı tutsaklık kafesin
Sen baharsın, bahar özgürlüğü herkesin

Ah Tamara hiç bitmesin
Bu mevsim bu gün bu saat
Ufuklar kararmasın ışıklar sönmessin
Ben den beni kaçırsa bir vahşi at

Beni kaçırsa savursa saçlarına rüzgarına
Dinlesem dizlerinde akşamın sükutunu
Takıp takıp ruhumu gülüşüne kuş kanadına
Eritip damlatsam kalbime gözünün yakutunu

Ah Tamara gün döndü mevsim döndü hala yoksun
Yokluğun ölümün adresidir bu kalabalık şehirde
Ah Tamara yalnızlığa açılan pencereye baykuşlar konsun
Yüzmeye gidiyorum, ölü hayatlar akan bulanık bir nehirde

Osman BALKİS
06/06/2003/İSTANBUL

Osman Balkıs

Tanım

Bütüm albenisini yitirdi hayat.
Rutin bir yürüyüşür,
Bilinen tanınan sokaklarda.

Eşyada saklı sır neydi?
Neydi kafaları patlatan problem?
Şakakları neden ağardı filozofların?
Hani nerede bin bilinmeyen denklem?

Çocuk oyuncağı eline aldı
Şevindi güldü, evirdi çevirdi
Bir tanım için zorlandı durdu:
Isırdı oyuncağını, kopardı bacağını
Bir kelime buldu kendince.
Buldu rahatladı,
Sıkıldı, attı...

Delikanlı genç kıza baktı, titredi.
Zihnini atlas gökyüzünde gezdirdi.
Kıvrandı, uykusuz kaldı gecelerce.
Göğsünden havalanan güvercinler binlerce,
Binlerce gelinliğin duvağında dolandı.
Dipsiz bir okyanusa açıldı,
İrkildi uyandı,
Topukları ıslandı,
Bitti deniz.
Karisından boşandı...

Kaşıldı kaşları yoruldu,
Bağırdı, çağırdı,
Sıfırları bir birine ekleyip,
Çağdaş bir cennet için,
Yükseldikçe, yükselen feryatlara sağırdı.
Tomar tomar çek kesti, pahalı pahalı imzalar...
Ağrıdı kalbi, şekeri arttı, inusilin
Daha dedi:
-Sağlık niçin?
Metal külçelerden dev fabrikalar,
Banknotlardan sanal saraylar,
Bilboartlar iştahları kabarttı.
Limozine binip ihaleye gidiyordu,
-Vakit kısa. Hız...! diyordu.
Bir lüks demir kütlesinin altında ezildi.
Patronu olduğu gazete, üstüne serildi..

Tüm albenisini süslüyor nefsimiz hayatın.
Kentlerimiz puthane.
Put yapar put satarız.
O loş, yıldızlı bulvarlarda vecd içinde tapınıyoruz.
Düşleri biz kurgularız gündüz uykularında.

Uykuda kalp,uyanıksa amaç nefis,araç akıl,
Alır toprak,para,et efsunlu bin şekil.
Takar peşine zamanı,zihni ve ömrü,
Dibi zifiri boşluk,bir uçurumda bırakır..

Ey zihnim,basit ve sonsuz gerçekliğin peşine takıl.
Denklem çözülmüştür.Dünya tarla,çiftçi vahy ile akıl.
21.02.2002/İstanbul

Osman Balkıs

Tenhada Günahım

Seni yalnızlığımda mayaladım
Sen benim tenhada günahım
Kuytularda mırıldandığım şiir
Yırtık ruhumun yaması
Teni benimle güzelleşen
Köylü çocuk gülüşü
Her bahçeye her gül yakışmaz
Üzerimde iyi durur bu sevda
Her kapı her çalana açılmaz
Buyur içeri ustam nakkaşım
İnsanı yaşadıkları inşa eder
Senilmek ilmek varoluşum
Umuduna sırnaştığım keder

Acılar depresir hep akşamüstleri
Gözlerin gözlerimde güzel
Gözlerin gece karası
Güneşe gebe yarasalar
Yarasalar yalnızlığın serçeleri
Kapat ve hisset
Bırak artık bu kavruk sözleri
Sözünü dalga söylesin
Bir rüzgar alıp götürsün senden
Muhasebe kayıtlarını
Bir damla gözyaşı bulandırır denizleri

Yalnızlık içimi ısıtan el
Ellerin gurbetim sılası karanlık kuyularda
Gül bahçesi yaptım tenhaliğımı
Orada aşk ve nefret bir birine katışmaz
Su ve ateş damar damar sevişir
Çıplak ayaklarıyla uzun yoldan gelir
Ellerin diken biçen tırpan
Gözlerin Leyla'nın ayak izleri
Bembeyaz güvercinlerdir gökyüzüne kanat çırpın
Leyla'nın elleri ellerimde
Şimdi yıldızlarla halaya tutuşmuşum
Fonda acı bir rüzgar
Kuma yazılan yalan sevdalar
Bir dalganın yalayışında

Yaşıyorsan şiir yazmaya ne hacet
Hoşcakal sıcak gün
Merhaba serin gece
Bir yol tutturmuşum ip ince
Zihnın rutubetli labirentlerinde
Şairin yürüyüşü kafiyeli olur
Aruz arzuyu gemleyen kement
Ben şair değilim
Ne aruz bağlar beni ne de hece
Yalnız bir adamın meşgalesidir anıları

Duyguları diline vurur

Osman BALKİS 23/08/2018/İst

Osman Balkıs

Tercih Meselesi

Soruyorlar neden hep aşk şiirleri yazdığımı
Suya dokunsam su kirli
Sabun kaydırır ayaklarımı
Dokunsam eğer şuya sabuna
Kan sıçrar ekmeğe
Bir çocuğun gülüşü murdar olur
Sonra yıkayamam kanlı ellerimi

Sevişmek varken savaşmaya ne hacet
Silahların namluları sıcak olur
Barut kokusu yakar
Tanklar geçer çocukların damarlarından
Bir güvercin yüksek gerilimde can verir

Günahkar bir medeniyetin
Molozlarıyla coşuyor nehirler
Nehirler geçerken içinden şehirler
Bırakır kusmuklarını
Strateji lobi petrol katil balina
Bu nehrin yönünü değiştirmeye gücüm yetmez
Varsın okyanuslar nehirlerle gebe kalsın
Dudağımın kıyısında bir türkü
Ben dağdan yabandan yanayım.
Mayasında aşk olmayanı hiçbir su yunamaz
Osman BALKİS
26/07/2017-İstanbul

Osman Balkıs

Tiryaki

Ah bir kurtulabilsem tiryakiliklerimden
Sen sigara ve akşam
Şiir yazmaşam
Yaşamayı öğrensem
Öğrensem yeni baştan

Ben sana mecburum
Diğer ikisi mezesi lanetin

Bir iyilik yap bana
Öznesinden soyun ruhumun
Topla tüm renklerini
Karanlık mahzenine çekil
Alevinde yan bir mumun

Üşüyen ayaklarını ısıt bir kuşun
Bir kızıl gülü sula her akşamüstü
Dikenleri çelik dikenleri kavi
Geçerken şairlerin damarlarından
Kan bir kediyi sıçratsın uykusundan
Huzur bir sokak ötede dursun

Bana meyhaneyi han eyledin
Sâki fırsat belledi evsizliğimi
Gökyüzü ile küskünlüğüm
Şehre ve şiire
Ve sana tiryakiliğim

Ey kutsal nutfe şiirimi dölleyen
Ey sâkinin testisinden dökülen serkeşlik
Ve ey gülün damarından sızan akşam
Tabutumu bir nehre atın
Atın ki yaşamaya yeniden başlasam
Şiirsiz bir sabaha yeni baştan uyansam
Osman BALKİS 08/08/2018 /İstanbul

Osman Balkıs

Umrandan Uygarlığa

Bir şehirden kaçtım ki
Gök gri
Yer kil
Kilden kübik şekil
Pencerelerde mutsuz insan resimleri
Sokaklar ölü kadın tortuları
Caddeler karabasan

Bir şehre vardım ki
Gök mavi
Yer yeşil
Mor menekşe açmış pencereler
Sokakta kuş cıvıltıları
Caddeler bostan

Kaçtığım şehirde insanlar yaşıyordu
Vardığım şehre beniadem yakışıyordu
10/05/2017

Osman Balkıs

Ümmi ve Lal

Kelimleri tükenmiş bir adamım
Ümmi ve lal
Müflis haznedar kime sığınsın
Celladın sabırsızlığıyla gerilmiş kılıç beklerken
Ferman çığırmada tellal

Kimseyi suçlayamam
İçimden ırmaklar geçerken susuzluğu seçen bendim
Bitkin bimecal
Zaman çöl rügarı, mekan yer değıştirirken
Ölümcül oldu hal

Beklemek ölümün ilk evresidir
Saatlerin tik takları yorgun nabzı düşük zaman
Acil ve derhal
Ölümü diriltecek ölümü öldürecek
Zemheri uzun
Kayıp hilal

Sanma ki sıtma nöbetlerindeyim
Aştığım dağlar atlaslara sığmaz
Şimdi önümde aşılmaz bir duvar
Şürme gözlü bir gazal
Yüzünde halim hal
Bir mevsimin eşğinde beklemekteyim
Mahzun ve melal
Delal ay delal

Osman BALKİS
01/04/2014/İstanbul

Osman Balkıs

Üşüyorum

Dışarı soğuk ve ayaz
Bir aralık gecesinin ürpertici yalnızlığı
Üşüyorum
Yalnızlığımdan üşüyorum.

Bir haziran günüydü son bakışımız
Son terlemesiydi iseli yüreğimin.
Yalnızlığım,çırılçıplak hayallerim
Üşüyorum
Yalnızlığımdan üşüyorum.

Nice kış mevsimleri geçti.
Nice sensiz soğuk baharları yaşadım
Kalbim erimez bir buzdağı
Üşüyorum
Yalnızlığımdan üşüyorum.

Bak son yaprak ta düşmek üzere 90 'dan,
Dört yıl oldu
Tam dört yıl
Üşüyorum
Yalnızlığımdan üşüyorum.

Biliyorum şu anda bir dağı eritiyorsun
Göğsünden şehvet buğuları yükseliyordur.
Başı kara bulutlarla kaplı ben,
Üşüyorum
Yalnızlığımdan üşüyorum.

Üşüyorum
Gel ısıt diyemem
Sen minik bebekleri de ısıtıyorsun
Kalbim donuyor,anılar titrek,çaresizim
Üşüyorum
Yalnızlığımdan üşüyorum.

Ben karlı yoganıma sarılayım,
Sen minik bebeklerine.
Ben zamanı dondurayım gecelerde,
Sen can ver dağ kelebeklerine.
Dilimdeki yakamoz hecelerde,
Üşüyorum var olsun,
Yalnızlığımdan üşüyorum..

Dışarı soğuk ve ayaz,
Nice aralık ve aralık ötesi yalnızlıkları.
Var daha çizilmemiş takvimlere yaz.
Üşüyorum
Yalnızlığımdan üşüyorsunuz...
15.09.1989/Malatya

Osman Balkıs

Ve Avuntu Şiirlerde

Güneş gömüldü kül yüklü bulutlara,
Aşklar söndü til perdelerde.
Pencerelerden hüzün yükseliyor,
Hüzün yağıyor,iki pencereden.
Hayat ürpertici bir çığlık gecelerde,
Solmaz baharları kuşanmayı özlemek,
Ter alınlı yıldırımlarda.

Kara bulutlar gözlerimde zindan,
Simsiyah kelepçeler bekleyiş.
Bir boğuntu sigara dumanında.
Dost kitaplar baş ucumda masal,
Ve avuntu şiirlerde.

Bir çift göz sayfalarda sabahı aramakta,
Bir ömür sürükleniyor cılız bir ırmakta.

Bulutlar yeni dirilişlere gebe.
Kıvrınmakta gece sabahın sancısıyla,
Denize doğru akan ırmakta,
Soru soruyor çağlıtlar,
Çağdaş sorunları soruyor,
Çağları aşındırıp gelen kayalara.
Dimdik göğüslerinde yankılıyor cevaplar.
Kıvılcımlı bakışlarında kartal yuvası,
Göçmen sancakları karşılar mehtaplar,
Göçmen savaşçılar ufuklarda...

Gönüllerin ölgün titreşiminde fecir alevleri
Gün doğumu bekler bebekler,
Gün doğumuyla uçuşur kelebekler.
Şafak sularında bir koro tutturmuşlar,
Gece karanlığından ürperen kuşlar.
Alaca bir ışıltı kanatlarında,
Ve umut ayetleri dudaklarda.

Solmayan gün şarkıları okusun çocuklar,
Bebekler yaşasın mısralarında.
Martılar uçuşsun tepemden,
Okşasın kahkaha yeli yüzümü,
Gülümseyiş nisan yağmurlarında.
Diri kelimeler kazılsın anılara,
Kazılsın aynalara yaşlanmaz yüzler.
Gelsin meçhul diyarlardan turnalar,
Leylekler getirsin bahar bebekler,
Hep beraber;

Yeni günün destanını yazalım.
Kasideler yazsın yeniden Baki,
Nedim'i gömelim Sadabad'a.
Gelsin Hafız,Şeyh Galip,Fuzuli,
Gülistan'ında gül derlesin Sadi,

Necip'in Çile'si bitsin,Akif'in Safahat'ında,
Yeni günün ilanını haykıralım.

Yeni bir çağ,çağlar boyu devam eden:
Ve Allahın sözünden,
Ve Muhammed özünden.
Gelsin Karakoç,Özel,Zarifoğlu,
Ve elinde baltası İbrahim.
Bir acem bahçesi baharında
Gül uygarlığı için,
Kan ırmakları akıtılsın,
Putların gözünden..
Beton kentten,gülistana
Yol acılsın...

Gelsinler de bir anlam verelim,
Doğan günün coşkusu olsun martılarda.
Bulutlar altına doğum döşekleri serelim.
Annelerin sevinç çığlıklarıyla yüzyıllar doğsun,
Asırlar kutlansın şerbet bardaklarında...

28.02.1990/Malatya

Osman Balkıs

Ya Hüda yada Yahuda

Çıplaklığım hangi aynaya yansısı
Yarasalar üşüşür gözbebeklerime
Hangi kentli gece nöbetinde türkü söyler
Ve hangi horoz müjdeler sabahı
Şafağın doğumu zor sancılı
İrgatlar tırpanlarını kuşanmışlar
Dudaklarında Pavorotti'den bir mevlit
Kentin ayrık otları gökdelenleri biçecekler
Tırpanların ağzında acı acı çığlıklar
Kağnılar granitli caddelerden
Hahambaşılarını taşıyorlar
İncil akşam sofrasında başköşede
Kuran yemekte anlatılacak darbi mesel
Yumruklar sikkın gök gürleyecek
Palaskalar kızıl akşamları sıkmada
Potin çözülmeden kayalar ufaltılmalı
Dağ taş hoyrat duyulmalı tarlalardan
Yangın gecekonduların hasletidir
O parlamadan yükselir mi gökdelenler

Bak öpüşlerin biraz köylü
Yavan kuru ekmeğ gibi
Unuttun mu böğründe kuduran kızıl kısrakları
Yeni sağılmış taze sütün
Tandırdan yeni çıkmış sıcak lavaşın üzerine yemin ederim ki
Tanklar hangi dağ lalesini ezse can veren benim
Dağ kustu kusacak kirli oyunlardan
Ey eti etimden kanı kanımdan olan
Ya Hüda yada Yahuda
Hangi hain kurşun balkonumda özenle yetiştirdiğim gülün
Hesabını tahsil edecek
Emekle yetiştirilen bir güle bin lale feda

Bir Land Rover tozlu köy yollarında
Tanrıyı arıyor köy köy mezra mezra
Kızıl deniz kapandı Tih çölüne ramak kaldı
Beni İsrail zanaatkar tezgahlarda dünya atlası dokunmada

Çıplaklığım hangi aynaya yansısı
Yarasalar üşüşür gözbebeklerime
Yarasalar. O deşilmiş iğrenç yara
Gah Eyyübi çağırıyor
Gah Donkişot ahmaklığında
Tırpanlasam tüm kenti tüm uzuvlarımı biçsem
Binsem Land Roveri'ne granitli caddelerden
Hahambaşılarının cesetlerine basa basa
Turi Sına'ya varsam bir akşam üstü
Söküp palaskamı çalılığa fırlatsam
Kurtulsam yırtık potinlerden
Çıplaklığım göğe yansısı
Gök yırtılsa bir ses duyulsa

Dökülsün sırları aynaların kurtlanan ruhtar görünsün dupduru vicdanlarda
Sönsün tüm ışıkları ihanetin özgürlük meşaleleri yakılsın zifiri zindanlarda
Osman BALKİS
18.07.2010-İstanbul

Osman Balkıs

yabani

Herşey
Herşeyimizi yitirdik
Göçmen kuşlara bıraktık sevdamızı
Dağ çiçekleri gibi yabaniyiz
Yabaniyiz bu şehirde

Gel gel haydi gel
Savrulalım kadife akşamlara
Yıldızı olalım lacivert tenin
Kadehlerimizde güneşin doğuşu
Yabaniyiz bu şehirde...

07.10.1991/İstanbul

Osman Balkıs

Yağmur Adam

Fırtına öncesi sessizliği gökyüzünün,
Ağır ve dolu,yumruk yumruk.
İçinde sancısı boğum boğum yalnızlığın,
Bir adam,yağmur adam.

Çöl ve insan
Çölleşen insan
Çokluğunda kum tanelerinin,
Yalnızlığında bir kaktüsün
Ve susuzluğunda.

Ey yağmur gönder kasırgalarını,
Aylardan nişan.
Yağmur yağmur,bulut bulut,
Harmanlansın
Harmanlansın insan,

Miladımı fırtınayla karşıla ey zaman,
Ben baharın güleç yüzlü çocuğu.
Gök yırtılsın,
Yırtılsın perdeleri çağın,
Yüzünün maskeleri kentin.
Haki bir balçıkla sıvansın sevda,
Damar damar yeniden filizlensin,
Öz görünsün,
Özgürlük şimşek gibi parıldasın.

Gelen haberdır ilkbahardan,
Hasret,tevekkül ve çıdam.
Beklemede yağmur adam.
Ha yağdı,ha yağacak,
Şiirin kıyısız okyanusuna,
Yelkenleri aşk,
Rüzgarı sevda,
Menzili mavera,
Bir gemi kalkacak.

18.04.2006/İstanbul

Osman Balkıs

Yağmur Gazeli

Kırk yıl mayalandım şaraplandım kabardı hamur
Kırk yıl beklemekteyim yağsa ah bir yağmur bir yağmur

İssızlığım Tih çölü susuzluğum kum kum kavurur
Ya Rab şu şu تنها gönlüme bir yağmur bir yağmur

Bir eylül hazanında renk renk yapraklar içimde kurur
Bu solgun ruhuma diriliş suyu bir yağmur bir yağmur.

Eski hatıraları nota nota damlatır bir tambur
Gözlerim pencerede ey bulut haydi bir yağmur bir yağmur

Sevdam hep güldür söz güle dair dil dokununca dikenleri batar durur
Gül kokulu Resul hatırına kelime kelime bir yağmur bir yağmur

Ey kırlangıç selamımı Ravzayı Mutahhara'ya uçur
O yangın yerinde şefaet serinliği bir yağmur bir yağmur

Çağ metal ve beton, tüm insanlık zifir ve çamur
Yemyeşil bir uygarlık için bir yağmur bir yağmur

Varlık içinde yokluk, bollukta bile bulunmadı huzur
Bu cinnet iklimini bitirecek bir yağmur bir yağmur

İslam coğrafyası kan akbabalar yükseklerde süzülür durur
Bu mazlum ruhlara bir serinlik bir yağmur bir yağmur

İsrail bebekler üzerinden çelik kanatlı akbabalar uçurur
İndir yıldırımlarını Ey Rab bir yağmur bir yağmur

Bu aşağılanmışlık öfkesi dağ dağ içimde oturur
Dağları toz eden bir sesle bir yağmur yağmur

Tam bir yıkım Bağdat Şam Türkistan atından daha inmedi Timur
Okyanus ötelere son bir kasırga bir yağmur bir yağmur

Ey batı yut dünyayı salyanı akıt parçala çocuk bedenlerini kudurdukça kudur
İlk ve son sözü söyleyen söz sahibi gönderir bir yağmur bir yağmur

Dünya bir sofraya fakir solgun ve aç doygunlar kat kat obur
Bu bitkin esmer tenli toprağa bir yağmur yağmur

Kelime kelamsız ses selamsız Ya Rab selamı yaymayan sesleri sustur
Tüm sesleri silecek doğanın nabzı gibi bir yağmur bir yağmur

Mekânı sustur bu cinnet dinamizminin teskini için zamanı dondur
Üç yüz yıllık bu kâbus rüyadan silkiniş için bir yağmur bir yağmur

Uzay az ötede göğe merdiven dayadık ayağımızın dibinde çukur
Bu çılgın gaflet uykusundan uyanış için bir yağmur bir yağmur

Ezan gazel gazelhanlar harabe gönüllere okur durur

Gönül uygarlığının dirimi için bir yağmur bir yağmur

Kıyametimiz yaklaştı yer gök kanlı bıçaklı üflenmek üzere sur
Yeniden göğün hâkimiyeti için Ya Hak bir yağmur bir yağmur

Mekânımız akir zaman sırtımızda taşınmaz kambur
Ey ölüleri dirilten diri bir yağmur bir yağmur

Tarih yaşlı saatlerin tiktaklarını çağlar ötesi zamanlara kur
Bu kutsal tohumun çatlaması için bir yağmur bir yağmur

Mazlumun ahı elbet bir gün karşılığını bulur
Ey Nuh'un rabbi tufan gibi bir yağmur yağmur

Gül uygarlığı çağlar üstü ötelerin berisinde durur
Yeşil sancaklı ordular için bir yağmur bir yağmur

Gök gürlesin çaksın şimşekler kalbin homurtusunu sustur
Ruhumun med cezirlerini dindirecek bir yağmur bir yağmur

Mavera damlaları rahmet karanlık Hira'dan yayılan nur
Kentleri gül bahçesine çevirecek bir yağmur bir yağmur

Zırhını kuşandı millet bulutlar gebe yeni ilkbaharlara selam dur
Dolgun daneli başaklar iklimine bir yağmur bir yağmur

Çaresizlikle hemhal mı olayım yeis mi kalbimde gittikçe büyüyen ur
Kırk ikindilerde hasat hasat harman için bir yağmur bir yağmur

Bir damla serinliğinde çisil çisil yüzüme bir buse kondur
Ruhumun hicret yolu taşları kansın bir yağmur bir yağmur

Şafak söktü dağ silkindi kuşların dilinde binlerce şükür
Kıpkızıl gülün gülümsemesine ah bir yağmur bir yağmur

Bahar yüzlü gül dudaklı samur yumuşaklığında huzur
Çiğ çiğ bir serinlik içimize bir yağmur bir yağmur

Rahman'a kulluk şeref Rahim'in nebisine ümmet olmaktır onur
Yağmur Adam susuz çöl kavurur ne olur bir yağmur bir yağmur

Osman BALKİS - 19/08/2016 İstanbul

Osman Balkıs

Yarım Kalan Şiir

Yarım kalan bir şiirdi
Dudaklarım kalkerken dudaklarından
Son gül de tomurcuklanmadan
Nereden esti bu hazan

Yarım kalan şiire şiir denir mi
Yarım kalan hayatlar
İlkbaharda dalından koparılmış
Kızıl gül
Kızıl akşamlarda
Ufuklara kenetlenmiş yılık atlar
Sollukları coşku solukları heyecan
Gri duvarlarında bir kentin dona kalan

Yarım kalan bir şiirdir tüm yaşadıklarım
Bir giriş dörtlüğü kırk yıldır süren
Ayaklarım altında dünya
Zaman kaygan mekân heyelan
Yarım kalan yaşayamadıklarım

Son noktayı koyan hangi şair
Hangi kitap tam tekmil
Tüm mısralar yaşanmamışa dair
Hayat aşk ölüm vesair
Doymak bilmez bir ruhun
Okuduğu son şiir.

09/04/2009/İstanbul

Osman Balkıs

Zemheri Bahar

Sen baharımsın zemheriler ardında saklı
Saklı bahçelerde mayalanan gül kokusu
Erbaini koşarak geçtim
Yelelerinde boran yıldı atlar
Şuluk soluğa kırk yılı biçtim
Üşümüştü ellerim terli idi umutlarım
Kitabımın arasında kızıl gül kurusu

Şimdi sırnaşıyorum hamsine adam akıllı
Uygun adımlarla yola koyuldum
Yol uzun acelem yok dağlar sıra sıralı
Bilirim ardında bahar var
Ardında gül kokulu yar
Marşlar yarınları kışkırtıcı
Çelenkler duvaklara yakışır
Bahar kapıda har yürekte
Kızıl saçları süslemeye hazır
Taç yapraklı çiçekler

Şimdi sırnaşıyorum hamsine adam akıllı
Sen baharımsın zemheriler ardında saklı
Osman BALKİS
16.03.2017 /İstanbul

Osman Balkıs